

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

- I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1935/95 af 22. juni 1995 om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler 1
  - ★ Rådets forordning (EF) nr. 1936/95 af 3. august 1995 om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i Japan og Amerikas Forenede Stater 8
  - ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1937/95 af 4. august 1995 om fastsættelse af landbrugsselementerne og tillægstolden for perioden 1. juli til 30. september 1995 for import til Fællesskabet af varer henhørende under Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 fra Schweiz 11
  - Kommissionens forordning (EF) nr. 1938/95 af 4. august 1995 om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 100 000 tons hård hvede, som det italienske interventionsorgan ligger inde med 23
  - Kommissionens forordning (EF) nr. 1939/95 af 4. august 1995 om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 8 400 tons majs, som det italienske interventionsorgan ligger inde med 24
  - Kommissionens forordning (EF) nr. 1940/95 af 4. august 1995 om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 16 000 tons byg, som det italienske interventionsorgan ligger inde med 25
  - ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1941/95 af 4. august 1995 om åbning for andet halvår 1995 og fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser med hensyn til toldkontingenterne for levende kvæg af en vægt på 160 til 300 kg med oprindelse i og indført fra Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet 26

Pris : 18 ECU

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

* Kommissionens forordning (EF) nr. 1942/95 af 4. august 1995 om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 af gennemførelsesbestemmelser for de toldkontingenter for oksekød, der er fastsat i de Europaaftaler, der er indgået mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien på den anden side	30
* Kommissionens forordning (EF) nr. 1943/95 af 4. august 1995 om støttebeløbet til portugisiske producenter af uafskallet ris i høståret 1995/96	37
Kommissionens forordning (EF) nr. 1944/95 af 4. august 1995 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1927/95 om ændring af importtold for korn	38
Kommissionens forordning (EF) nr. 1945/95 af 4. august 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager ...	40

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

95/308/EF :

* Rådets afgørelse af 24. juli 1995 om indgåelse på Fællesskabets vegne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer	42
--	----

Konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer	44
---	----

Kommissionen

95/309/EF, Euratom :

* Kommissionens beslutning af 18. juli 1995 om specificering af principperne for opgørelse af bolig tjenester i forbindelse med gennemførelse af bestemmelserne i artikel 1 i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom (!)	59
---	----

95/310/EF :

* Kommissionens beslutning af 24. juli 1995 om ændring af beslutning 94/448/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i New Zealand (!)	70
--	----

95/311/EF :

* Kommissionens beslutning af 24. juli 1995 om ændring af beslutning 95/173/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Peru (!)	78
---	----

(!) Tekst af betydning for EØS

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1935/95

af 22. juni 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 2092/91 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger :

Kommissionen har ved forordning (EØF) nr. 2092/91 ⁽⁴⁾ fået særligt mandat til at tage en række bestemmelser i samme forordning op til fornyet behandling inden den 1. juli 1994 og til at fremlægge relevante forslag med henblik på en eventuel revision af forordningen ;

de bestemmelser, der udløber den 1. juli 1995, om mærkning af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der indeholder en ingrediens af landbrugsoprindelse, som er blevet produceret af landbrugere i forbindelse med omlægning fra traditionelt landbrug til økologisk landbrug, bør forlænges, således at landbrugerne kan få anerkendt deres ekstraomkostninger ved produktionen gennem en passende mærkning af produkterne ;

ved den revision af artikel 5, 10 og 11, som Rådet ønskede foretaget inden den 1. juli 1994, har det vist sig at være nødvendigt med en række tekniske og redaktionelle ændringer både af disse artikler og af visse andre bestemmelser for at sikre en hensigtsmæssig forvaltning og gennemførelse af forordningen ; arbejdet med at ændre disse regler er derfor blevet prioriteret højere end udarbej-

delsen af reglerne for animalsk produktion, der bør udskydes i en kortere periode ;

det har ved revisionen vist sig, at bestemmelserne om mærkning af levnedsmidler, der kun til dels er fremstillet af ingredienser af landbrugsoprindelse, som er produceret efter den økologiske produktionsmetode, bør ændres, så der bliver bedre mulighed for at fremhæve den økologisk producerede bestanddel af sådanne levnedsmidler ;

det har desuden vist sig, at den i bilag V fastsatte angivelse fortsat bør være valgfri, men også at den, for at forhindre misbrug, kun bør anvendes for færdigpakkede levnedsmidler eller produkter, der sælges direkte fra producenten eller forarbejdningsevirsomheden til den endelige forbruger på den betingelse, at produktets art klart kan identificeres ;

det er også blevet klart, at formeringsmateriale bør stamme fra økologisk dyrkede planter, men at der er behov for en undtagelsesordning, så producenter i en overgangsperiode kan anvende traditionelt produceret formeringsmateriale, hvis der ikke er velegnet økologisk produceret materiale til rådighed ;

af samme årsager skal hele udplantningsplanter, der er produceret traditionelt og er bestemt til plantning med henblik på produktion af planter, kunne anvendes i en overgangsperiode ;

en række produkter, som er blevet anvendt før vedtagelsen af forordning (EØF) nr. 2092/91 i overensstemmelse med de principper for økologisk landbrug, der er blevet fulgt i Fællesskabet, er ikke medtaget i forordningens bilag II ; det bør være tilladt at anvende sådanne produkter, forudsat at det også er tilladt at anvende dem i traditionelt landbrug ;

endelig bør det i forordningen præciseres, at den fastsatte kontrolordning også gælder for importører af produkter fra tredjelande, som er etableret i Unionen ;

forordning (EØF) nr. 2092/91 bør derfor ændres —

⁽¹⁾ EFT nr. C 326 af 3. 12. 1993, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 112.

⁽³⁾ EFT nr. C 148 af 30. 5. 1994, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 198 af 22. 7. 1991, s. 1. Forordningen er senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 1994.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2092/91 foretages følgende ændringer :

- 1) I artikel 1, stk. 2, ændres »1. juli 1992« til »30. juni 1995«.
- 2) Artikel 4, nr. 2, affattes således :
  - »2) produktion : aktiviteter på landbrugsbedriften med henblik på fremstilling, emballering og første mærkning som økologisk producerede produkter af landbrugsprodukter, der produceres på samme bedrift«.
- 3) Artikel 4, nr. 3, affattes således :
  - »3) tilberedning : aktiviteter i forbindelse med konservering og/eller forarbejdning af landbrugsprodukter samt emballering og/eller ændringer i mærkningen som økologisk producerede produkter af de friske eller ferske, konserverede og/eller forarbejdede produkter«.
- 4) Artikel 4, nr. 6, affattes således :
  - »6) Ingredienser : stoffer, herunder tilsætningsstoffer, der anvendes ved tilberedning af produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), og som er defineret i artikel 6, stk. 4, i direktiv 79/112/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler«.
- 5) I artikel 4 tilføjes følgende numre :
  - »9) færdigpakket levnedsmiddel : salgshenhed som defineret i artikel 1, stk. 3, litra b), i direktiv 79/112/EØF
  - 10) ingrediensliste : ingrediensliste som omhandlet i artikel 6 i direktiv 79/112/EØF.«
- 6) I artikel 2, artikel 5, stk. 1, litra b), artikel 9, stk. 9, litra a), artikel 11, stk. 1, litra b), artikel 11, stk. 2, litra a), og artikel 11, stk. 6, litra a), ændres »artikel 6 og 7« til »artikel 6«.
- 7) I artikel 5, stk. 1, tilføjes følgende litra :
  - »d) for produkter, der er tilberedt efter den 1. januar 1997, skal mærkningen indeholde navnet og/eller kodennummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som producenten hører under. Valget mellem navn og kodennummer foretages af medlemsstaten, som meddeler Kommissionen sin afgørelse.«

8) Artikel 5, stk. 2, udgår.

9) Artikel 5, stk. 3, affattes således :

»3. I mærkningen og reklamen for et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), må produktets varbetegnelse kun indeholde angivelser, der henviser til den økologiske produktionsmetode, hvis følgende betingelser er opfyldt :

- a) mindst 95 % af produktets ingredienser af landbrugsoprindelse skal være eller stamme fra produkter, som er frembragt i overensstemmelse med reglerne i artikel 6 eller er indført fra tredjelande under ordningerne i artikel 11
- b) alle produktets øvrige ingredienser af landbrugsoprindelse skal være ingredienser, der er anført i bilag VI, litra C, eller være midlertidig tilladt i en medlemsstat i overensstemmelse med de gennemførelsesforanstaltninger, der måtte være vedtaget i henhold til stk. 7
- c) produktet må kun indeholde stoffer, der er anført i bilag VI, litra A, som ingredienser af ikke-landbrugsmæssig oprindelse
- d) produktet eller dets ingredienser af landbrugsoprindelse, som omhandlet i litra a), må ikke have været underkastet behandlinger, der omfatter anvendelse af stoffer, som ikke er anført i bilag VI, litra B
- e) produktet eller dets ingredienser må ikke have været underkastet behandlinger, der omfatter anvendelse af ioniserende stråling
- f) produktet skal være tilberedt eller importeret af en erhvervsdrivende, der er undergivet kontrolforanstaltningerne i artikel 8 og 9
- g) for produkter, som er tilberedt efter den 1. januar 1997, skal mærkningen indeholde navnet og/eller kodennummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der udfører den sidste del af produktions- eller tilberedningsprocessen, hører under. Valget mellem navn og kodennummer foretages af medlemsstaten, som meddeler Kommissionen sin afgørelse.

Angivelsen vedrørende økologiske produktionsmetoder skal klart præcisere, at der er tale om en produktionsmetode i landbruget, og skal være ledsaget af en henvisning til de pågældende ingredienser af landbrugsoprindelse, medmindre ingredienslisten indeholder en sådan tydelig henvisning.«

10) Artikel 5, stk. 4, affattes således :

»4. Ingredienser af landbrugsoprindelse kan kun medtages i bilag VI, litra C, hvis det er godtgjort, at det drejer sig om ingredienser af landbrugsoprindelse, der ikke produceres i tilstrækkeligt omfang i Fællesskabet efter reglerne i artikel 6, eller ikke kan indføres fra tredjelande efter reglerne i artikel 11.«

11) Artikel 5, stk. 5, affattes således :

»5. Mærkningen eller reklamen for et produkt, jf. stk. 1 eller 3, kan indeholde angivelser, der henviser til omlægning til den økologiske produktionsmetode, såfremt :

- a) kravene i henholdsvis stk. 1 eller stk. 3 fuldt ud er opfyldt bortset fra kravet til varigheden af den omlægningsperiode, som er omhandlet i bilag I, nr. 1
- b) en omlægningsperiode på mindst tolv måneder inden høsten er respekteret
- c) de pågældende angivelser ikke forleder køberen af produktet til at tro, at der er tale om et produkt af samme art som dem, der opfylder samtlige krav i stk. 1 eller 3. Efter den 1. januar 1996 skal angivelserne bestå af ordene »produceret under omlægning til økologisk landbrug«, og være trykt med en farve, i en størrelse og med typer, som ikke er mere iøjnefaldende end produktets varebetegnelse ; ordene »økologisk landbrug« må ikke være angivet på en mere iøjnefaldende måde end ordene »produceret under omlægning til«
- d) produktet består af en enkelt ingrediens af landbrugsoprindelse
- e) for produkter, som er tilberedt efter den 1. januar 1997, skal mærkningen indeholde navnet og/eller kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der udfører den sidste del af produktions- eller tilberedningsprocessen, hører under. Valget mellem navn og kodenummer foretages af medlemsstaten, som meddeler Kommissionen sin afgørelse.«

12) I artikel 5 indsættes følgende stykke efter stk. 5 :

»5a. Uanset stk. 3 må der i mærkningen og reklamen for et produkt, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), kun være angivelser, der henviser til den økologiske produktionsmetode, hvis følgende betingelser er opfyldt :

- a) mindst 70 % af ingredienserne af landbrugsoprindelse skal være produkter, som er frembragt i overensstemmelse med reglerne i artikel 6 eller stamme fra sådanne produkter eller være indført fra tredjelande under de i artikel 11 fastsatte ordninger
- b) alle øvrige ingredienser af landbrugsoprindelse skal være omfattet af bilag VI, litra C, eller være midlertidig tilladt i en medlemsstat i overensstemmelse med de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være vedtaget i henhold til stk. 7
- c) angivelserne, der henviser til den økologiske produktionsmetode, skal være anført på ingredienslisten i klar forbindelse med de ingredienser, der er fremstillet efter reglerne i artikel 6, eller

som er indført fra tredjelande under de i artikel 6, eller som er indført fra tredjelande under de i artikel 11 fastsatte ordninger ; de skal være trykt med samme farve, i samme størrelse og med samme typer som de andre angivelser på ingredienslisten. Disse angivelser skal dog også anføres i en særskilt deklARATION, som skal anbringes i samme synsfelt som salgsbetegnelsen, og indeholde oplysning om, hvor stor en procentdel af de ingredienser, der er af landbrugsoprindelse eller forarbejdet på basis af ingredienser af landbrugsoprindelse, der er fremstillet efter reglerne i artikel 6, eller som er indført fra tredjelande under de i artikel 11 fastsatte ordninger. Den særskilte deklARATION skal være trykt i en farve, størrelse og med typer, som ikke er mere iøjnefaldende end produktets varebetegnelse. Denne deklARATION udformes således : »X % af ingredienserne af landbrugsoprindelse er fremstillet efter reglerne for økologisk produktion«

- d) produktet må kun indeholde stoffer, der er anført i bilag VI, litra A, som ingredienser, der ikke er af landbrugsoprindelse
- e) produktet eller dets ingredienser af landbrugsoprindelse, som omhandlet i litra a), må ikke have været underkastet behandlinger, der omfatter anvendelse af stoffer, som ikke er anført i bilag VI, litra B
- f) produktet eller dets ingredienser må ikke have været underkastet behandlinger, der omfatter anvendelse af ioniserende stråling
- g) produktet skal være tilberedt eller importeret af en erhvervsdrivende, der er undergivet de i artikel 8 og 9 fastlagte kontrolforanstaltninger
- h) for produkter, som er tilberedt efter den 1. januar 1997, skal mærkningen indeholde navnet og/eller kodenummeret på den kontrolmyndighed eller det kontrolorgan, som den erhvervsdrivende, der udfører den sidste del af produktions- eller tilberedningsprocessen, hører under. Valget mellem navn og/eller kodenummer foretages af medlemsstaten, som meddeler Kommissionen sin afgørelse.«

13) Artikel 5, stk. 6, affattes således :

»6. I en overgangsperiode, der udløber den 31. december 1997, kan mærkningen og reklamen for et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), som delvis er fremstillet af ingredienser, der ikke opfylder kravene i stk. 3, litra a), henviser til økologiske produktionsmetoder, såfremt :

- a) mindst 50 % af ingredienserne af landbrugsoprindelse opfylder kravene i stk. 3, litra a)
- b) produktet opfylder de krav, der er anført i stk. 3, litra c), d), e) og f)

c) de angivelser, det henviser til økologiske produktionsmetoder:

- kun forekommer i den ingrediensliste, der er omhandlet i direktiv 79/112/EØF, senest ændret ved direktiv 89/395/EØF
- tydeligvis kun henviser til de ingredienser, der er fremstillet efter reglerne i artikel 6, og som er importeret under ordningen i artikel 11

d) ingredienserne og deres respektive indhold er anført i ingredienslisten i aftagende orden efter vægt

e) angivelserne på ingredienslisten er trykt med samme farve, i samme størrelse og med samme typer.*

14) Artikel 5, stk. 8, første afsnit, affattes således:

»8. Udtømmende lister over de stoffer og produkter, der omhandles i stk. 3, litra b), c) og d), og stk. 5a, litra b), d) og e), skal fastlægges i bilag VI, litra A, B og C, efter fremgangsmåden i artikel 14.«

15) Artikel 5, stk. 9, affattes således og følgende stk. 10 og stk. 11 tilføjes:

»9. Til beregning af de i stk. 3 og 6 omhandlede procentsatser anvendes de regler, der er fastsat i artikel 6 og 7 i direktiv 79/112/EØF.

10. Et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, må ikke både indeholde en ingrediens, der er fremstillet efter reglerne i artikel 6, og samme ingrediens fremstillet efter andre regler.

11. Inden den 1. juli 1999 tager Kommissionen bestemmelserne i denne artikel og i artikel 10 op til fornyet behandling og fremsætter relevante forslag med henblik på en eventuel revision.«

16) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Den økologiske produktionsmetode indebærer, at ved produktionen af de i artikel 1, stk. 1, litra a), omhandlede produkter, bortset fra frø og planteforneringsmateriale:

a) skal i det mindste bestemmelserne som anført i bilag I og i givet fald de tilhørende gennemførelsesbestemmelser være overholdt

b) må kun produkter, der består af stoffer som anført i bilag I og II, anvendes som plantebeskyttelsesmidler, vaske- og rengøringsmidler, gødningsstoffer, jordbehandlingsmidler eller til et andet formål, såfremt dette er specificeret i bilag II i forbindelse med bestemte stoffer. Produkterne må kun anvendes under overholdelse af de i bilag I og II anførte særlige betingelser og i det omfang, en tilsvarende anvendelse er tilladt i det almindelige

landbrug i de pågældende medlemsstater i henhold til relevante fællesskabsbestemmelser eller nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten

c) må der kun anvendes frø eller planteforneringsmateriale, der er produceret efter den i stk. 2 omhandlede økologiske produktionsmetode.

2. Den økologiske produktionsmetode indebærer, at med hensyn til frø og planteforneringsmateriale skal moderplanten i forbindelse med frø og ophavsplanten eller -planterne i forbindelse med planteforneringsmateriale være produceret i overensstemmelse med stk. 1, litra a) og b), i mindst en generation, eller i tilfælde af flerårige afgrøder, i to vækstsæsoner.

3. a) Uanset stk. 1, litra c), kan frø og planteforneringsmateriale, som ikke er produceret efter den økologiske produktionsmetode, med tilladelse fra medlemsstatens kompetente myndighed anvendes i en overgangsperiode, som udløber den 31. december 2000, for så vidt brugeren af dette forneringsmateriale over for kontrolorganet eller medlemsstatens myndighed kan godtgøre, at det ikke var ham muligt at skaffe forneringsmateriale på Fællesskabets marked af en passende sort inden for den pågældende art, som opfylder kravene i stk. 2. I så fald skal der anvendes forneringsmateriale, der ikke er behandlet med produkter, som ikke er anført i bilag II, del B, hvis det findes på Fællesskabets marked. Medlemsstaterne informerer de øvrige medlemsstater og Kommissionen om de tilladelser, der meddeles i henhold til dette stykke.

b) Efter fremgangsmåden i artikel 14 kan det besluttes:

— at indføre restriktioner i den i litra a) nævnte overgangsforanstaltning vedrørende bestemte arter og/eller typer forneringsmateriale og/eller manglende kemisk behandling inden den 31. december 2000

— at bibeholde den undtagelse, der er givet mulighed for i litra a), efter den 31. december 2000 for bestemte arter og/eller typer forneringsmateriale og for hele Fællesskabet eller visse dele heraf

— at indføre procedureregler og kriterier for den i litra a) omhandlede undtagelse og fremsendelse af oplysninger herom til de berørte erhvervsorganisationer, de øvrige medlemsstater og Kommissionen.

4. Inden den 31. december 1999 tager Kommissionen bestemmelserne i denne artikel, og navnlig stk. 1, litra c), og stk. 2, op til fornyet behandling og fremsætter relevante forslag med henblik på en eventuel revision.*

17) Følgende artikel indsættes efter artikel 6 :

»Artikel 6a

1. I denne artikel forstås ved »udplantningsplanter« hele planter til plantning med henblik på produktion af planter.

2. Den økologiske produktionsmetode indebærer, at når producenterne anvender udplantningsplanter, skal disse være produceret efter bestemmelserne i artikel 6.

3. Uanset stk. 2 kan udplantningsplanter, som ikke er produceret efter den økologiske produktionsmetode, anvendes i en overgangsperiode, som udløber den 31. december 1997, hvis følgende betingelser er opfyldt :

a) medlemsstatens myndigheder har tilladt anvendelsen, efter at brugeren/brugerne af sådant materiale til medlemsstatens kontrolorgans eller kontrolmyndigheds tilfredshed har godtgjort, at der ikke på Fællesskabets marked kan fås en passende sort af den pågældende art

b) udplantningsplanterne er siden såningen kun behandlet med produkter, som er opført i bilag II, del A og B

c) udplantningsplanterne kommer fra en producent, som har accepteret en kontrolordning svarende til ordningen i artikel 9 samt restriktionen i litra b); denne bestemmelse træder i kraft den 1. januar 1996

d) udplantningsplanterne er efter plantningen dyrket efter bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), i en periode på mindst seks uger før høsten

e) mærkningen af ethvert produkt, som indeholder ingredienser fra sådanne udplantningsplanter, må ikke omfatte den i artikel 10 omhandlede angivelse

f) med forbehold af en restriktion som følge af proceduren i stk. 4 trækkes enhver tilladelse, som er givet i henhold til dette stykke, tilbage ved knaphedens ophør og udløber senest den 31. december 1997.

4. a) Er der givet en tilladelse som omhandlet i stk. 3, meddeler medlemsstaten straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen følgende oplysninger :

- dato for tilladelsens udstedelse
- navnet på den pågældende sort og art
- de mængder, der er nødvendige, og en begrundelse herfor

— knaphedens forventede varighed

— enhver anden oplysning, som Kommissionen eller medlemsstaterne anmoder om.

b) Hvis det af oplysninger fra en medlemsstat til Kommissionen og til den medlemsstat, der har givet tilladelsen, fremgår, at der i knaphedsperioden er tilstrækkelige mængder af en passende sort, skal medlemsstaten overveje at trække tilladelsen tilbage eller forkorte dens gyldighedsperiode og underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger senest ti dage efter at have modtaget oplysningerne.

c) Efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ forelægges sagen for det i artikel 14 omhandlede udvalg til behandling. Efter proceduren i nævnte artikel 14 kan det besluttes, at tilladelsen skal trækkes tilbage eller dens gyldighedsperiode ændres.

18) Følgende stykke indsættes efter artikel 7, stk. 1 :

»1a. Betingelserne i stk. 1 gælder ikke for produkter, som inden vedtagelsen af denne forordning var almindelig anvendt efter de principper for økologisk landbrug, som blev fulgt i Fællesskabet.«

19) I artikel 9, stk. 1, ændres »erhvervsdrivende, der producerer eller tilbereder produkter som omhandlet i artikel 1« til »erhvervsdrivende, der producerer, tilbereder eller fra tredjelande importerer produkter som omhandlet i artikel 1«.

20) I artikel 9, stk. 5, litra b), ændres »uregelmæssigheder« til »uregelmæssigheder og/eller overtrædelser«.

21) I artikel 9, stk. 6, litra c) ændres »overtrædelser« til »uregelmæssigheder og/eller overtrædelser«.

22) I artikel 9, stk. 6, litra d), ændres »i stk. 7, 8 og 9« til »i stk. 7, 8, 9 og 11«.

23) I artikel 9 indsættes følgende stykke efter stk. 6 :

»6a. Medlemsstaterne tildeler inden den 1. januar 1996 hvert kontrolorgan eller hver kontrolmyndighed, der er godkendt eller udpeget i overensstemmelse med denne artikel, et kodenummer. De underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom ; Kommissionen offentliggør disse kodenumre i den liste, der er omhandlet i sidste afsnit i artikel 15.«

24) Efter artikel 9, stk. 10, indsættes følgende stykke :

»11. Fra den 1. januar 1998 skal godkendte kontrolorganer med forbehold af stk. 5 og 6 opfylde kravene i EN 45011 af 26. juni 1989.«

25) Artikel 10, stk. 1, affattes således :

»1. Angivelsen af og/eller logoet, der viser, at produkterne er omfattet af kontrolordningen, jf. bilag V, må kun anføres i mærkningen af de i artikel 1 nævnte produkter, hvis disse :

a) opfylder kravene i artikel 5, stk. 1 eller 3

b) under hele produktions- og tilberedningsprocessen har været undergivet den i artikel 9 omhandlede kontrolordning

c) sælges direkte fra producenten eller tilberedningsvirksomheden til den endelige forbruger i lukkede emballager eller bringes i handelen som færdigpakkede levnedsmidler ; i forbindelse med direkte salg fra producenten eller tilberedningsvirksomheden til den endelige forbruger er det ikke nødvendigt med lukkede emballager, når det af mærkningen klart og tydeligt fremgår, hvilket produkt der er tale om

d) i mærkningen er forsynet med producentens, tilberedningsvirksomhedens eller sælgers navn og/eller firmanavn samt kontrolmyndighedens eller kontrolorganets navn eller kodenummer og de angivelser, der måtte kræves i henhold til forskrifterne for mærkning af levnedsmidler i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.«

26) I artikel 10, stk. 3, litra a), ændres »artikel 5, 6 og 7« til »artikel 5 og 6«.

27) Artikel 10, stk. 5, 6 og 7, affattes således :

»Generelle håndhævelsesforanstaltninger

Artikel 10a

1. Hvis en medlemsstat i forbindelse med et produkt, som kommer fra en anden medlemsstat, og som bærer en af de i artikel 2 og/eller bilag V omhandlede angivelser, konstaterer uregelmæssigheder eller overtrædelser vedrørende anvendelsen af denne forordning, skal den underrette den medlemsstat, der har udpeget kontrolmyndigheden eller

godkendt kontrolorganet, samt Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå svigagtig anvendelse af de i artikel 2 og/eller bilag V omhandlede angivelser.«

28) I artikel 11, stk. 3, litra a), ændres »kontrolmyndigheden« til »kontrolorganet og/eller kontrolmyndigheden«.

29) I artikel 11, stk. 6, litra a), ændres »den 31. juli 1995«, til »den 31. december 2002«.

30) I artikel 11, stk. 6, litra a), affattes sidste punktum således :

»Den ophører på det tidspunkt, det besluttet at optage tredjelandet på den i stk. 1, litra a), omhandlede liste, medmindre den vedrører et produkt, som kommer fra et område, som ikke er nærmere præciseret i den beslutning, der omhandles i stk. 1, litra a), og tilladelsen ikke blev behandlet i forbindelse med den af tredjelandet fremsendte anmodning. Tredjelandet skal være indforstået med at lade godkendelsesordningen i henhold til dette stykke fortsætte.«

31) I artikel 11 tilføjes følgende stykke :

»7. Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 14 og efter anmodning fra en medlemsstat godkende et tredjelands kontrolorgan, som den pågældende medlemsstat har evalueret på forhånd, og tilføje dette land på den i stk. 1, litra a), omhandlede liste. Kommissionen underretter det pågældende tredjeland herom.«

32) I artikel 13 indsættes følgende led før første led :

— gennemførelsesbestemmelser til denne forordning«.

33) I artikel 13 affattes sidste led således :

— ændringer til bilag V med henblik på at fastlægge et EF-logo, der kan anvendes i forbindelse med eller i stedet for angivelsen af, at produkterne er omfattet af kontrolordningen«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. juni 1995.

På Rådets vegne

Ph. VASSEUR

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1936/95

af 3. august 1995

om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i Japan og Amerikas Forenede Stater

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3283/94 af 22. december 1994 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, særlig artikel 23, ifølge hvilken Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab⁽²⁾, fortsat skal gælde for procedurer, i forbindelse med hvilke en undersøgelse, der er iværksat pr. 1. september 1994, ikke er afsluttet på ikrafttrædelsestidspunktet for forordning (EF) nr. 3283/94;

under henvisning til forordning (EØF) nr. 2423/88, særlig artikel 14,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultationer i det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. TIDLIGERE PROCEDURE

- (1) Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 1391/91⁽³⁾ en endelig antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i Japan og Amerikas Forenede Stater, i det følgende benævnt »USA«.

B. NÆRVÆRENDE PROCEDURE

1. Anmodning om fornyet undersøgelse

- (2) I januar 1994 indgav en amerikansk eksportør, Nutra-Sweet Company (i det følgende benævnt »NSC«) anmodning til Kommissionen om en fornyet undersøgelse af antidumpingtolden på importen af aspartam med oprindelse i USA og om genåbning af undersøgelsen. NSC hævdede i sin anmodning, at følgende betydelige ændringer havde fundet sted siden indførelsen af den endelige told, hvilket betød en ændring i omstændighederne, der var tilstrækkelig til at begrunde nødven-

digheden af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2423/88 (i det følgende benævnt »grundforordningen«):

- hjemmemarkedspriserne i USA er faldet betydeligt efter udløbet af NSC's amerikanske patent. NSC's normale værdi er derfor faldet betydeligt og har således elimineret betingelserne for en dumpingmargin.
- der er oprettet en fabrik i Frankrig til produktion af aspartam, som medejes af NSC. Fabrikens produktionskapacitet vil være tilstrækkelig stor til at dække den normale efterspørgsel efter aspartam i Fællesskabet
- NSC's eksport til Fællesskabet af aspartam er faldet betydeligt og er blevet erstattet med salg af aspartam fremstillet i Fællesskabet.

2. Fornyet undersøgelse

- (3) Efter konsultationer i det rådgivende udvalg blev det fastslået, at anmodningen indeholdt tilstrækkeligt bevis for en ændring i omstændighederne til at begrunde iværksættelsen af den fornyet undersøgelse i henhold til artikel 14 i grundforordningen.
- (4) Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*⁽⁴⁾ og indledte en undersøgelse.

3. Undersøgelsesområde i forbindelse med den fornyede undersøgelse

- (5) Den vare, der indgik i denne fornyede undersøgelse, er den samme som den, der blev pålagt en endelig antidumpingtold, nemlig aspartam, et sødemiddel med samme smagsprofil som sukker, men med et lavere kalorieindhold, henhørende under KN-kode ex 2924 29 90.
- (6) Undersøgelsen omfattede perioden fra den 1. oktober 1993 til den 31. marts 1994.
- (7) Selv om NSC's anmodning om fornyet undersøgelse udtrykkeligt var begrænset til antidumpingtolden på importen fra USA, undersøgte Kommissionen, hvorvidt en sådan begrænsning var berettiget, og underrettede også den japanske eksportør af aspartam, som var involveret i den tidligere under-

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 355/95 (EFT nr. L 41 af 23. 2. 1995, s. 2).

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 522/94 (EFT nr. L 66 af 10. 3. 1994, s. 10).

⁽³⁾ EFT nr. L 134 af 29. 5. 1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 115 af 26. 4. 1994, s. 4.

søgelse, Ajinomoto Co. Ltd., Tokyo (i det følgende benævnt »Ajinomoto«), inden den iværksatte undersøgelsen. Det japanske selskab oplyste imidlertid, at det nu forsynede markedet i Fællesskabet fra produktionsanlæg i Fællesskabet, og at det ikke havde interesse i at deltage i en ny undersøgelse.

- (8) Kommissionen behandlede ikke skadesaspekterne i første fase af undersøgelsen, da det udtrykkeligt var angivet i anmodningen om en fornyet undersøgelse, at »den ønskede fornyede undersøgelse burde begrænses til dumpingmargenen for NSC«. Da det senere viste sig, at den gældende antidumpingtold ikke ville blive ophævet på grundlag af afgørelserne vedrørende dumping, besluttede NSC imidlertid at flytte vægten i sin argumentation til skadesaspekterne og anmodede udtrykkeligt Kommissionen om at efterprøve, at »der ikke var risiko for, at den skadelige dumpingeksport af aspartam fra USA ville blive genoptaget, hvis de antidumpingforanstaltninger, der behandles i forbindelse med den fornyede undersøgelse, blev ophævet«.

4. Undersøgelse

- (9) Kommissionen underrettede officielt den eneste fællesskabsproducent af aspartam og klager i den tidligere undersøgelse, Holland Sweetener Company Vof (i det følgende benævnt »HSC«), den amerikanske eksportør NSC og de amerikanske myndigheder om indledningen af undersøgelsen og gav de berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.
- (10) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på undersøgelsen og aflagde kontrolbesøg hos den amerikanske eksportør NSC i Deerfield, Illinois.
- (11) Fællesskabsproducenten HSC, den amerikanske eksportør NSC og den japanske eksportør Ajinomoto fik mulighed for at blive underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at ophæve antidumpingtolden. Ingen af de berørte parter fremsatte imidlertid anmodning herom.

C. RESULTATET AF UNDERSØGELSEN

1. Dumping

1.1. Normal værdi

- (12) NSC solgte aspartam på det amerikanske marked i undersøgelsesperioden i mængder, som klart var tilstrækkelige til, at den normale værdi kunne

beregnes på grundlag af priserne på hjemmemarkedet. Det blev fastslået, at salget fandt sted i normal handel.

- (13) Det væsentligste element i undersøgelsen af den normale værdi var faldet i de amerikanske hjemmemarkedspriser, som ifølge NSC skete efter udløbet af selskabets patent. Det blev bekræftet, at patentet faktisk udløb i december 1992, og at der var opstået mulighed for konkurrence på det amerikanske marked for aspartam, og at priserne var faldet betydeligt i sammenligning med de priser, der registreredes i forbindelse med den tidligere undersøgelse.

1.2. Eksportpris

- (14) NSC foretog kun to eksporttransaktioner til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Dette skyldtes, at selskabet egentlig er ophørt med at eksportere efter etableringen af en fabrik i Frankrig, som nu forsyner alle NSC's kunder i Fællesskabet. Disse transaktioner, som omfattede forholdsvis små mængder aspartam, var blevet specielt organiseret med kunderne i Fællesskabet med henblik på den fornyede undersøgelse. Oplysningerne vedrørende de priser, som disse kunder betalte, blev derfor anset for vildledende, og det blev besluttet at se bort fra dem i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i grundforordningen.

- (15) Under disse omstændigheder og uden et andet rimeligt grundlag for beregningen af eksportprisen har Kommissionen valgt at undersøge de »gamle« eksportpriser, som registreredes i forbindelse med den tidligere undersøgelse.

1.3. Sammenligning

- (16) Af sammenligningen mellem den »nye« normale værdi, baseret på de amerikanske hjemmemarkedspriser i undersøgelsesperioden, og de »gamle« eksportpriser, registreret i forbindelse med den tidligere undersøgelse, fremgik det, at trods en betydelig nedgang i NSC's normale værdi siden den tidligere undersøgelse, var denne nedgang ikke længere helt tilstrækkelig til at opveje dumpingmargenen.

2. Skade

2.1. NSC's argumenter

- (17) Af de elementer, som NSC fremførte, var følgende af direkte relevans for en evaluering af skadesaspekterne:

— NSC har oprettet en fabrik i Fællesskabet som et joint venture-selskab sammen med den japanske producent Ajinomoto med en tilstrækkelig stor produktion til at kunne dække efterspørgslen hos NSC's kunder i Fællesskabet

— som følge heraf har NSC faktisk ikke eksporteret aspartam til Fællesskabet siden midt i 1993

— da den franske fabriks kapacitet er tilstrækkelig stor til at dække al forventet efterspørgsel på markedet i Fællesskabet, er der ingen grund til at antage, at eksporten fra USA igen vil kunne indtage en betragtelig del af markedet, hvis antidumpingforanstaltningerne blev ophævet.

NSC's bevis til støtte for disse punkter blev undersøgt.

2.2. *Der blev ikke modtaget bemærkninger fra fællesskabsproducenten.*

- (18) HSC blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til NSC's argumenter vedrørende skade. Selskabet blev gjort opmærksom på, at hvis det ikke rejste indvendinger, kan der træffes beslutning om at ophæve den gældende antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i både USA og Japan. HSC rejste imidlertid ikke indvendinger.

2.3. *Konklusioner vedrørende skade*

2.3.1. Ingen risiko for, at der igen vil forekomme skade

- (19) Da HSC er den eneste aspartamproducent i Fællesskabet og den eneste klagende part i den tidligere procedure, må mangelen på bemærkninger fra selskabets side fortolkes som mangel på interesse i, at antidumpingforanstaltninger fortsætter, og en bekræftelse af NSC's påstand om, at en ophævelse af disse foranstaltninger ikke vil indebære nogen risiko for, at der igen vil forekomme skadelig dumping.

2.3.2. Konklusionens gyldighed for både Japan og for USA

- (20) Selv om den fornyede undersøgelse udtrykkeligt var begrænset til importen fra USA, betød konklusionen af undersøgelsen om, at der ikke forvoldtes

skade, at man ikke kunne undgå også at tage gyldigheden af antidumpingtolden på importen fra Japan og til nye overvejelser. Dette blev gjort i henhold til artikel 14, stk. 3, i grundforordningen, uden særlig genåbning af undersøgelsen.

- (21) Af de foreliggende oplysninger fremgår det, at hovedårsagen til, at erhvervsgrenen i Fællesskabet ikke længere føler, at importen af aspartam forvolder skade, er, at denne import er blevet afbrudt efter oprettelsen af produktionsfaciliteter i Frankrig, og at den sandsynligvis ikke igen vil komme til at indtage en betydelig del af markedet. Den eneste japanske aspartamproducent Ajinomoto er ligestillet partner med NSC i dette jointventure-selskab, og oplysningerne fra dette selskab (se betragtning 7) viser, at de nu også udelukkende forsyner markedet i Fællesskabet med aspartam fremstillet i Fællesskabet.
- (22) Konklusionen om, at der ikke er fare for, at der igen vil blive forvoldt skade i forbindelse med NSC, gælder derfor også for Ajinomoto.

D. OPHÆVELSE AF ANTIDUMPINGTOLD

- (23) På baggrund af ovenstående bør den gældende antidumpingtold på importen af aspartam med oprindelse i både USA og Japan ophæves og proceduren afsluttes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 1391/91 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. august 1995.

På Rådets vegne

J. SOLANA

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1937/95

af 4. august 1995

om fastsættelse af landbrugsselementerne og tillægstolden for perioden 1. juli til 30. september 1995 for import til Fællesskabet af varer henhørende under Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 fra Schweiz

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, særlig artikel 7, og

ud fra følgende betragtning:

I Rådets forordning (EF) nr. 1917/95 af 24. juli 1995 om visse foranstaltninger vedrørende import af forarbejdede landbrugsprodukter fra Island, Norge og Schweiz med henblik på at tage højde for resultaterne af Uruguay-rundens forhandlinger på landbrugsområdet⁽²⁾ fastsættes i artikel 1, stk. 1, de basisbeløb, der tages i betragtning ved beregningen af de landbrugsselementer og den tillægstold, der gælder ved import til Fællesskabet af varer med oprindelse i Schweiz; ifølge artikel 2 i nævnte forordning vedtager Kommissionen kun gennemførelsesbestemmel-

serne, hvis den har sikret sig, at foranstaltninger med tilsvarende virkning træffes samtidigt eller så hurtigt som muligt af Schweiz —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilagene til denne forordning fastsætter for perioden 1. juli til 30. september 1995 de landbrugsselementer og den tilsvarende tillægstold, der skal anvendes ved import af varer henhørende under forordning (EF) nr. 3448/93 fra Schweiz.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på anmodning af de berørte fra den 1. juli til den 30. september 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 318 af 20. 12. 1993, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 4. 8. 1995, s. 1.

*ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I —
ANEXO I — LIITE I — BILAGA I*

- Elementos agrícolas (por 100 kilogramos de peso neto) aplicables, del 1 de julio al 30 de septiembre de 1995 inclusive, a la importación en la Comunidad procedente de Suiza
- Landbrugselementer (pr. 100 kg nettovægt), der skal anvendes ved inførsel fra Schweiz til Fællesskabet fra 1. juli til og med 30. september 1995
- Agrarteilbeträge (für 100 kg Eigengewicht) bei der Einfuhr aus der Schweiz in die Gemeinschaft, anwendbar vom 1. Juli bis einschließlich 30. September 1995
- Γεωργικά στοιχεία (για 100 kg καθαρού βάρους) που εφαρμόζονται από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Σεπτεμβρίου 1995 κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα από την Ελβετία
- Agricultural components (per 100 kilograms net weight) to be levied from 1 July to 30 September 1995 inclusive, on importation into the Community from Switzerland
- Éléments agricoles (par 100 kilogrammes poids net) applicables, du 1er juillet au 30 septembre 1995 inclus, à l'importation dans la Communauté en provenance de Suisse
- Elementi agricoli (per 100 kg peso netto) applicabili all'importazione nella Comunità in provenienza dalla Svizzera dal 1° luglio al 30 settembre 1995 incluso
- Agrarische elementen (per 100 kg nettogewicht) bij invoer in de Gemeenschap vanuit Zwitserland, te heffen van 1 juli tot en met 30 september 1995
- Elementos agrícolas (por 100 quilogramas de peso líquido) aplicáveis, de 1 de Julho a 30 de Setembro de 1995, inclusive, à importação na Comunidade proveniente da Suíça
- Sveitsistä yhteisöön tulevaan tuontiin 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 1995 sovellettavat maatalousosat (100 nettopainokilolta)
- Jordbruksbeståndsdelar (per 100 kg nettovikt) som skall tillämpas på import från Schweiz till gemenskapen fr. o. m. den 1 juli t. o. m. den 30 september 1995

PARTE 1 — DEL 1 — TEIL 1 — ΜΕΡΟΣ 1 — PART 1 — PARTIE 1 — PARTE 1 — DEEL 1 — PARTE 1 — OSA 1 — DEL 1

Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-kod	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-kod	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-kod	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
0403 10 51	137,182	1806 90 50	(*)	1905 90 60	(*)
0403 10 53	191,573	1806 90 60	(*)	1905 90 90	(*)
0403 10 59	246,122	1806 90 70	(*)	2001 90 30 (1)	11,040
0403 10 91	17,891	1806 90 90	(*)	2004 10 91	(*)
0403 10 93	24,835	1901 10 00	(*)	2004 90 10 (1)	11,040
0403 10 99	38,696	1901 20 00	(*)	2005 20 10	(*)
0403 90 71	137,182	1901 90 11	26,524	2005 80 00 (1)	11,040
0403 90 73	191,573	1901 90 19	21,627	2008 92 45	(*)
0403 90 79	246,122	1901 90 99	(*)	2008 99 85 (1)	11,040
0403 90 91	17,891	1902 11 00	25,331	2101 10 98	(*)
0403 90 93	24,835	1902 19 10	25,331	2101 20 98	(*)
0403 90 99	38,696	1902 19 90	21,715	2101 30 19	18,635
0710 40 00 (1)	11,040	1902 20 91	6,219	2101 30 99	33,325
0711 90 30 (1)	11,040	1902 20 99	17,595	2102 10 31	0,000
1704 10 11	31,152	1902 30 10	25,331	2102 10 39	0,000
1704 10 19	31,152	1902 30 90	10,011	2105 00 10	25,718
1704 10 91	35,366	1902 40 10	25,331	2105 00 91	53,662
1704 10 99	35,366	1902 40 90	10,011	2105 00 99	76,651
1704 90 30	59,915	1903 00 00	17,774	2106 10 80	(*)
1704 90 51	(*)	1904 10 10	23,515	2106 90 10	114,944
1704 90 55	(*)	1904 10 30	67,550	2106 90 98	(*)
1704 90 61	(*)	1904 10 90	41,675	2202 90 91	15,775
1704 90 65	(*)	1904 90 10	67,550	2202 90 95	16,294
1704 90 71	(*)	1904 90 90	26,392	2202 90 99	29,704
1704 90 75	(*)	1905 10 00	19,043	2905 43 00	144,000
1704 90 81	(*)	1905 20 10	21,740	2905 44 11	18,989
1704 90 99	(*)	1905 20 30	28,905	2905 44 19	43,200
1806 10 20	28,800	1905 20 90	36,070	2905 44 91	27,048
1806 10 30	36,000	1905 30 11	(*)	2905 44 99	61,440
1806 10 90	48,000	1905 30 19	(*)	3505 10 10	20,866
1806 20 10	(*)	1905 30 30	(*)	3505 10 90	20,866
1806 20 30	(*)	1905 30 51	(*)	3505 20 10	5,299
1806 20 50	(*)	1905 30 59	(*)	3505 20 30	10,488
1806 20 70	(*)	1905 30 91	(*)	3505 20 50	16,670
1806 20 80	(*)	1905 30 99	(*)	3505 20 90	20,866
1806 20 95	(*)	1905 40 10	(*)	3809 10 10	10,488
1806 31 00	(*)	1905 40 90	(*)	3809 10 30	14,573
1806 32 10	(*)	1905 90 10	16,415	3809 10 50	17,774
1806 32 90	(2)	1905 90 20	71,098	3809 10 90	20,866
1806 90 11	(*)	1905 90 30	(*)	3823 60 11	18,989
1806 90 19	(*)	1905 90 40	(*)	3823 60 19	43,200
1806 90 31	(*)	1905 90 45	(*)	3823 60 91	27,048
1806 90 39	(*)	1905 90 55	(*)	3823 60 99	61,440

(*) Ver parte 2 / Se del 2 / Siehe Teil 2 / Βλέπε μέρος 2 / See Part 2 / Voir partie 2 / Vedi parte 2 / Zie deel 2 / Ver parte 2 / Katso osa 2 / Se del 2.

(1) Por 100 kg de boniatos, etc. o de maíz escurrecidos. / Pr. 100 kg afløbne søde kartofler osv. eller majs. / Pro 100 kg Süßkartoffeln usw. oder Mais, abgetropft. / Ανά 100 kg στραγγισμένων γλυκοπατατών κ.λ.π. ή καλαμποκιού στραγγισμένου. / Per 100 kilograms of drained sweet potatoes, etc., or maize. / Par 100 kilogrammes de patates douces, etc., ou de maïs égouttés. / Per 100 kg di patate dolci, ecc. o granturco sgocciolati. / Per 100 kg zoete aardappelen enz. of maïs, uitgedropen. / Por 100 kg de batatas-doces, etc., ou de milho, escorridos. / 100-aa kilogrammaa valutettua bataattia jne. tai maissia kohden. / Per 100 kg torkad sötpotatis etc. eller majs.

(2) Ver Anexo III / Se bilag III / Siehe Anhang III / Βλέπε παράρτημα III / See Annex III / Voir annexe III / Vedi allegato III / Zie bijlage III / Ver anexo III / Katso liite III / Se bilaga III.

PARTE 2 — DEL 2 — TEIL 2 — ΜΕΡΟΣ 2 — PART 2 — PARTIE 2 — PARTE 2 — DEEL 2 — PARTE 2 — OSA 2 — DEL 2

Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
6920	62,315	7056	84,537	7120	27,522
7000	0,000	7057	94,617	7121	39,042
7001	11,520	7060	102,887	7122	49,122
7002	21,600	7061	114,407	7123	58,722
7003	31,200	7062	124,487	7124	72,162
7004	44,640	7063	130,631	7125	32,100
7005	4,578	7064	147,527	7126	43,620
7006	16,098	7065	107,465	7127	53,700
7007	26,178	7066	118,985	7128	63,300
7008	35,778	7067	129,065	7129	76,740
7009	49,218	7068	138,665	7130	37,303
7010	9,781	7069	152,105	7131	48,823
7011	21,301	7070	112,668	7132	58,903
7012	31,381	7071	124,188	7133	68,503
7013	40,981	7072	134,268	7135	42,922
7015	15,400	7073	143,868	7136	54,442
7016	26,920	7075	118,287	7137	64,522
7017	37,000	7076	129,807	7140	65,933
7020	19,205	7077	139,887	7141	77,453
7021	30,725	7080	200,286	7142	87,533
7022	40,805	7081	211,806	7143	97,133
7023	50,405	7082	221,886	7144	110,573
7024	63,845	7083	231,486	7145	70,511
7025	23,784	7084	244,926	7146	82,031
7026	35,304	7085	204,864	7147	92,111
7027	45,384	7086	216,384	7148	101,711
7028	54,984	7087	226,464	7149	115,151
7029	68,424	7088	236,064	7150	75,714
7030	28,987	7090	210,067	7151	87,234
7031	40,507	7091	221,587	7152	97,314
7032	50,587	7092	231,667	7153	106,914
7033	60,187	7095	215,686	7155	81,333
7035	34,606	7096	227,206	7156	92,853
7036	46,126	7100	8,316	7157	102,933
7037	56,206	7101	19,836	7160	111,203
7040	57,616	7102	29,916	7161	122,723
7041	69,136	7103	39,516	7162	132,803
7042	79,216	7104	52,956	7163	142,403
7043	88,816	7105	12,895	7164	155,843
7044	102,256	7106	24,415	7165	115,781
7045	62,195	7107	34,495	7166	127,301
7046	73,715	7108	44,095	7167	137,381
7047	83,795	7109	57,535	7168	146,981
7048	93,395	7110	18,098	7169	160,421
7049	106,835	7111	29,618	7170	120,984
7050	67,398	7112	39,698	7171	132,504
7051	78,918	7113	49,298	7172	142,584
7052	88,998	7115	23,717	7173	152,184
7053	98,598	7116	35,237	7175	126,603
7055	73,017	7117	45,317	7176	138,123

Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Code additionnel Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
7177	148,203	7304	119,662	7462	156,437
7180	208,602	7305	79,600	7463	166,037
7181	220,122	7306	91,120	7464	179,477
7182	230,202	7307	101,200	7465	139,416
7183	239,802	7308	110,800	7466	150,936
7185	213,181	7309	124,240	7467	161,016
7186	224,701	7310	84,803	7468	170,616
7187	234,781	7311	96,323	7470	144,619
7188	244,381	7312	106,403	7471	156,139
7190	218,383	7313	116,003	7472	166,219
7191	229,903	7315	90,422	7475	150,238
7192	239,983	7316	101,942	7476	161,758
7195	224,002	7317	112,022	7500	112,825
7196	235,522	7320	96,041	7501	124,345
7200	54,776	7321	107,561	7502	134,425
7201	66,296	7360	125,121	7503	144,025
7202	76,376	7361	136,641	7504	157,465
7203	85,976	7362	146,721	7505	117,404
7204	99,416	7363	156,321	7506	128,924
7205	59,355	7364	169,761	7507	139,004
7206	70,875	7365	129,699	7508	148,604
7207	80,955	7366	141,219	7509	162,044
7208	90,555	7367	151,299	7510	122,606
7209	103,995	7368	160,899	7511	134,126
7210	64,558	7369	174,339	7512	144,206
7211	76,078	7370	134,902	7513	153,806
7212	86,158	7371	146,422	7515	128,225
7213	95,758	7372	156,502	7516	139,745
7215	70,177	7373	166,102	7517	149,825
7216	81,697	7375	140,521	7520	133,844
7217	91,777	7376	152,041	7521	145,364
7220	75,796	7378	146,140	7560	144,611
7221	87,316	7400	94,723	7561	156,131
7260	114,032	7401	106,243	7562	166,211
7261	125,552	7402	116,323	7563	175,811
7262	135,632	7403	125,923	7564	189,251
7263	145,232	7404	139,363	7565	149,190
7264	158,672	7405	99,301	7566	160,710
7265	118,610	7406	110,821	7567	170,790
7266	130,130	7407	120,901	7568	180,390
7267	140,210	7408	130,501	7570	154,392
7268	149,810	7409	143,941	7571	165,912
7269	163,250	7410	104,504	7572	175,992
7270	123,813	7411	116,024	7575	160,011
7271	135,333	7412	126,104	7576	171,531
7272	145,413	7413	135,704	7600	148,983
7273	155,013	7415	110,123	7601	160,503
7275	129,432	7416	121,643	7602	170,583
7276	140,952	7417	131,723	7603	180,183
7300	75,022	7420	115,742	7604	193,623
7301	86,542	7421	127,262	7605	153,561
7302	96,622	7460	134,837	7606	165,081
7303	106,222	7461	146,357	7607	175,161

Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
7608	184,761	7770	284,223	7857	53,633
7609	198,201	7771	295,743	7858	37,652
7610	158,764	7778	78,636	7859	49,172
7611	170,284	7779	90,156	7860	27,721
7612	180,364	7780	324,340	7861	39,241
7613	189,964	7781	335,860	7862	49,321
7615	164,383	7785	328,919	7863	58,921
7616	175,903	7786	340,439	7864	72,361
7620	170,002	7788	123,906	7865	32,300
7700	176,875	7789	135,426	7866	43,820
7701	188,395	7798	29,336	7867	53,900
7702	198,475	7799	40,856	7868	63,500
7703	208,075	7800	285,339	7869	76,940
7705	181,454	7801	296,859	7870	37,503
7706	192,974	7802	306,939	7871	49,023
7707	203,054	7805	289,917	7872	59,103
7708	212,654	7806	301,437	7873	68,703
7710	186,657	7807	311,517	7875	43,122
7711	198,177	7808	48,541	7876	54,642
7712	208,257	7809	60,061	7877	64,722
7715	192,276	7810	295,120	7878	48,741
7716	203,796	7811	306,640	7879	60,261
7720	174,645	7818	86,952	7900	38,810
7721	186,165	7819	98,472	7901	50,330
7722	196,245	7820	293,655	7902	60,410
7723	205,845	7821	305,175	7903	70,010
7725	179,223	7822	315,255	7904	83,450
7726	190,743	7825	298,233	7905	43,388
7727	200,823	7826	309,753	7906	54,908
7728	210,423	7827	319,833	7907	64,988
7730	184,426	7828	132,222	7908	74,588
7731	195,946	7829	143,742	7909	88,028
7732	206,026	7830	303,436	7910	48,591
7735	190,045	7831	314,956	7911	60,111
7736	201,565	7838	135,051	7912	70,191
7740	224,543	7840	16,633	7913	79,791
7741	236,063	7841	28,153	7915	54,210
7742	246,143	7842	38,233	7916	65,730
7745	229,122	7843	47,833	7917	75,810
7746	240,642	7844	61,273	7918	59,829
7747	250,722	7845	21,211	7919	71,349
7750	234,325	7846	32,731	7940	55,443
7751	245,845	7847	42,811	7941	66,963
7758	21,019	7848	52,411	7942	77,043
7759	32,539	7849	65,851	7943	86,643
7760	274,442	7850	26,414	7944	100,083
7761	285,962	7851	37,934	7945	60,021
7762	296,042	7852	48,014	7946	71,541
7765	279,020	7853	57,614	7947	81,621
7766	290,540	7855	32,033	7948	91,221
7768	40,225	7856	43,553	7949	104,661
7769	51,745				

Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice additionnel Codice complementare Aanvullende code Lisäkoodi Tilläggskod (¹)	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
7950	65,224	7965	84,970	7980	124,746
7951	76,744	7966	96,490	7981	136,266
7952	86,824	7967	106,570	7982	146,346
7953	96,424	7968	116,170	7983	155,946
7955	70,843	7969	129,610	7984	169,386
7956	82,363	7970	90,173	7985	129,325
7957	92,443	7971	101,693	7986	140,845
7958	76,462	7972	111,773	7987	150,925
7959	87,982	7973	121,373	7988	160,525
7960	80,392	7975	95,792	7990	134,527
7961	91,912	7976	107,312	7991	146,047
7962	101,992	7977	117,392	7992	156,127
7963	111,592	7978	101,411	7995	140,146
7964	125,032	7979	112,931	7996	151,666

(¹) Ver Anexo II / Se bilag II / Siehe Anhang II / Βλέπε παράρτημα II / See Annex II / Voir annexe II / Vedi allegato II / Zie bijlage II / Ver anexo II / Katso liite II / Se bilaga II.

BILAG II

Tillægskode (ifølge sammensætning)

Mælkefedt (vægtprocent)	Mælkeprotein (vægtprocent) (1)	Stivelse/Glucose (vægtprocent) (2)																			
		≥ 0 < 5					≥ 5 < 25					≥ 25 < 50					≥ 50 < 75				
		Saccharose/invertsukker/isoglucose (vægtprocent) (2)																			
		≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50 < 70	≥ 70	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30 < 50	≥ 50	≥ 0 < 5	≥ 5 < 30	≥ 30	≥ 0 < 5	≥ 5	
≥ 0 < 1,5	≥ 0 < 2,5	7000	7001	7002	7003	7004	7005	7006	7007	7008	7009	7010	7011	7012	7013	7015	7016	7017	7758	7759	
	≥ 2,5 < 6	7020	7021	7022	7023	7024	7025	7026	7027	7028	7029	7030	7031	7032	7033	7035	7036	7037	7768	7769	
	≥ 6 < 18	7040	7041	7042	7043	7044	7045	7046	7047	7048	7049	7050	7051	7052	7053	7055	7056	7057	7778	7779	
	≥ 18 < 30	7060	7061	7062	7063	7064	7065	7066	7067	7068	7069	7070	7071	7072	7073	7075	7076	7077	7788	7789	
	≥ 30 < 60	7080	7081	7082	7083	7084	7085	7086	7087	7088	x	7090	7091	7092	x	7095	7096	x	x	x	
≥ 60	7800	7801	7802	x	x	7805	7806	7807	x	x	7810	7811	x	x	x	x	x	x	x	x	
≥ 1,5 < 3	≥ 0 < 2,5	7100	7101	7102	7103	7104	7105	7106	7107	7108	7109	7110	7111	7112	7113	7115	7116	7117	7798	7799	
	≥ 2,5 < 6	7120	7121	7122	7123	7124	7125	7126	7127	7128	7129	7130	7131	7132	7133	7135	7136	7137	7808	7809	
	≥ 6 < 18	7140	7141	7142	7143	7144	7145	7146	7147	7148	7149	7150	7151	7152	7153	7155	7156	7157	7818	7819	
	≥ 18 < 30	7160	7161	7162	7163	7164	7165	7166	7167	7168	7169	7170	7171	7172	7173	7175	7176	7177	7828	7829	
	≥ 30 < 60	7180	7181	7182	7183	x	7185	7186	7187	7188	x	7190	7191	7192	x	7195	7196	x	x	x	
≥ 60	7820	7821	7822	x	x	7825	7826	7827	x	x	7830	7831	x	x	x	x	x	x	x	x	
≥ 3 < 6	≥ 0 < 2,5	7840	7841	7842	7843	7844	7845	7846	7847	7848	7849	7850	7851	7852	7853	7855	7856	7857	7858	7859	
	≥ 2,5 < 12	7200	7201	7202	7203	7204	7205	7206	7207	7208	7209	7210	7211	7212	7213	7215	7216	7217	7220	7221	
	≥ 12	7260	7261	7262	7263	7264	7265	7266	7267	7268	7269	7270	7271	7272	7273	7275	7276	x	7838	x	
≥ 6 < 9	≥ 0 < 4	7860	7861	7862	7863	7864	7865	7866	7867	7868	7869	7870	7871	7872	7873	7875	7876	7877	7878	7879	
	≥ 4 < 15	7300	7301	7302	7303	7304	7305	7306	7307	7308	7309	7310	7311	7312	7313	7315	7316	7317	7320	7321	
	≥ 15	7360	7361	7362	7363	7364	7365	7366	7367	7368	7369	7370	7371	7372	7373	7375	7376	x	7378	x	
≥ 9 < 12	≥ 0 < 6	7900	7901	7902	7903	7904	7905	7906	7907	7908	7909	7910	7911	7912	7913	7915	7916	7917	7918	7919	
	≥ 6 < 18	7400	7401	7402	7403	7404	7405	7406	7407	7408	7409	7410	7411	7412	7413	7415	7416	7417	7420	7421	
	≥ 18	7460	7461	7462	7463	7464	7465	7466	7467	7468	x	7470	7471	7472	x	7475	7476	x	x	x	
≥ 12 < 18	≥ 0 < 6	7940	7941	7942	7943	7944	7945	7946	7947	7948	7949	7950	7951	7952	7953	7955	7956	7957	7958	7959	
	≥ 6 < 18	7500	7501	7502	7503	7504	7505	7506	7507	7508	7509	7510	7511	7512	7513	7515	7516	7517	7520	7521	
	≥ 18	7560	7561	7562	7563	7564	7565	7566	7567	7568	x	7570	7571	7572	x	7575	7576	x	x	x	
≥ 18 < 26	≥ 0 < 6	7960	7961	7962	7963	7964	7965	7966	7967	7968	7969	7970	7971	7972	7973	7975	7976	7977	7978	7979	
	≥ 6	7600	7601	7602	7603	7604	7605	7606	7607	7608	7609	7610	7611	7612	7613	7615	7616	x	7620	x	
≥ 26 < 40	≥ 0 < 6	7980	7981	7982	7983	7984	7985	7986	7987	7988	x	7990	7991	7992	x	7995	7996	x	x	x	
	≥ 6	7700	7701	7702	7703	x	7705	7706	7707	7708	x	7710	7711	7712	x	7715	7716	x	x	x	
≥ 40 < 55		7720	7721	7722	7723	x	7725	7726	7727	7728	x	7730	7731	7732	x	7735	7736	x	x	x	
≥ 55 < 70		7740	7741	7742	x	x	7745	7746	7747	x	x	7750	7751	x	x	x	x	x	x	x	
≥ 70 < 85		7760	7761	7762	x	x	7765	7766	x	x	x	7770	7771	x	x	x	x	x	x	x	
≥ 85		7780	7781	x	x	x	7785	7786	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	

(1) Stivelse/glucose
 Stivelseindholdet i varen (som den forefindes), dens nedbrydningsprodukter — herunder samtlige polymere af glucose — og eventuelt tilstedeværende glucose, bestemt på grundlag af glucose og udtrykt i stivelse (tørstof, renhed 100 %; omregningsfaktor for glucose til stivelse: 0,9).
 Glucosen medtages dog kun i ovennævnte beregning for den dels vedkommende, som overstiger mængden af fructose, såfremt der deklareres en blanding af glucose og fructose (uanset i hvilken form), og/eller en sådan blanding findes i varen.

(2) Saccharose/invertsukker/isoglucose
 Saccharoseindholdet i varen (som den forefindes), tilsat saccharose, som resulterer af beregningen i saccharose af enhver blanding af glucose og fructose (aritmisk sum af mængderne af de to sukkerarter multipliceret med 0,95), som deklareres (uanset i hvilken form) og/eller findes i varen.
 Glucosen medtages dog kun i ovennævnte beregning indtil et vægtindhold lig med indholdet af fructose, såfremt dette er til stede i en mængde, som er mindre end mængden af glucose.
 NB: Under alle omstændigheder, og når tilstedeværelsen af et hydrolysat af lactose deklareres, og/eller der konstateres galactose blandt de tilstedeværende sukkerarter, fratrækkes den med galactosen ækvivalente glucosemængde den samlede glucosemængde, førend nogen anden beregning foretages.

(3) Mælkeprotein
 Casein og/eller caseinater, der udgør bestanddele af varer, skal ikke betragtes som mælkeprotein, hvis varerne ikke indeholder andre bestanddele af mælkeoprindelse.
 Mælkefedt indeholdt i varerne på under 1 og lactose på under 1 vægtprocent skal ikke betragtes som andre bestanddele af mælkeoprindelse.
 Ved toldbehandling skal følgende angives: »eneste mælkebestanddel: casein/caseinat«, hvis dette er tilfældet.

BILAG III

KN-kode	Varebeskrivelse	Tillægskode
1806 32 90	<ul style="list-style-type: none"> – Med indhold af mælkefedt på 3 vægtprocent og derover, men under 6 vægtprocent – I andre tilfælde – – Anvend tillægskodeindikator nr. 7, se bilag II	6920

*ANEXO IV — BILAG IV — ANHANG IV — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV — ANNEX IV — ANNEXE IV — ALLEGATO IV —
BIJLAGE IV — ANEXO IV — LIITE IV — BILAGA IV*

Importes de los derechos adicionales sobre el azúcar (AD S/Z) y sobre la harina (AD F/M) (por 100 kilogramos de peso neto) aplicables a la importación en la Comunidad procedente de Suiza, del 1 de julio al 30 de septiembre de 1995 inclusive

Tillægstold for sukker (AD S/Z) og for mel (AD F/M) (pr. 100 kg nettovægt), der skal anvendes ved inførsel til Fællesskabet fra Schweiz fra 1. juli til og med 30. september 1995

Beträge der Zusatzzölle für Zucker (AD S/Z) und für Mehl (AD F/M) (für 100 kg Nettogewicht) bei der Einfuhr aus der Schweiz in die Gemeinschaft für die Zeit vom 1. Juli bis einschließlich 30. September 1995

Ποσά πρόσθετων δασμών στη ζάχαρη (AD S/Z) και στο αλεύρι (AD F/M) (για 100 kg καθαρού δάρους) που εφαρμόζονται από 1ης Ιουλίου μέχρι και 30 Σεπτεμβρίου 1995 κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα από την Ελβετία

Amounts of additional duties on sugar (AD S/Z) and on flour (AD F/M) (per 100 kilograms net weight) applicable on importation into the Community from Switzerland from 1 July to 30 September 1995 inclusive

Montants des droits additionnels sur le sucre (AD S/Z) et sur la farine (AD F/M) (par 100 kilogrammes poids net) applicables à l'importation dans la Communauté en provenance de Suisse, du 1er juillet au 30 septembre 1995 inclus

Importi dei dazi aggiuntivi sullo zucchero (AD S/Z) e sulla farina (AD F/M) (per 100 kg peso netto) applicabili all'importazione nella Comunità in provenienza dalla Svizzera dal 1° luglio al 30 settembre 1995 incluso.

Bedragen der aanvullende invoerrechten op suiker (AD S/Z) en op meel (AD F/M) (per 100 kg nettogewicht), geldend bij invoer in de Gemeenschap vanuit Zwitserland, van 1 juli tot en met 30 september 1995

Montantes dos direitos adicionais sobre o açúcar (AD S/Z) e sobre a farinha (AD F/M) (por 100 quilogramas de peso líquido) aplicáveis na importação na Comunidade proveniente da Suíça, de 1 de Julho a 30 de Setembro de 1995, inclusive

Sveitsistä yhteisöön tuotavaan sokeriin (AD S/Z) ja jauhoihin (AD F/M) (100 nettopainokilolta) 1 päivästä heinäkuuta 30 päivään syyskuuta 1995 sovellettavat lisätullit

Tilläggstull för socker (AD S/Z) och för mjöl (AD F/M) (per 100 kg nettovikt) som skall utgå på import till gemenskapen från Schweiz fr. o. m. den 1 juli t. o. m. den 30 september 1995

PARTE 1 — DEL 1 — TEIL 1 — ΜΕΡΟΣ 1 — PART 1 — PARTIE 1 — PARTE 1 — DEEL 1 — PARTE 1 — OSA 1 — DEL 1

Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-kod	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice complementare Aanvullende code Código adicional Lisäkoodi Tilläggskod	AD S/Z	AD F/M	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-kod	Código adicional Yderligere kodenummer Zusatzcode Πρόσθετος κωδικός Additional code Code additionnel Codice complementare Aanvullende code Código adicional Lisäkoodi Tilläggskod	AD S/Z	AD F/M
		ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg			ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg	ecus/ECU/ Ecu/ecu/ écus/ecua/ 100 kg
1704 90 30		21,600		1806 90 31		(^o)	
1704 90 51		(^o)		1806 90 39		(^o)	
1704 90 55		(^o)		1806 90 50		(^o)	
1704 90 61		(^o)		1806 90 60		(^o)	
1704 90 65		(^o)		1806 90 70		(^o)	
1704 90 71		(^o)		1806 90 90		(^o)	
1704 90 75		(^o)		1905 30 11		(^o)	
1704 90 81		(^o)		1905 30 19		(^o)	
1704 90 99		(^o)		1905 30 30		(^o)	
1806 20 10		(^o)		1905 30 51		(^o)	
1806 20 30		(^o)		1905 30 59		(^o)	
1806 20 50		(^o)		1905 30 91		(^o)	(^o)
1806 20 80		(^o)		1905 30 99		(^o)	(^o)
1806 20 95		(^o)		1905 90 40			(^o)
1806 31 00		(^o)		1905 90 45			(^o)
1806 32 10		(^o)		1905 90 55			(^o)
1806 32 90		24,000		1905 90 60		(^o)	
1806 90 11		(^o)		1905 90 90			(^o)
1806 90 19		(^o)		2105 00 10		12,000	
				2105 00 91		9,600	
				2105 00 99		9,600	

(^o) Ver parte 2 / Se del 2 / Siehe Teil 2 / Βλέπε μέρος 2 / See Part 2 / Voir partie 2 / Vedi parte 2 / Zie deel 2 / Ver parte 2 / Katso osa 2 / Se del 2.

PARTE 2 — DEL 2 — TEIL 2 — ΜΕΡΟΣ 2 — PART 2 — PARTIE 2 — PARTE 2 — DEEL 2 — PARTE 2 — OSA 2 — DEL 2

Contenido en sacarosa, azúcar invertido y/o isoglucosa Indhold af saccharose, invertsukker og/eller isoglucose Gehalt an Saccharose, Invertzucker und/oder Isoglucose Περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη, μβερτοποιημένο ζάχαρο ή/και ισογλυκόζη Weight of sucrose, invert sugar and/or isoglucose Teneur en saccharose, sucre interverti et/ou isoglucose Tenore del saccarosio, dello zucchero invertito e/o dell'isoglucosio Gehalte aan saccharose, invertsuiker en/of isoglucose Teor de sacarose, açúcar invertido e/ou isoglicose Sakkaroosipitoisuus, inverttisokeri ja/tai isoglukoosi Halt av sackaros, invertsøcker och/eller isoglukos	AD S/Z
	ecus/ECU/ Ecu/ecu/écus/ecua/ 100 kg
> = 00 — < 05	0,000
> = 05 — < 30	11,520
> = 30 — < 50	21,600
> = 50 — < 70	31,200
> = 70	44,640

Contenido en almidón o en fécula y/o glucosa Indhold af stivelse og/eller glucose Gehalt an Stärke und/oder Glukose Περιεκτικότητα σε παντός είδους άμυλα ή/και γλυκόζη Weight of starch or glucose Teneur en amidon ou fécule et/ou glucose Tenore dell'amido, della fecola e/o glucosio Gehalte aan zetmeel en/of glucose Teor de amido ou de fécula e/ou glicose Tärkkelys- ja/tai glukoosipitoisuus Halt av stärkelse och/eller glukos	AD F/M
	ecus/ECU/ Ecu/ecu/écus/ecua/ 100 kg
> = 00 — < 05	0,000
> = 05 — < 25	4,578
> = 25 — < 50	9,781
> = 50 — < 75	15,400
> = 75	21,019

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1938/95

af 4. august 1995

om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 100 000 tons hård hvede, som det italienske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Procedurerne og betingelserne for salg af korn fra interventionsorganerne er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 120/94⁽⁴⁾;

i den nuværende markedssituation vil det være hensigtsmæssigt at åbne en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 100 000 tons hård hvede, som det italienske interventionsorgan ligger inde med;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det italienske interventionsorgan iværksætter på de i forordning (EØF) nr. 2131/93 fastsatte betingelser en

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 100 000 tons hård hvede, som det ligger inde med.

Artikel 2

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation fastsættes til den 17. august 1995.
2. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 28. september 1995.
3. Buddene indgives til det italienske interventionsorgan:

Ente per gli interventi nel mercato agricolo (EIMA)
Via Palestro 81
I-00100 Roma
(tlf. 49 49 91; telex 620331).

Artikel 3

Det italienske interventionsorgan giver senest tirsdag i ugen efter udløbet af fristen for indgivelse af bud Kommissionen meddelelse om mængden og gennemsnitspriserne for de forskellige solgte partier.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1939/95
af 4. august 1995

om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 8 400 tons majs, som det italienske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Procedurene og betingelserne for salg af korn fra interventionsorganerne er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 120/94⁽⁴⁾;

i den nuværende markedssituation vil det være hensigtsmæssigt at åbne en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 8 400 tons majs, som det italienske interventionsorgan ligger inde med;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det italienske interventionsorgan iværksætter på de i forordning (EØF) nr. 2131/93 fastsatte betingelser en

løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 8 400 tons majs, som det ligger inde med.

Artikel 2

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation fastsættes til den 17. august 1995.
2. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 28. september 1995.
3. Buddene indgives til det italienske interventionsorgan:

Ente per gli interventi nel mercati agricolo (EIMA)
Via Palestro 81
I-00100 Roma
(tlf. 49 49 91; telex 620331).

Artikel 3

Det italienske interventionsorgan giver senest tirsdag i ugen efter udløbet af fristen for indgivelse af bud Kommissionen meddelelse om mængden og gennemsnitspriserne for de forskellige solgte partier.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1940/95

af 4. august 1995

om åbning af en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 16 000 tons byg, som det italienske interventionsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1863/95⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Procedurerne og betingelserne for salg af korn fra interventionsorganerne er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 120/94⁽⁴⁾;

i den nuværende markedssituation vil det være hensigtsmæssigt at åbne en løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 16 000 tons byg, som det italienske interventionsorgan ligger inde med;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det italienske interventionsorgan iværksætter på de i forordning (EØF) nr. 2131/93 fastsatte betingelser en

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

løbende licitation vedrørende videresalg på det interne marked af 16 000 tons byg, som det ligger inde med.

Artikel 2

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation fastsættes til den 17. august 1995.
2. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 28. september 1995.
3. Buddene indgives til det italienske interventionsorgan:

Ente per gli interventi nel mercato agricolo (EIMA)
Via Palestro 81
I-00100 Roma
(tlf. 49 49 91; telex 620331).

Artikel 3

Det italienske interventionsorgan giver senest tirsdag i ugen efter udløbet af fristen for indgivelse af bud Kommissionen meddelelse om mængden og gennemsnitspriserne for de forskellige solgte partier.

*Artikel 4*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.⁽⁴⁾ EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1941/95

af 4. august 1995

om åbning for andet halvår 1995 og fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser med hensyn til toldkontingenterne for levende kvæg af en vægt på 160 til 300 kg med oprindelse i og indført fra Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3491/93 af 13. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3492/93 af 13. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side⁽²⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3296/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side⁽³⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3297/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side⁽⁴⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽⁵⁾, særlig artikel 3, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for

oksekød⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 424/95⁽⁷⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I de Europaftaler, der er indgået med Polen⁽⁸⁾, Ungarn⁽⁹⁾, Tjekkiet⁽¹⁰⁾ og Slovakiet⁽¹¹⁾, fastsættes et årligt toldkontingent for indførsel af kvæg af en vægt på 160 til 300 kg med oprindelse i og indført fra Polen, Ungarn, Tjekkiet eller Slovakiet til en importafgift nedsat til 25 %;

den referencemængde, der er fastsat i Europaftalerne for 1995, er på 277 200 dyr; det antal ungtyre til opfødning, der skal trækkes fra dette tal, er på 99 000 dyr for første halvår 1995 og på 84 500 dyr for andet halvår 1995; følgen heraf er et årligt toldkontingent for 1995 på 93 700 dyr; i Kommissionens forordning (EF) nr. 3170/94 om åbning for første halvår 1995 og fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser med hensyn til et importkontingent for levende kvæg af en vægt på 160 til 300 kg med oprindelse i Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet⁽¹²⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 844/95⁽¹³⁾, fastsættes et første antal på 39 600 dyr af dette årlige kontingent for første halvår 1995; den anden del på 54 100 dyr bør åbnes, og der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for denne for andet halvår 1995;

for at undgå spekulation er det hensigtsmæssigt at stille den disponible mængde til rådighed for erhvervsdrivende, der kan godtgøre, at de driver virksomhed på et seriøst grundlag, og som handler med mængder af en vis størrelse med de lande, der pr. 31. december 1994 betragtes som tredjelande; i den forbindelse bør det, også for at sikre en effektiv forvaltning, kræves, at de pågældende erhvervsdrivende har udført eller indført mindst 50 dyr i 1994; et parti på 50 dyr svarer i princippet til en normal sending, og erfaringerne har vist, at salg eller køb af ét parti er et minimum, for at en forretning kan betragtes som reel og rentabel;

⁽⁶⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 45 af 1. 3. 1995, s. 2.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 348 af 31. 12. 1993, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 347 af 31. 12. 1993, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 360 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 335 af 23. 12. 1994, s. 43.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 85 af 19. 4. 1995, s. 20.

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

interimsaftalerne indeholder bestemmelser, der skal sikre produktets oprindelse, men det bør fastsættes, at ordningen skal forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed blandt andet gives regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal være anført på ansøgningerne og licenserne, idet der herved sker en fravigelse af en række bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3719/88 af 16. november 1988 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1199/95⁽²⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/90⁽³⁾; derudover bør det fastsættes, at licenser og attester udstedes efter en betækningsperiode og eventuelt ved anvendelse af en standardprocentsats for nedsættelse;

Fællesskabet har i medfør af den landbrugsaftale, der er indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden⁽⁴⁾ forpligtet sig til at tilføje de variable landbrugsafgifter og erstatte dem med faste toldsats fra den 1. juli 1995; det er derfor nødvendigt om en overgangsforanstaltning og for perioden fra den 1. juli til den 31. december 1995 at fastsætte, at nedsættelsen af den fulde afgiftssats i forbindelse med toldkontingenter gælder for de specifikke toldsats, der er fastsat i den fælles toldtarif;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i Europaftalerne, kan 54 100 stk. levende kvæg henhørende under KN-kode 0102 90 41 eller 0102 90 49 med oprindelse i og indført fra Polen, Ungarn, Tjekkiet eller Slovakiet indføres i andet halvår 1995 under overholdelse af bestemmelserne i denne forordning.

2. De specifikke toldsats, der er fastsat i den fælles toldtarif, nedsættes med 75 % for de i stk. 1 nævnte mængder.

Artikel 2

For at få del i det i artikel 1 omhandlede kontingent kræves nedenstående:

a) Licensansøgeren skal være en fysisk eller juridisk person, som på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen på en for medlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde kan godtgøre, at han i 1994 har importeret og/eller eksporteret mindst 50 dyr henhørende under KN-kode 0102 90, og som hidrører fra eller er bestemt til lande, der for ham anses som tredjelande pr. 31. december 1994; ansøgeren skal være optaget i en medlemsstats nationale momsregister.

b) Licensansøgningen kan kun indgives i den medlemsstat, hvor ansøgeren er optaget.

c) Licensansøgningen

— skal omfatte mindst 50 dyr

— må ikke omfatte et antal på over 10 % af det disponible antal.

Hvis en licensansøgning omfatter mere end dette antal, tages den kun i betragtning for dette antals vedkommende.

d) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 7 indeholde en angivelse af udførselslandet og i rubrik 8 en angivelse af oprindelseslandet; licensen forpligter til indførsel fra et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, angivne lande.

e) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 20 indeholde mindst én af nedenstående angivelser.

Reglamento (CE) n° 1941/95,

Forordning (EF) nr. 1941/95,

Verordnung EG) Nr. 1941/95,

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1941/95,

Regulation (EC) No 1941/95,

Règlement (CE) n° 1941/95,

Regolamento (CE) n. 1941/95,

Verordening (EG) nr. 1941/95,

Regulamento (CE) n° 1941/95,

Asetus (EY) N:o 1941/95,

Förordning (EG) nr 1941/95.

f) Importøren skal på tidspunktet for antagelse af angivelsen om overgang til fri omsætning skriftligt forpligte sig til at underrette indførselsmedlemsstatens myndigheder inden en måned efter indførselsdatoen om:

— antal dyr

— de pågældende dyrs oprindelse.

Vedkommende myndighed videresender disse oplysninger til Kommissionen inden hver måneds begyndelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 30. 5. 1995, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 336 af 31. 12. 1994, s. 23.

Artikel 3

1. Licensansøgningen kan udelukkende indgives mellem den 22. og den 29. august 1995.

2. Hvis en erhvervsdrivende indgiver mere end én ansøgning, kan ingen af de pågældende ansøgninger tages i betragtning.

3. Medlemsstaten underretter senest den 18. september 1995 Kommissionen om de indgivne ansøgninger. Denne meddelelse omfatter en fortegnelse over ansøgerne og de mængder, der er ansøgt om.

Alle meddelelser, også dem om »ingen ansøgninger«, gives ved telex- eller telefaxmeddelelse, og i tilfælde hvor der er indgivet ansøgninger, benyttes den i bilaget til denne forordning gengivne model.

4. Kommissionen træffer afgørelse om, i hvilket omfang licensansøgningerne kan imødekommes. Hvis de mængder, der ansøges om licens for, overstiger de disponible mængder, fastsætter Kommissionen en standardprocentsats for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om.

5. Såfremt Kommissionen beslutter, at ansøgningerne skal antages, udstedes licenserne så hurtigt som muligt.

6. Der udstedes kun importlicenser for en mængde på 50 dyr og derover.

Hvis den forholdsvise nedsættelse af mængderne på grund af de mængder, der er ansøgt om, medfører mængder på under 50 dyr pr. licens, tildeler medlemsstaterne ved lodtrækning licenser omfattende 50 dyr.

Såfremt der er en resterende mængde på under 50 dyr, skal denne mængde omfattes af en enkelt licens.

7. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 anvendelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

Med hensyn til mængder, der indføres på de betingelser, som er fastsat i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88, opkræves der imidlertid fuld told af de mængder, som overstiger dem, der er angivet i importlicensen.

Artikel 5

1. Som fravigelse af artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3719/88 kan rettigheder, som følger af importlicenser, der er udstedt i medfør af nærværende forordning, ikke overdrages.

2. Som fravigelse af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1445/95 udløber de udstedte importlicensers gyldighedsperiode den 31. december 1995.

Artikel 6

Dyrene overgår til fri omsætning ved forelæggelse af et varecertificat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til Europaaftalerne.

Artikel 7

1. Dyr, der er indført under den i artikel 1 omhandlede ordning, er identificeret

— enten ved udslettelig tatovering

— eller ved et officielt eller af medlemsstaten officielt godkendt øremærke, der er anbragt i mindst det ene af dyrets ører.

2. Tatoveringen eller mærkningen skal være således udformet, at det ved dens registrering under overgangen til fri omsætning senere er muligt at konstatere datoen for overgang til fri omsætning og importørens identitet.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen

BILAG

Telefax (EF) : (32-2) 296 60 27

Anvendelse af forordning (EF) nr. 1941/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER GD VI D.2 — OKSEKØD

ANSØGNING OM IMPORTLICENS MED NEDSAT SPECIFIK TOLD I HENHOLD TIL DEN FÆLLES TOLDTARIF

Dato : ..... Periode : .....

Medlemsstat : .....

Løbenr.	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (antal)
I alt		

Medlemsstat : ..... Telefax nr. ....

Telefonnr. ....

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1942/95

af 4. august 1995

om fastsættelse for perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 af gennemførelsesbestemmelser for de toldkontingenter for oksekød, der er fastsat i de Europaftaler, der er indgået mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien på den anden side

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3491/93 af 13. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Ungarn på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3492/93 af 13. december 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Polen på den anden side⁽²⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3296/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tjekkiske Republik på den anden side⁽³⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3297/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Slovakiske Republik på den anden side⁽⁴⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3382/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side⁽⁵⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3383/94 af 19. december 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til Europaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlems-

stater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side⁽⁶⁾, særlig artikel 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3379/94 af 22. december 1994 om åbning og forvaltning af visse EF-kontingenter i 1995 for visse landbrugsprodukter og øl⁽⁷⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽⁸⁾, særlig artikel 8, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I de Europaftaler, der er indgået med Polen⁽⁹⁾, Ungarn⁽¹⁰⁾, Tjekkiet⁽¹¹⁾, Slovakiet⁽¹²⁾, Rumænien⁽¹³⁾ og Bulgarien⁽¹⁴⁾, er der fastsat visse årlige toldkontingenter for fersk, kølet eller frosset oksekød henhørende under KN-kode 0201 og 0202; ved indførsel i forbindelse med disse kontingenter nedsættes landbrugsimportafgiften og tolden i den fælles toldtarif; nedsættelsessatserne og kontingentmængderne er blevet ændret flere gange ved tillægsprotokoller⁽¹⁵⁾ og ved brevveksling med Rumænien og Bulgarien⁽¹⁶⁾;

i de således ændrede aftaler er der for år 5 (1. juli 1995 til 30. juni 1996) fastsat en nedsættelse af satserne på 60 % samt en forhøjelse af kontingentmængderne; det er nødvendigt at fastsætte gennemførelsesbestemmelser for forvaltningen af disse kontingenter;

desuden blev der ved forordning (EF) nr. 3379/94 fastsat toldkontingenter for 1995 for Polen og Ungarn; der bør tages hensyn til disse toldkontingenter i nærværende forordning, og der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for disse mængder for andet halvår 1995;

⁽¹⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. L 366 af 31. 12. 1994, s. 3.

⁽³⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 348 af 31. 12. 1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 347 af 31. 12. 1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 360 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 357 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 358 af 31. 12. 1994, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 25 af 29. 1. 1994, og

EFT nr. L 336 af 31. 12. 1994.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 178 af 12. 7. 1994, s. 69 og 75.

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 af 21. 12. 1993, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 341 af 30. 12. 1994, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1994, s. 1.

for at sikre, at indførslerne sker jævnt, bør de mængder, der er fastsat for år 5, spredes på forskellige perioder i tidsrummet 1. juli 1995 til 30. juni 1996;

aftalerne indeholder bestemmelser, der skal sikre kontrol med produkternes oprindelse, og det bør fastsættes, at ordningen skal forvaltes ved hjælp af importlicenser; der bør i dette øjemed bl.a. fastsættes regler for indgivelse af ansøgninger samt for de oplysninger, som skal anføres på ansøgningerne og licenserne, idet der herved sker en fravigelse af en række bestemmelser i Kommissionens gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for lanbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1199/95⁽²⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/90⁽³⁾;

det bør desuden fastsættes, at licenserne udstedes efter en betænkningstid og eventuelt ved anvendelse af en ensartet nedsættelsesprocentsats; for at sikre en effektiv forvaltning af ordningen bør det fastsættes, at sikkerheden for importlicenser i forbindelse med nævnte ordning fastsættes til 12 ECU/100 kg; den risiko for spekulation, der består i den pågældende ordning for oksekød, gør det nødvendigt at fastlægge præcise betingelser for de erhvervsdrivens adgang til nævnte ordning;

Fællesskabet forpligtede sig i henhold til den landbrugsaf-tale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden⁽⁴⁾, til at tarifere de variable landbrugsimportafgifter og erstatte dem med en fast told fra den 1. juli 1995; det er derfor nødvendigt som en overgangsforanstaltning for perioden fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 at fastsætte, at nedsættelsen af satserne i forbindelse med toldkontingenterne gælder for værditolden og de specifikke toldbeløb i den fælles toldtarif;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Følgende mængder fersk, kølet eller frosset oksekød henhørende under KN-kode 0201 og 0202 kan indføres efter nærværende forordning:

⁽¹⁾ EFT nr. L 331 af 2. 12. 1988, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 30. 5. 1995, s. 4.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 336 af 31. 12. 1994, s. 23.

a) fra 1. juli 1995 til 30. juni 1996 i forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i Europaftalerne:

- 5 600 tons kød med oprindelse i Polen
- 6 600 tons kød med oprindelse i Ungarn
- 2 670 tons kød med oprindelse i Tjekkiet
- 1 330 tons kød med oprindelse i Slovakiet
- 207,2 tons kød med oprindelse i Bulgarien
- 1 570 tons kød med oprindelse i Rumænien

b) fra 1. juli 1995 til 31. december 1995 i forbindelse med de autonome kontingenter, der blev åbnet ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 3379/94:

- 750 tons kød med oprindelse i Polen
- 275 tons kød med oprindelse i Ungarn.

2. Værditolden og de specifikke toldbeløb i den fælles toldtarif (FTT) nedsættes med 60 %. De nedsatte toldsatser er for hvert produkt anført i bilag I.

3. De i stk. 1, litra a), omhandlede mængder fordeles over året således:

- 50 % i perioden fra 1. juli til 31. december 1995
- 50 % i perioden fra 1. januar til 30. juni 1996.

Hvis det i løbet af år 5 hænder, at de mængder, som der ansøges om importlicens for i henhold til den første i foregående afsnit anførte periode, er lavere end de disponible mængder, lægges de overskydende mængder til de disponible mængder for den følgende periode.

4. De i stk. 1, litra b), omhandlede mængder tildeles én enkelt gang i andet halvår 1995.

Artikel 2

1. For at kunne komme ind under importordningerne kræves nedenstående:

a) Licensansøgeren skal være en fysisk eller juridisk person, som ved ansøgningens indgivelse skal godtgøre på en for medlemsstatens myndigheder tilfredsstillende måde, at han i løbet af de sidste tolv måneder har udøvet handelsvirksomhed med oksekød med lande, der for den pågældende anses som tredjelande pr. 31. december 1994; ansøgeren skal være optaget i et nationalt momsregister.

b) Licensansøgningen kan kun forelægges i den medlemsstat, hvor ansøgeren er momsregistreret.

c) Licensansøgningen skal omfatte en mængde på mindst 15 tons kød (produktvægt) og højst den for den pågældende periode disponible mængde.

d) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 7 være forsynet med angivelse af afsenderlandet og i rubrik 8 med angivelse af oprindelseslandet; licensen forpligter til indførsel fra det angivne land.

e) Licensansøgningen og licensen skal i rubrik 20 være forsynet med mindst en af nedenstående angivelser:

— Letra a) del apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CE) n° 1942/95, letra b) del apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CE) n° 1942/95,

— Artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1942/95 eller artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1942/95,

— Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe a) der Verordnung (EG) Nr. 1942/95 oder Artikel 1 Absatz 1 Buchstabe b) der Verordnung (EG) Nr. 1942/95,

— Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1942/95 ή άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1942/95,

— Article 1 (1) (a) of Regulation (EC) No 1942/95 or Article 1 (1) (b) of Regulation (EC) No 1942/95,

— article 1er paragraphe 1 point a) du règlement (CE) n° 1942/95 ou article 1er paragraphe 1 point b) du règlement (CE) n° 1942/95,

— articolo 1, paragrafo 1, lettera a) del regolamento (CE) n. 1942/95 o articolo 1, paragrafo 1, lettera b) del regolamento (CE) n. 1942/95,

— artikel 1, lid 1, onder a), van Verordening (EG) nr. 1942/95 of artikel 1, lid 1, onder b), van Verordening (EG) nr. 1942/95,

— N° 1, alínea a), do artigo 1º do Regulamento (CE) n° 1942/95 ou n° 1, alínea b), do artigo 1º do Regulamento (CE) n° 1942/95,

— Asetuksen (EY) N:o 1942/95 1 artiklan 1 kohdan a alakohta tai asetuksen (EY) N:o 1942/95 1 artiklan 1 kohdan b alakohta,

— Artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1942/95 eller artikel 1.1 b i förordning (EG) nr 1942/95.

2. Uanset artikel 5 i forordning (EF) nr. 1445/95 angives der i licensansøgningens og licensens rubrik 16 en eller flere af de KN-koder, der er anført i bilag I.

Artikel 3

1. Licensansøgningerne indgives:

a) for de i artikel 1, stk. 1, litra a), omhandlede mængder:

— fra 15. til 25. august 1995

— fra 15. til 25. januar 1996

b) for de i artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede mængder:

— fra 15. til 25. august 1995.

2. Hvis en erhvervsdrivende indgiver mere end én ansøgning vedrørende samme oprindelsesland, kan ingen af de pågældende ansøgninger tages i betragtning.

3. Medlemsstaterne underretter senest den femte arbejdsdag efter den dag, hvor perioden for indgivelse af ansøgninger er afsluttet, Kommissionen om de ansøgninger der er indgivet for de i artikel 1, stk. 1, litra a), omhandlede mængder og særskilt for de i artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede mængder. Meddelelsen omfatter en fortegnelse over ansøgere fordelt på de mængder, der er ansøgt om licens for, og på produkternes oprindelsesland.

Alle meddelelser, også dem om ingen ansøgninger, gives ved telex- eller telefaxmeddelelse, og i tilfælde, hvor der er indgivet ansøgninger, benyttes den i bilag II og III til nærværende forordning gængs model.

4. Kommissionen ræffer afgørelse om, i hvilket omfang licensansøgninger kan imødekommes.

Hvis de mængder, der ansøges om licens for, overstiger de disponible mængder, fastsætter Kommissionen en ensartet procentsats for nedsættelse af de mængder, der er ansøgt om:

— i forbindelse med de toldkontingenter, der er fastsat i Europaftalerne, og

— i forbindelse med de autonome kontingenter, der er åbnet ved artikel 1 i forordning (EF) nr. 3379/94.

5. Beslutter Kommissionen, at ansøgningerne kan antages udstedes licenserne:

a) for de i artikel 1, stk. 1, litra a), omhandlede mængder:

— den 18. september 1995

— den 19. februar 1996

b) for de i artikel 1, stk. 1, litra b), omhandlede mængder:

— den 18. september 1995.

6. De udstedte licenser er gyldige i hele Fællesskabet.

Artikel 4

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3719/88 og (EF) nr. 1445/95 anvendelse.

2. Med hensyn til mængder, der indføres på de betingelser, som er fastsat i artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3719/88, opkræves der dog fuld toldsats som fastsat i FTT af de mængder, som overstiger dem, der er gengivet i importlicensen.

3. Uanset artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3719/88 kan importlicenser, der er udstedt i medfør af nærværende forordning, ikke overdrages.

4. Uanset artikel 4 i forordning (EF) nr. 1445/95 fastsættes sikkerheden for importlicenserne til 12 ECU/100 kg produktvægt.

5. Uanset artikel 3 i forordning (EF) nr. 1445/95 er de udstedte licensers gyldighedsperiode fem måneder fra deres udstedelsesdato.

Gyldighedsperioden for de licenser, der udstedes i forbindelse med de autonome kontingenter, udløber dog den

31. december 1995, og gyldighedsperioden for de licenser, der udstedes i forbindelse med Europaaftalerne, udløber den 30. juni 1996.

Artikel 5

Produkterne overgår til fri omsætning ved forelæggelse af et varecertificat EUR.1 udstedt af udførselslandet i henhold til bestemmelserne i protokol 4, der er knyttet som bilag til Europa-aftalerne.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

BILAG I

Liste over de nedsatte toldsatsler i FTT for de i artikel 1 omhandlede produkter

KN-kode	Reducerede toldsatsler
0201 10 00	7,5 % + 103,8 ECU/100 kg netto
0201 20 20	7,5 % + 103,8 ECU/100 kg netto
0201 20 30	7,5 % + 83,0 ECU/100 kg netto
0201 20 50	7,5 % + 124,6 ECU/100 kg netto
0201 20 90	7,5 % + 155,8 ECU/100 kg netto
0201 30 00	7,5 % + 178,2 ECU/100 kg netto
0202 10 00	7,5 % + 103,8 ECU/100 kg netto
0202 20 10	7,5 % + 103,8 ECU/100 kg netto
0202 20 30	7,5 % + 83,0 ECU/100 kg netto
0202 20 50	7,5 % + 129,8 ECU/100 kg netto
0202 20 90	7,5 % + 155,8 ECU/100 kg netto
0202 30 10	7,5 % + 129,8 ECU/100 kg netto
0202 30 50	7,5 % + 129,8 ECU/100 kg netto
0202 30 90	7,5 % + 178,6 ECU/100 kg netto

BILAG II

(Anvendelse af artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1942/95)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER GD VI/D/2 — OKSEKØD
 Telefax (32 2) 296 60 27

ANSØGNING OM IMPORTLICENS MED NEDSATTE FIT-TOLDSATSER

Dato ..... Periode .....

Medlemsstat :

Oprindelsesland	Løbenr.	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (tons)
Polen			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Ungarn			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Den Tjekkiske Republik			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Den Slovakiske Republik			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Bulgarien			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Rumænien			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Alle seks lande tilsammen			

Medlemsstat : ..... telefax : .....

tlf. : .....

BILAG III

Anvendelse af artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1942/95)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER GD VI/D/2 — OKSEKØD
 Telefax (32 2) 296 60 27

ANSØGNING OM IMPORTLICENS MED NEDSATTE FIT-TOLDSATSER

Dato ..... Periode .....

Medlemsstat : .....

Oprindelsesland	Løbenr.	Ansøger (navn og adresse)	Mængde (tons)
Polen			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Ungarn			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Den Tjekkiske Republik			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Den Slovakiske Republik			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Bulgarien			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Rumænien			
		Samlet mængde, der ansøges om :	
Alle seks lande tilsammen			

Medlemsstat : ..... telefax : .....

tlf. : .....

_____

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1943/95
af 4. august 1995

om støttebeløbet til portugisiske producenter af uafskallet ris i høståret 1995/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 738/93
af 17. marts 1993 om ændring af den overgangsordning
for den fælles markedsordning for korn og ris i Portugal,
der blev indført ved forordning (EØF) nr. 3653/90⁽¹⁾,
særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Den særlige støtte til rissektoren i Portugal, jf. artikel 1,
stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr. 738/93, skal
nedsættes med en fjerdedel i høståret 1995/96; det pågæl-
dende beløb bør derfor fastsættes;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn og Ris —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den særlige støtte, der anvendes i Portugal i høståret
1995/96, jf. artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EØF) nr.
738/93, fastsættes til 22,64 ECU pr. ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter
offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. september 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne

Hans VAN DEN BROEK

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 31. 3. 1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1944/95
af 4. august 1995
om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1927/95 om ændring af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1863/95 ⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1502/95 af 29. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsåret 1995/96 til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1817/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Importtolden for korn blev ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1927/95 ⁽⁵⁾;

en revision har vist, at der har indsneget sig en regnefejl i bilaget til denne forordning; den pågældende forordning bør derfor berigtiges —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 1927/95 erstattes af bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. august 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 179 af 29. 7. 1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 13.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 175 af 27. 7. 1995, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 8. 1995, s. 33.

BILAG

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel pr. landevej, flod eller hav fra havne ved Middelhavet, Sortehavet eller Østersøen (ECU/ton) ⁽¹⁾	Told ved indførsel pr. hav fra andre havne ⁽²⁾ (ECU/ton) ⁽¹⁾
1001 10 00	Hård hvede ⁽²⁾	10,00	0
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd :	23,96	13,96
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd ^(*)	23,96	13,96
	af middelgod kvalitet	47,48	37,48
	af ringe kvalitet	55,23	45,23
1002 00 00	Rug	84,66	74,66
1003 00 10	Byg, til udsæd	84,66	74,66
1003 00 90	Byg, til andet end udsæd ^(*)	84,66	74,66
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	118,08	108,08
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd ^(*)	118,08	108,08
1007 90 00	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	115,15	105,15

⁽¹⁾ Ved indførsel i måneden efter fastsættelsesmåneden justeres importtolden efter artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1502/95.

⁽²⁾ For hård hvede, der ikke opfylder minimumskvaliteten som omhandlet i bilag I til forordning (EF) nr. 1502/95, gælder den told, der er fastsat for blød hvede af ringe kvalitet.

⁽³⁾ For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1502/95, kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på — 3 ECU/ton hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller på

— 2 ECU/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på den Iberiske Halvø Atlanterhavs-kyst.

^(*) Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 8 ECU/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1502/95 opfyldes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1945/95

af 4. august 1995

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1740/95⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. august 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. august 1995.

På Kommissionens vegne
Hans VAN DEN BROEK
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 18. 7. 1995, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 4. august 1995 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 35	052	47,7	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	039	79,3
	060	80,2		064	79,1
	066	41,7		388	62,7
	068	32,4		400	59,5
	204	50,9		508	70,9
	212	117,9		512	48,9
	624	75,0		524	45,8
	999	63,7		528	55,2
0707 00 25	052	50,1	0808 20 57	800	93,1
	053	166,9		804	77,0
	060	39,2		999	67,2
	066	53,8		052	77,7
	068	60,4		388	61,0
	204	49,1		512	43,5
	624	207,3		528	54,0
	999	89,5		800	55,8
0709 90 79	052	55,6	0809 20 69	804	64,8
	204	77,5		999	59,5
	624	196,3		052	249,1
0805 30 30	999	109,8	0809 30 41, 0809 30 49	061	182,0
	388	67,8		064	254,1
	512	77,7		068	262,6
	524	62,5		400	204,0
	528	55,2		624	239,5
	600	40,9		676	166,2
	624	78,0		999	222,5
0806 10 40	999	63,7	0809 40 30	052	59,2
	052	128,4		220	121,8
	220	110,8		624	106,8
	400	147,3		999	95,9
	412	132,4		064	80,3
	512	186,0		066	66,5
	600	95,0		624	197,5
	624	125,4		999	114,8
999	132,2				

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 3079/94 (EFT nr. L 325 af 17. 12. 1994, s. 17). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 1995

om indgåelse på Fællesskabets vegne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

(95/308/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, stk. 2, første punktum, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har på Fællesskabets vegne deltaget i forhandlingerne i en ad hoc-arbejdsgruppe med henblik på forberedelse af en konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer;

denne konvention blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 18. marts 1992 i Helsinki;

i konventionen fastlægges hovedsagelig en ramme for bi- og multilateralt samarbejde med henblik på at forebygge og bekæmpe forurening af grænseoverskridende vandløb og sikre en rationel udnyttelse af vandressourcerne i medlemsstaterne i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa;

Fællesskabet har truffet foranstaltninger på det område, der dækkes af konventionen, og det påhviler det at indgå forpligtelser desangående på internationalt plan;

Fællesskabets politik på miljøområdet skal bidrage til forfølgelse af følgende mål: bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne med henblik på en bæredygtig udvikling;

Fællesskabets globale miljøpolitik tager sigte på en styrkelse af det internationale samarbejde, således at der kan sikres et højt beskyttelsesniveau, og den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forurenere betaler;

inden for rammerne af deres respektive beføjelse samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og med de kompetente internationale organisationer;

Fællesskabets indgåelse af konventionen bidrager til at virkeliggøre målene i traktatens artikel 130 R —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Konventionens tekst findes i bilag I.

⁽¹⁾ EFT nr. C 212 af 5. 8. 1993, s. 60.

⁽²⁾ EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994.

⁽³⁾ EFT nr. C 34 af 2. 2. 1994, s. 1.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den(de) person(er), der er beføjet til at deponere godkendelsesinstrumentet i De Forenede Nationers Generalsekretariat i overensstemmelse med konventionens artikel 25.

Denne(disse) person(er) deponerer samtidig erklæringen om kompetence i bilag II.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1995.

På Rådets vegne

P. SOLBES MIRA

Formand

BILAG I

KONVENTION

om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

udfærdiget i Helsinki den 17. marts 1992

De Forenede Nationer
1992

Konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

PRÆAMBEL

PARTERNE I DENNE KONVENTION,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ, at beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer er vigtige og uopsættelige opgaver, som kun kan løses gennem forbedret samarbejde,

SOM ER BEKYMREDE over tilstedeværelsen af og truslerne om skadelige virkninger på kort og lang sigt af ændringer i grænseoverskridende vandløbs og internationale søers tilstand for miljøet, erhvervslivet og velfærdet i medlemsstaterne af Den Økonomiske Kommission for Europa (ECE),

SOM UNDERSTREGER behovet for mere omfattende nationale og internationale foranstaltninger for at forebygge, bekæmpe og begrænse udledningen af farlige stoffer i vandmiljøet og bekæmpe eutrofiering og forurening samt forurening af havmiljøet, navnlig i kystområder, fra landbaserede kilder,

SOM ROSER de bestræbelser, der allerede er gjort af ECE-regeringerne for at udbygge samarbejde på bilateralt og multilateralt plan med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende forurening, bæredygtig vandforvaltning, beskyttelse af vandressourcer samt miljøbeskyttelse,

SOM MINDER om de relevante bestemmelser og principper i erklæringen fra Stockholm-Konferencen om det menneskelige miljø, slutakter fra Konferencen om Sikkerhed og Samarbejde i Europa (CSCE), slutdokumenterne fra Madrid- og Wien-møderne for repræsentanterne for de deltagende stater i CSCE, samt den regionale strategi for miljøbeskyttelse og rationel udnyttelse af naturressourcerne i ECE-medlemslandene i perioden indtil år 2000 og herefter,

SOM ER KLAR OVER den rolle, som De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa spiller for at fremme internationalt samarbejde om forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende vandforurening og bæredygtig udnyttelse af grænseoverskridende vandområder, og minder i denne forbindelse om ECE-erklæringen om politik for forebyggelse og bekæmpelse af vandforurening, herunder grænseoverskridende vandforurening; ECE-erklæringen om en politik for rationel vandudnyttelse; ECE-principperne om samarbejde om grænseoverskridende vandområder; ECE-aftalen om grundvandsforvaltning, og en adfærdskodeks for utilsigtet forurening af grænseoverskridende indre vandområder,

SOM HENVISER til afgørelse nr. I (42) og I (44), der blev vedtaget af Den Økonomiske Kommission for Europa på henholdsvis det 42. og det 44. møde, og til resultatet af CSCE-mødet om miljøbeskyttelse (Sofia, Bulgarien, 16. oktober til 3. november 1989),

SOM UNDERSTREGER, at samarbejde mellem medlemslandene om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandområder skal gennemføres primært gennem udarbejdelse af aftaler mellem lande der grænser op til samme vandområder, navnlig når der endnu ikke er indgået sådanne aftaler,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

*Artikel 1***Definitioner**

I denne konvention betyder :

- 1) »Grænseoverskridende vandområder« : al overfladevand eller grundvand, der markerer, krydser, eller ligger på grænserne mellem to eller flere stater ; hvor grænseoverskridende vandområder flyder direkte ud i havet, ender disse grænseoverskridende vandområder i en lige linje tværs over deres respektive udløb mellem punkterne for ebbelinjen på deres breder.
- 2) »Grænseoverskridende virkning« : alle betydelige skadevirkninger på miljøet fra en ændring i de grænseoverskridende vandområders tilstand forårsaget af menneskets virksomhed, som helt eller delvis stammer fysisk fra et område, der hører under en parts jurisdiktion, fra et område under en anden parts jurisdiktion. Disse miljøvirkninger omfatter virkninger for menneskets sundhed og sikkerhed, flora, fauna, jord, luft, vand, klima, landskab og historiske monumenter eller andre fysiske strukturer eller samspillet mellem disse faktorer ; de omfatter også følgerne af ændringer i disse faktorer for kulturarven eller de samfundsøkonomiske forhold.
- 3) »Part« : en kontraherende part i denne konvention, medmindre andet er anført i teksten.
- 4) »Bredparter« : parter med bred til samme grænseoverskridende vandområde.
- 5) »Fælles organ« : enhver bilateral eller multilateral kommission eller anden hensigtsmæssig institutionel ordning for samarbejde mellem bredparterne.
- 6) »Farlige stoffer« : stoffer der er toksiske, carcinogene, mutagene, teratogene eller bio-akkumulerende, navnlig når de er persistente.
- 7) »Bedste tilgængelige teknologi« : (definitionen er anført i bilag I til konventionen).

DEL I

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ALLE PARTER*Artikel 2***Almindelige bestemmelser**

1. Parterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger.
2. Parterne træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at :
  - a) forebygge, bekæmpe og begrænse forurening af vandområder, der forårsager eller måtte forårsage virkninger på tværs af landegrænserne
  - b) sikre at grænseoverskridende vandområder anvendes med sigte på økologisk sund og rationel vandforvaltning, bevarelse af vandressourcer og miljøbeskyttelse
  - c) sikre at grænseoverskridende vandområder anvendes på en fornuftig og rimelig måde navnlig under hensyntagen til deres grænseoverskridende karakter i tilfælde af aktiviteter, der forårsager eller måtte forårsage virkninger på tværs af landegrænserne
  - d) sørge for pleje af og om nødvendigt restaurering af økosystemer.
3. Foranstaltninger til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af vandforurening træffes så vidt muligt ved kilden.
4. Disse foranstaltninger må ikke direkte eller indirekte resultere i en overførsel af forurening til andre dele af miljøet.
5. Når der træffes foranstaltninger i henhold til stk. 1 og 2 i denne artikel, skal parterne følge følgende principper :
  - a) forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket en indsats med henblik på at undgå potentielle grænseoverskridende virkninger af udslip af farlige stoffer ikke må udsættes med den begrundelse, at videnskabelig forskning ikke fuldt ud har bevist en årsagsforbindelse mellem på den ene side stofferne og på den anden side de mulige grænseoverskridende virkninger
  - b) forurenere-betaler-princippet, ifølge hvilket omkostninger ved forureningsforebyggende, -bekæmpende og -begrænsende foranstaltninger bæres af forurenere
  - c) vandressourcer skal forvaltes således, at den nuværende generations behov opfyldes uden at bringe de kommende generationers mulighed for at opfylde deres behov i fare.
6. Bredparterne samarbejder ud fra ligheds- og gensidighedsprincippet, navnlig gennem bilaterale og multilaterale aftaler for at opstille harmoniserede politikker, programmer og strategier, der dækker de pågældende afvandsingsområder eller dele heraf, med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger og beskyttelse af det grænseoverskridende vandmiljø eller det miljø, der påvirkes af de pågældende vandområder, herunder havmiljøet.

7. Anvendelse af denne konvention må ikke føre til en forringelse af miljøforholdene eller medføre øgede grænseoverskridende virkninger.

8. Bestemmelserne i denne konvention må ikke begrænse parternes rettigheder til individuelt eller i fællesskab at vedtage og gennemføre strengere foranstaltninger end dem, der er fastlagt i denne konvention.

Artikel 3

Forebyggelse, bekæmpelse og nedbringelse

1. For at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger skal parterne udarbejde, vedtage og gennemføre relevante juridiske administrative, økonomiske, finansielle og tekniske foranstaltninger og så vidt muligt gøre dem kompatible for bl.a. at sikre, at:

- a) emission af forurenede stoffer forebygges, bekæmpes og begrænses ved kilden gennem anvendelse af bl.a. affaldsminimerende teknologi
- b) grænseoverskridende vandområder beskyttes mod forurening fra punktkilder gennem de vedkommende nationale myndigheders forudgående godkendelse af spildevandsudledninger, og de godkendte udledninger overvåges og kontrolleres
- c) grænser for spildevandsudledninger anført i tilladelserne baseres på den bedste tilgængelige teknologi for udledninger af farlige stoffer
- d) strengere krav, der endog fører til forbud i enkelte tilfælde, pålægges, når kvaliteten af recipientvandområdet eller økosystemet kræver det
- e) der anvendes mindst biologisk behandling eller lignende processer på kommunalt spildevand, om nødvendig i en trinvis fremgangsmåde
- f) der træffes passende foranstaltninger såsom anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi for at begrænse tilførslen af næringsstoffer fra industrielle og kommunale kilder
- g) der udvikles og gennemføres egnede foranstaltninger og de bedste miljømæssige fremgangsmåder til begrænsning af tilførsler af næringsstoffer og farlige stoffer fra spredte kilder, navnlig hvor hovedkilderne kommer fra landbruget (retningslinjer for udvikling af de bedste miljømæssige fremgangsmåder er anført i bilag II til denne konvention)
- h) der anvendes vurdering af virkninger på miljøet og andre vurderingsmetoder
- i) der fremmes en bæredygtig vandforvaltning, herunder anvendelse af økosystem-approach
- j) der udvikles nødplaner
- k) der træffes yderligere særforanstaltninger for at forebygge forurening af grundvandet

l) risikoen for utilsigtet forurening reduceres til et minimum.

2. Med henblik herpå fastsætter hvert part grænser for udledninger fra punktkilder til overfladevand baseret på den bedste tilgængelige teknologi, der anvendes specifikt på de enkelte industrisektorer eller de industrier, hvorfra de farlige stoffer kommer. De foranstaltninger, der er nævnt i denne artikels stk. 1 med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse tilførslen af farlige stoffer fra punktkilder og spredte kilder til vandområder, kan bl.a. omfatte fuldstændigt eller delvis forbud mod fremstilling eller anvendelse af sådanne stoffer. Der tages hensyn til lister over sådanne industrisektorer eller industrier og af sådanne farlige stoffer i internationale konventioner eller bestemmelser, som gælder for det område, der dækkes af denne konvention.

3. Hvert part definerer derudover eventuelt vandkvalitetsmål og vedtager vandkvalitetskriterier med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger. Generelle retningslinjer for udarbejdelse af sådanne målsætninger og kriterier er anført i bilag III til denne konvention. Parterne bestræber sig efter behov på at ajourføre dette bilag.

Artikel 4

Overvågning

Parterne opstiller programmer for overvågning af de grænseoverskridende vandområders tilstand.

Artikel 5

Forskning og udvikling

Parterne samarbejder ved gennemførelse af forskning i udvikling af effektive teknikker til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Med henblik herpå bestræber parterne sig på, på bilateral og/eller multilateral basis, under hensyntagen til de forskningsaktiviteter, der foregår i relevante internationale fora, at indlede eller intensivere specifikke forskningsprogrammer efter behov, bl.a. med henblik på:

- a) metoder til vurdering af farlige stoffers giftighed og forurenende stoffers skadelighed
- b) forbedre kendskabet til de forurenende stoffers adfærd, spredning og miljøvirkninger og de involverede processer
- c) udvikling og anvendelse af miljøvenlige teknologier, produktion og forbrugsmønstre
- d) gradvis afskaffelse af og/eller erstatning for stoffer der måtte have grænseoverskridende virkninger

- e) miljøvenlige bortskaffelsesmetoder for farlige stoffer
- f) særlige metoder til forbedring af de grænseoverskridende vandområders tilstand
- g) udvikling af miljøvenlige vandbygningsarbejder og vandreguleringsteknikker
- h) fysisk og finansiel vurdering af skader forårsaget af grænseoverskridende virkninger.

Resultaterne af disse forskningsprogrammer udveksles mellem parterne i henhold til artikel 6 i denne konvention.

Artikel 6

Udveksling af oplysninger

Parterne sørger for størst mulig udveksling af oplysninger på så tidligt et stadium som muligt om spørgsmål, der dækkes af bestemmelserne i denne konvention.

Artikel 7

Erstatningsansvar

parterne støtter egnede internationale bestræbelser på at udarbejde regler, kriterier og procedurer for så vidt angår erstatningsansvar.

Artikel 8

Beskyttelse af oplysninger

Bestemmelserne i denne konvention berører ikke parternes rettigheder eller forpligtelser i henhold til deres nationale retssystem og gældende overnationale bestemmelser om beskyttelse af oplysninger vedrørende industri- og forretningshemmelighed, herunder intellektuel ejendomsret eller national sikkerhed.

DEL II

BESTEMMELSER VEDRØRENDE BREDPARTER

Artikel 9

Bilateralt og multilateralt samarbejde

1. Bredparterne indgår på ligheds- og gensidighedsbasis bilaterale eller multilaterale aftaler eller andre ordninger, hvor der endnu ikke findes nogen, eller tilpasser om nødvendigt de allerede gældende for at fjerne modsigelser med grundprincipperne i denne konvention, for at definere deres gensidige forhold og adfærd med hensyn til forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Bredparterne specificerer de afvandingsområder, eller dele heraf, der omfattes af samarbejde. Disse aftaler eller ordninger skal dække relevante forhold, der er omfattet af denne konvention, samt alle andre forhold, som bredparterne måtte skønne det nødvendigt at samarbejde om.

2. De i stk. 1 i denne artikel anførte aftaler eller ordninger indeholder bestemmelser om oprettelse af fælles organer. Disse fælles organers opgaver er, uden at gribe ind i allerede gældende aftaler eller ordninger, bl.a. følgende:

- a) at indsamle, behandle og vurdere data for at fastlægge forureningskilder, der måtte forårsage grænseoverskridende virkninger
- b) at udarbejde fælles overvågningsprogrammer vedrørende vandkvalitet og -kvantitet

- c) at udarbejde fortegnelser og udveksle oplysninger om de forureningskilder, der er anført i stk. 2 (a) i denne artikel
- d) at udarbejde emissionsgrænser for spildevand og vurdere bekæmpelsesprogrammets effektivitet
- e) at udarbejde fælles vandkvalitetsmål og -kriterier under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, i denne konvention, og at foreslå relevante foranstaltninger til opretholdelse af og om nødvendig forbedring af den forhåndenværende vandkvalitet
- f) at udarbejde samordnede behandlingsprogrammer for begrænsning af forureningsbyrderne fra både punktkilder (f.eks. kommunale og industrielle kilder) og spredte kilder (navnlig fra landbruget)
- g) at udarbejdede advarsels- og alarmprocedurer
- h) at tjene som forum for udveksling af oplysninger om bestående og planlagte anvendelser af vand og tilknyttede anlæg, som måtte forårsage grænseoverskridende virkninger
- i) at fremme samarbejde og udveksling af oplysninger om den bedste tilgængelige teknologi i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 13 i denne konvention samt at fremme samarbejde inden for videnskabelige forskningsprogrammer
- j) at deltage i gennemførelsen af vurderinger af miljøvirkninger vedrørende grænseoverskridende vandområder i henhold til relevante internationale bestemmelser.

3. I tilfælde, hvor en kyststat, der er part i denne konvention, direkte og i omfattende grad påvirkes af grænseoverskridende virkninger, kan bredparterne, hvis de alle er enige herom, opfordre den pågældende kyststat til på passende vis at involveres i arbejdet i de multilaterale fælles organer, bredstaterne har oprettet vedrørende sådanne grænseoverskridende vandområder.

4. Fælles organer oprettet i henhold til denne konvention opfordrer fælles organer, der er oprettet af kyststater til beskyttelse af havmiljøet, der direkte berøres af grænseoverskridende virkninger, til at samarbejde for at harmonisere deres arbejde og at forebygge, bekæmpe og begrænse de grænseoverskridende virkninger.

5. Hvor der findes to eller flere fælles organer for samme afvandingsområde, bestræber disse sig på at koordinere deres aktiviteter for at udbygge forebyggelsen, bekæmpelsen og begrænsningen af de grænseoverskridende virkninger inden for det pågældende afvandingsområde.

Artikel 10

Høringer

Der afholdes høringer mellem bredparterne på basis af gensidighed, god tro og godt naboskab på anmodning af en part. Sådanne høringer sigter mod samarbejde om spørgsmål, der dækkes af denne konvention. Sådanne høringer afholdes gennem et fælles organ, der er oprettet i henhold til artikel 9 i konventionen, hvor et sådant findes.

Artikel 11

Fælles overvågning og vurdering

1. I forbindelse med det i artikel 9 i konventionen nævnte almene samarbejde eller de specifikke ordninger opretter og gennemfører bredparterne fælles programmer for overvågning af tilstanden af grænseoverskridende vandområder, herunder oversvømmelser og drivis samt grænseoverskridende virkninger.

2. Bredparterne enes om forureningsparametre og forurenende stoffer, hvoraf udledninger og koncentrationer i grænseoverskridende vandområder reglemæssigt skal overvåges.

3. Med jævne mellemrum foretager bredparterne fælles eller koordinerede vurderinger af grænseoverskridende vandområders tilstand og effektiviteten af de foranstalt-

ninger, der træffes med henblik på forebyggelse, bekæmpelse og begrænsning af grænseoverskridende virkninger. Resultaterne af disse vurderinger gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16 i konventionen.

4. Med henblik herpå harmoniserer bredparterne reglerne for udarbejdelse og gennemførelse af overvågningsprogrammer, målesystemer anordninger, analyseteknikker, databearbejdning og evalueringsprocedurer, samt metoder for registrering af udledte forurenende stoffer.

Artikel 12

Fælles forskning og udvikling

I forbindelse med det i artikel 9 i konventionen nævnte generelle samarbejde eller de specifikke ordninger udfører bredparterne særlig forsknings- og udviklingsvirksomhed for at opnå og opretholde de vandkvalitetsmål og -kriterier, som de er blevet enige om at udarbejde og anvende.

Artikel 13

Udveksling af oplysninger mellem bredparterne

1. Bredparterne udveksler inden for rammerne af egnede aftaler og andre ordninger i henhold til artikel 9 i konventionen rimeligt tilgængelige oplysninger om bl.a.:

- a) grænseoverskridende vandområders miljømæssige tilstand
- b) erfaring fra anvendelse af den bedste tilgængelige teknologi og resultaterne af forskning og udvikling
- c) emissions- og overvågningsdata
- d) trufne og planlagte foranstaltninger med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger
- e) tilladelser til eller bestemmelser om spildevandsudledninger, som den ansvarlige myndighed eller det pågældende organ har udstedt.

2. For at harmonisere emissionsgrænserne foretager bredparterne en udveksling af oplysninger om deres nationale bestemmelser.

3. Hvis en bredpart af en anden bredpart anmodes om at give oplysninger, som ikke foreligger, bestræber førstnævnte sig på at efterkomme anmodningen, men kan betinge sig, at den anmodede part dækker omkostningerne ved indsamling og eventuelt behandling af sådanne oplysninger.

4. Med henblik på gennemførelsen af denne konvention fremmer bredparterne udvekslingen af den bedste tilgængelige teknologi, navnlig ved at lette: kommerciel udveksling af tilgængelig teknologi; direkte industrikon-takter og samarbejde, herunder joint ventures; udveksling af oplysninger og erfaring samt ydelse af teknisk bistand. Bredparterne gennemfører ligeledes fælles undannelses-programmer og afholder relevante seminarer og møder.

Artikel 14

Advarsels- og alarmsystemer

Bredparterne underretter straks hinanden om kritiske situationer, der måtte få grænseoverskridende virkninger. Bredparterne opretter og kører eventuelt koordinerede kommunikations-, advarsels- og alarmsystemer med henblik på at modtage og sende oplysninger. Systemerne drives på grundlag af kompatibel datatransmission og -behandlingsprocedurer og anlæg, som bredparterne bliver enige om. Bredparterne informerer hinanden om de ansvarlige myndigheder eller de kontaktpunkter, der udpeges med henblik herpå.

Artikel 15

Gensidig bistand

1. Hvis der opstår kritiske situationer, yder bredparterne hinanden bistand på anmodning herom i henhold til procedurer, der fastlægges i henhold til stk. 2 i denne artikel.

2. Bredparterne udarbejder og enes om procedurer for gensidig bistand, der bl.a. omfatter følgende forhold:

- a) ledelse, kontrol, koordinering og overvågning af bistanden
- b) lokale faciliteter og tjenester, som ydes af den anmodende part, herunder om nødvendigt ophævelse af grænseformaliteter
- c) ordninger for skadesløsholdelse og skadeserstatning for den bistående part og/eller dens personale samt efter behov transit gennem tredjeparters territorier
- d) ordninger for godtgørelse af ydede tjenester.

Artikel 16

Oplysning af offentligheden

1. Bredparterne sørger for, at oplysninger om de grænseoverskridende vandområders tilstand, trufne eller planlagte foranstaltninger med henblik på at forebygge, bekæmpe og begrænse grænseoverskridende virkninger samt effektiviteten af disse foranstaltninger gøres tilgængelige for offentligheden. Med henblik herpå sørger bredparterne for, at følgende oplysninger stilles til rådighed for offentligheden:

- a) vandkvalitetsmålsætninger
- b) udstedte tilladelser og de heri fastsatte betingelser
- c) resultaterne af vand- og spildevansprøvetagninger der er foretaget med henblik på overvågning og vurdering samt resultaterne af kontrollen af, at vandkvalitetsmålsætningerne eller tilladelsesbetingelser er overholdt.

2. Bredparterne sørger for, at disse oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden i rimelige tidsrum for gratis konsultering, og at offentligheden gives rimelige muligheder for fra bredparterne at få kopier af sådanne oplysninger mod en rimelig betaling.

DEL III

INSTITUTIONELLE BESTEMMELSER OG SLUTBESTEMMELSER

Artikel 17

Parternes møder

1. Parternes første møde afholdes senest et år efter denne konventions ikrafttrædelse. Derefter afholdes der ordinære møder hvert tredje år, eller med kortere mellemrum, hvis det fastlægges i forretningsordenen. Parterne afholder ekstraordinært møde, hvis de beslutter det under et ordinært møde eller efter skriftlig anmodning fra en af parterne under forudsætning af, at mindst en tredjedel af parterne, senest seks måneder efter at være blevet underrettet herom, støtter anmodningen.

2. På møderne fører parterne fortløbende tilsyn med gennemførelsen af denne konvention og skal med henblik herpå:

- a) gennemgå de fremgangsmåder og metoder, der benyttes af parterne ved beskyttelse og anvendelse af grænseoverskridende vandområder for yderligere at forbedre beskyttelsen og anvendelsen af grænseoverskridende vandområder
- b) udveksle oplysninger om erfaringer, der høstes i forbindelse med indgåelsen og gennemførelsen af bilaterale og multilaterale aftaler og andre ordninger vedrørende beskyttelse og anvendelse af grænseoverskridende vandområder, som en eller flere af parterne deltager i

- c) når det er relevant, søge hjælp hos relevante ECE-organer og andre kompetente internationale organer og specifikke udvalg i forbindelse med alle aspekter af opfyldelsen af denne konventions mål
- d) på deres første møde drøfte og ved konsensus vedtage en forretningsorden for møderne
- e) drøfte og vedtage forslag til ændringer af denne konvention
- f) drøfte og træffe enhver yderligere foranstaltning, der måtte være nødvendig for at virkeliggøre konventionens mål.

Artikel 18

Stemmeret

1. Hvis andet ikke er fastsat i stk. 2 i denne artikel, har hvert part i denne konvention én stemme.
2. Regionale organisationer for økonomisk integration udøver i sager under deres kompetence deres stemmeret med et antal stemmer svarende til det antal medlemsstater, der er parter i denne konvention. Sådanne organisationer må ikke udøve deres stemmeret, hvis deres medlemsstater udøver deres, og omvendt.

Artikel 19

Sekretariat

Sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa varetager følgende sekretariatsfunktioner:

- a) indkaldelse til og forberedelse af møder parterne imellem
- b) fremsendelse til parterne af rapporter og anden information, der modtages i medfør af bestemmelserne i denne konvention
- c) udøvelse af andre funktioner, som måtte fastlægges af parterne.

Artikel 20

Bilag

Bilagene til denne konvention udgør en integreret del heraf.

Artikel 21

Ændringer af konventionen

1. En hvilken som helst part kan foreslå ændringer til konventionen.
2. Forslag til ændringer af konventionen behandles på et møde parterne imellem.
3. Teksten til en foreslået ændring til konventionen indgives skriftligt til sekretariatet for Den Økonomiske

Kommission for Europa, der videresender den til samtlige parter mindst 90 dage inden det møde, hvor den foreslås vedtaget.

4. Ændringer af denne konvention vedtages ved konsensus blandt repræsentanterne for parterne i denne konvention, der er til stede på parternes møde, og træder i kraft for de parter til konventionen, der har godkendt dem, på den 90. dag efter den dag, på hvilken depositaren har modtaget totredjedele af parternes godkendelsesinstrument vedrørende ændringen. Ændringen træder i kraft for alle andre parter på den 90. dag efter den dag, på hvilken den pågældende part har deponeret sit godkendelsesinstrument vedrørende ændringen.

Artikel 22

Bilæggelse af tvister

1. Hvis der opstår en tvist mellem to eller flere parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, skal de søge en løsning gennem forhandling eller enhver anden metode til bilæggelse af tvister, som kan accepteres af tvistens parter.

2. Ved undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse af denne konvention, eller på et hvilket som helst tidspunkt derefter, kan en part skriftligt erklære over for depositaren, at den ved en tvist, der ikke kan bilægges i overensstemmelse med stk. 1, vil acceptere den ene eller begge nedenstående metoder til bilæggelse af tvister som obligatorisk over for enhver part, der accepterer samme forpligtelse:

- a) indbringelse af tvisten for Den Internationale Domstol
- b) voldgift i overensstemmelse med proceduren i bilag VI.

3. Hvis tvistens parter har accepteret begge de i stk. 2 nævnte bilægelsesmetoder, kan tvisten blot indbringes for Den Internationale Domstol, medmindre parterne aftaler andet.

Artikel 23

Undertegnelse

Denne konvention er åben for undertegnelse i Helsinki den 17. og 18. marts 1992 og derefter i De Forenede Nationers hovedkvarter i New York indtil den 18. september 1992 for de stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og for de stater, som har rådgivende status ved Den Økonomiske Kommission for Europa i henhold til stk. 8 i Det Økonomiske og Sociale Råds resolution 36 (IV) af 28. marts 1947, samt for regionale organisationer for økonomisk integration bestående af suveræne stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og som har overdraget de pågældende organisationer kompetence på områder, der er omfattet af denne konvention, herunder kompetence til at indgå traktater på disse områder.

*Artikel 24***Depositat**

De Forenede Nationers generalsekretariat fungerer som depositat for denne konvention.

*Artikel 25***Ratifikation, accept, godkendelse og tiltrædelse**

1. Denne konvention skal ratificeres, accepteres, eller godkendes af de stater og regionale organisationer for økonomisk integration, der har undertegnet den.

2. Denne konvention er åben for tiltrædelse for de i artikel 23 omhandlede stater og organisationer.

3. Enhver organisation, som omhandlet i artikel 23, der bliver part i denne konvention, uden at nogen af dens medlemsstater er part i den, er underlagt alle de forpligtelser, der følger konventionen. Hvis en eller flere af en sådan organisations medlemsstater er part i konventionen, skal organisationen og dens medlemsstater fastlægge deres respektive ansvarsområde for så vidt angår opfyldelsen af deres forpligtelser i medfør af konventionen. I sådanne tilfælde kan organisationen og dens medlemsstater ikke udøve deres rettigheder inden for konventionen i konkurrence med hinanden.

4. De i artikel 23 omhandlede organisationer for økonomisk integration skal i deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument angive, i hvilket omfang de har kompetence på de områder, der er omfattet af denne konvention. De skal også underrette depositaren om enhver relevant ændring i omfanget af deres kompetence.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

1. Denne konvention træder i kraft på den 90. dag efter datoen for deponering af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 vil et instrument, der deponeres af en regional organisation for økonomisk integration, ikke blive betragtet som yderligere instrument i forhold til dem, der deponeres af organisationens medlemsstater.

3. For hver stat eller organisation som omhandlet i artikel 23, der ratificerer, accepterer, godkender eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det 16. ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder konventionen i kraft på den 90. dag efter datoen for statens eller organisationens deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

*Artikel 27***Opsigelse**

En part kan når som helst, efter at der er gået tre år fra den dato, på hvilken denne konvention trådte i kraft for den pågældende part, opsig konventionen ved skriftlig meddelelse herom. Enhver sådan opsigelse træder i kraft på den 90. dag efter den dato, på hvilken depositaren har modtaget meddelelse herom.

*Artikel 28***Autentiske tekster**

Originaleksemplaret af denne konvention, hvis engelske, franske og russiske tekst har samme gyldighed, deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, som er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Helsinki den 17. marts 1992.

*Bilag I***DEFINITION AF UDTRYKKET »BEDSTE TILGÆNGELIGE TEKNOLOGI«**

1. Udtrykket »bedste tilgængelige teknologi« betyder det seneste udviklingsstadium i processer, faciliteter eller driftsmetoder, der angiver en bestemt foranstaltnings egnethed i praksis til at begrænse udledninger, emissioner og affaldsmængde. Ved fastlæggelse af, hvorvidt et sæt processer, faciliteter og driftsmetoder udgør den bedste tilgængelige teknologi generelt eller i enkelttilfælde, skal følgende overvejes :
    - a) sammenlignelige processer, faciliteter eller driftsmetoder, der for nylig er blevet afprøvet med godt resultat
    - b) teknologiske fremskridt og ændringer i videnskabelig viden og forståelse
    - c) den pågældende teknologis økonomiske gennemførlighed
    - d) tidsbegrænsning for anvendelse i både nye og bestående anlæg
    - e) arten og omfanget af de pågældende udledninger og spildevand
    - f) affaldsreducerende teknologi.
  2. Det følger heraf, at »den bedste tilgængelige teknologi« for en bestemt proces vil ændre sig med tiden i lyset af teknologiske fremskridt og økonomiske og samfundsmæssige faktorer samt i lyset af udviklingen i videnskabelig viden og forståelse.
-

*Bilag II***RETNINGSLINJER FOR UDVIKLING AF DEN BEDSTE MILJØPRAKSIS**

1. Ved valg i hver enkelt tilfælde af den bedst egnede kombination af foranstaltninger, der måtte udgøre den bedste miljøpraksis bør følgende rangorden af foranstaltninger overvejes :
  - a) oplysning af offentligheden og brugerne om de miljømæssige følger af valget af bestemte aktiviteter og produkter, deres anvendelse og endelige bortskaffelse
  - b) udvikling og anvendelse af kodeks for god miljøpraksis, som dækker alle aspekter af produktets levetid
  - c) mærkning med oplysninger til brugerne om miljøfarer ved et produkt, dets anvendelse og endelige bortskaffelse
  - d) indsamlings- og bortskaffelsesordninger til rådighed for offentligheden
  - e) genanvendelse, genvinding og genbrug
  - f) anvendelse af økonomiske instrumenter på aktiviteter, produkter eller grupper af produkter
  - g) en tilladelsesordning, der omfatter en række restriktioner eller et forbud.
2. Ved fastlæggelse, generelt eller i enkelttilfælde af, hvilken kombination af foranstaltninger, der udgør den bedste miljøpraksis, bør navnlig følgende overvejes nøje :
  - a) miljøfarer ved :
    - i) produktet
    - ii) produktets produktion
    - iii) produktets anvendelse
    - iv) produktets endelige bortskaffelse
  - b) erstatning med mindre forurenende processer eller stoffer
  - c) anvendelsesomfang
  - d) mulige miljøfordele eller -ulemper ved erstatningsmaterialer eller -aktiviteter
  - e) fremskrift og ændringer i videnskabelig viden og forståelse
  - f) tidsbegrænsning for gennemførelse
  - g) samfundsmæssige og økonomiske følger.
3. Det følger heraf, at den bedste miljøpraksis for en bestemt kilde vil ændre sig med tiden i lyset af teknologiske fremskridt og økonomiske og samfundsmæssige faktorer samt i lyset af ændringer i videnskabelig viden og forståelse.

Bilag III

RETNINGSLINJER FOR OPSTILLING AF VANDKVALITETSMÅLSÆTNINGER OG KRITERIER

Vandkvalitetsmålsætninger og -kriterier skal :

- a) tage hensyn til målet med at opretholde og om nødvendigt forbedre den bestående vandkvalitet
  - b) sigte mod at mindske den gennemsnitlige forureningsbelastning (navnlig af farlige stoffer) i en vis grad inden for et bestemt tidsrum
  - c) tage hensyn til specifikke vandkvalitetskrav (råvand til drikkevandsformål, kunstvanding osv.)
  - d) tage hensyn til særkrav vedrørende sårbare og særlig beskyttede vandområder og deres miljø, f.eks. søer og grundvandsressourcer
  - e) være baseret på anvendelse af økologiske klassificeringsmetoder og kemiske indikatorer for overvågning på mellemlang og lang sigt af opretholdelse og forbedring af vandkvaliteten
  - f) tage hensyn til det omfang, hvori målsætningerne opfyldes, og til de yderligere beskyttelsesforanstaltninger baseret på emissionsgrænser, der måtte være nødvendige i enkelttilfælde.
-

*Bilag IV***VOLDGIFT**

1. Hvis en tvist indbringes til voldgiftsbehandling i henhold til artikel 22, stk. 2, i denne konvention, skal parten eller parterne meddele sekretariatet voldgiftens genstand og i særdelshed anføre de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse stridsspørgsmålet drejer sig om. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i konventionen.
2. Voldgiftsretten består af tre medlemmer. Både den eller de parter, der ønsker sagen afgjort ved voldgift, og den anden eller de øvrige parter i tvisten udpeger en voldgiftsmand, og de to således udpegede voldgiftsmænd udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være statsborger hos en af parterne i tvisten, og ej heller have fast bopæl på en af parternes territorium eller være ansat af nogen af disse, ej heller have beskæftiget sig med sagen på anden vis.
3. Hvis formanden for voldgiftsretten ikke er udpeget senest to måneder efter udpegelsen af den anden voldgiftsmand, skal sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa efter anmodning fra en af parterne i tvisten udpege formanden inden for en frist på yderligere to måneder.
4. Hvis en af parterne i tvisten ikke har udpeget en voldgiftsmand senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part underrette sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som skal udpege formanden for voldgiftsretten inden for en frist på yderligere to måneder. Efter udpegelsen skal formanden for voldgiftsretten anmode den part, som ikke har udpeget en voldgiftsmand, om at gøre dette inden for to måneder. Efter udløbet af denne frist underretter formanden sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa, som foretager udpegelsen inden for en frist på yderligere to måneder.
5. Voldgiftsretten afsiger sin kendelse i overensstemmelse med international ret og i overensstemmelse med de i denne konvention indeholdte bestemmelser.
6. Enhver voldgiftsret, der nedsættes i henhold til bestemmelserne i dette bilag, fastsætter selv sin forretningsorden.
7. Voldgiftsrettens afgørelse, både om procedurespørgsmål og om sagens realitet, træffes ved flertalsafgørelse blandt dens medlemmer.
8. Voldgiftsretten kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fastlægge sagens sammenhæng.
9. Parterne i tvisten skal lette voldgiftsrettens arbejde og skal i særdelshed med anvendelse af alle til rådighed stående midler:
  - a) stille alle relevant dokumenter, faciliteter og oplysninger til rådighed for den
  - b) i det nødvendige omfang gøre det muligt for den at indkalde vidner eller eksperter og høre disse.
10. Parterne og voldgiftsmændene sikrer, at enhver oplysning, de modtager i fortrolighed under voldgiftsbehandlingen, behandles fortroligt.
11. Voldgiftsretten kan efter anmodning fra en af parterne anbefale foreløbige forholdsregler.
12. Hvis en af parterne i tvisten ikke møder for voldgiftsretten eller ikke forsvaret sin sag, kan den anden part anmode voldgiftsretten om at fortsætte sagsbehandlingen og afgive sin endelige kendelse. En parts fravær eller unkladelse af at forsvare sin sag forhindrer ikke videre sagsbehandling.
13. Voldgiftsretten kan behandle og afsige kendelse om modkrav, der har direkte forbindelse med tvistens genstand.
14. Medmindre voldgiftsretten beslutter andet på grund af særlige omstændigheder i sagen, skal voldgiftsrettens udgifter, herunder også verderlag til dens medlemmer, afholdes ligeligt af parterne i tvisten. Voldgiftsretten skal føre regnskab over alle sine udgifter og fremlægge en endelig opgørelse derover for parterne.
15. Enhver part i denne konvention, som har en juridisk interesse i tvistens genstand, og som kan berøres af en kendelse i sagen, kan intervenere i sagsbehandlingen med voldgiftsrettens samtykke.

16. Voldgiftsretten afgiver sin kendelse senest fem måneder efter datoen for dens nedsættelse, medmindre den skønner det nødvendigt at forlænge denne tidsfrist med en periode, der ikke bør overstige fem måneder.
  17. Voldgiftsrettens kendelse skal ledsages af en begrundelse. Den er endelig og bindende for alle tvistens parter. Kendelsen skal af voldgiftsretten sendes til tvistens parter og til sekretariatet. Sekretariatet sender de modtagne oplysninger til alle parter i denne konvention.
  18. Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen, kan af en af parterne indbringes for den voldgiftsret, der afgav kendelsen, eller, hvis denne ikke kan behandle sagen, for en anden voldgiftsret, der nedsættes til dette formål på samme måde som den første.
-

BILAG II

Fællesskabets erklæring i medfør af artikel 25, stk. 4, i konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer

Der henvises til artikel 25, stk. 4, i konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, vedrørende omfanget af de i dette stykke nævnte organisationers kompetence.

I overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og gældende fællesskabsret på det område, der er omfattet af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, særlig de nedenfor anførte juridiske instrumenter, har Fællesskabet en international kompetence på dette område. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater har ligeledes en international kompetence på de områder, der er omfattet af nævnte konvention.

De ovenfor nævnte juridiske instrumenter er følgende :

- Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽¹⁾
- Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand ⁽²⁾
- Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽³⁾
- Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien ⁽⁴⁾
- Rådets direktiv 78/659/EØF af 18. juli 1978 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri ⁽⁵⁾
- Rådets direktiv 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne ⁽⁶⁾
- Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer ⁽⁷⁾
- Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand ⁽⁸⁾
- Rådets direktiv 82/176/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske chlorider ⁽⁹⁾
- Rådets direktiv 82/883/EØF af 3. december 1982 om metoder til overvågning af og kontrol med miljøer, der berøres af udledninger fra titandioxidindustrien ⁽¹⁰⁾
- Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium ⁽¹¹⁾
- Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider ⁽¹²⁾
- Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyclohexan ⁽¹³⁾
- Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁴⁾

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 34.

⁽²⁾ EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 54 af 25. 2. 1978, s. 19.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 222 af 14. 8. 1978, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 81 af 27. 3. 1982, s. 29.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 378 af 31. 12. 1982, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 291 af 24. 10. 1983, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 74 af 17. 3. 1984, s. 49.

⁽¹³⁾ EFT nr. L 274 af 17. 10. 1984, s. 11.

⁽¹⁴⁾ EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986, s. 16.

- Rådets direktiv 88/347/EØF af 16. juni 1988 om ændring af bilag II til direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁾
- Rådets direktiv 90/415/EØF af 27. juli 1990 om ændring af bilag II til direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF ⁽²⁾
- Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽³⁾
- Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget ⁽⁴⁾

Videreførelsen af Fællesskabets politik på miljøområdet medfører, at denne liste kan blive ændret som følge af ændring eller ophævelse af gældende retsakter eller vedtagelse af nye tekster.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 25. 6. 1988, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. L 219 af 14. 8. 1990, s. 49.

⁽³⁾ EFT nr. L 135 af 30. 5. 1991, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1991, s. 1.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. juli 1995

om specificering af principperne for opgørelse af boligjenester i forbindelse med gennemførelse af bestemmelserne i artikel 1 i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom

(Tekst af betydning for EØS)

(95/309/EF, Euratom)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser⁽¹⁾, særlig artikel 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Med henblik på fastlæggelse af bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNImp) i henhold til artikel 1 i direktiv 89/130/EØF, Euratom, er det nødvendigt at præcisere principperne for opgørelse af boligjenester som anvendt i det europæiske nationalregnskabssystem;

foranstaltningerne, som er indeholdt i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, som er nedsat i medfør af artikel 6 i direktiv 89/130/EØF, Euratom —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i artikel 1 i direktiv 89/130/EØF, Euratom, anvendes følgende principper for opgørelse af boligjenester:

- til opgørelse af produktionen af boligjenester anvender medlemsstaterne stratifikationsmetoden baseret på faktiske huslejebetalinger
- medlemsstaterne anvender analyser i tabelform eller statistiske metoder til fastsættelse af relevante stratifikationskriterier

- ved den faktiske husleje forstås den leje, som beregnes for retten til at benytte en umøbleret bolig
- imputeret husleje opgøres ud fra oplysninger om faktiske lejebetalinger fra alle lejekontrakter for privatejede boliger
- i lande, hvor private udlejningsboliger er en lille sektor, kan huslejeniveauet beregnes ud fra forhøjede huslejer i den offentlige sektor eller i enkeltstående, velbegrundede tilfælde ved at anvende andre objektive metoder, f.eks. metoden baseret på brugeromkostningerne
- huslejer for møblerede boliger kan på tilsvarende måde anvendes til at udvide beregningsgrundlaget for imputerede huslejer, hvis de nedsættes med det beløb, som svarer til betalingen for benyttelse af møblerne
- medlemsstaterne kan ekstrapolere et tal fra et givet basisår ved hjælp af relevante mængde-, pris- og kvalitetsindikatorer.

Principperne for opgørelse af boligjenester er specificeret i nærværende bilag.

Artikel 2

Opgørelse af boligjenesterne i overensstemmelse med principperne i bilaget for årene fra og med 1988 indsendes til Kommissionen (Eurostat) senest den 30. september 1996.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Yves-Thibault DE SILGUY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1989, s. 26.

BILAG

Med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i artikel 1 i direktiv 89/130/EØF, Euratom har følgende punkter til formål at præcisere principperne for opgørelse af produktionen, forbrug af rå- og hjælpestoffer og transaktioner med udlandet i forbindelse med bolig tjenester.

1. PRODUKTION AF BOLIGTJENESTER**1.1 Basismetode**

Produktionen af bolig tjenester har man i nationalregnskaberne vedtaget at opgøre både på grundlag af udlejningsboliger og ejerboliger. Med hensyn til værdiansættelse af produktionen af bolig tjenester fremgår det af det europæiske nationalregnskabssystem (ENS) i asnit 315 i, at »værdien af bolig benyttelsen måles ved lejeværdien, hvis boligen udlejes eller ved lejeværdien i tilsvarende boliger, hvis der beboes af deres ejere«. Den største vanskelighed ved at anvende dette princip ligger i fortolkningen af »tilsvarende« i forbindelse med ejerboliger. I praksis anvendes to forskellige metoder for at gøre denne regel praktisk anvendelig⁽¹⁾. De fleste lande anvender stratifikationsmetoden, som består i at kombinere den samlede boligmasse opdelt i forskellige strata med oplysninger om faktiske huslejer, der er betalt i hvert stratum. Andre lande anvender selvangivelsesmetoden for ejerboliger, således at bolig ejerne anmodes om at anslå en potentiel leje for deres ejendom.

Anvendelsen af forskellige fremgangsmåder skyldes til dels, at det procentvise antal ejerboliger i medlemsstaterne varierer mellem 42 % og 77 %. I de lande, hvor ejerboliger er fremherskende, kan det under visse omstændigheder være vanskeligt at få oplysninger om den faktiske husleje for tilsvarende boliger, som det kræves i stratifikationsmetoden. Paradoksalt nok bør det dog i denne forbindelse understreges, at nogle lande, hvor ejerboligerne udgør en meget stor andel, rent faktisk anvender stratifikationsmetoden. Paradoksalt nok bør det dog i denne forbindelse understreges, at nogle lande, hvor ejerboligerne udgør en meget stor andel, rent faktisk anvender stratifikationsmetoden. På den anden side er det største problem i forbindelse med selvangivelsesmetoden, at den har en meget subjektiv indflydelse på opgørelsen. Dette fører til betydelig usikkerhed på grund af over- eller undervurderinger (hvilket afhænger af de nærmere omstændigheder), hvilket vil øge fejlmargenen på BNI-opgørelsen i takt med ejerboligerens voksende andel. Hertil kommer, at det ikke synes muligt at opnå en stabil fejlmargen over tiden på grund af varierende omstændigheder.

Da selvangivelsesmetoden indeholder et stærkt subjektivt element, forekommer det ud fra et statistisk synspunkt rimeligt at anbefale stratifikationsmetoden. Kort beskrevet anvendes ved stratifikationsmetoden oplysninger om faktisk husleje fra udlejningsboliger med henblik på opgørelse af lejeværdien for den samlede boligmasse. Dette kan betragtes som en opregningsmetode, som er baseret på en mængde-pris-fremgangsmåde. Det er nødvendigt at foretage en stratificering af boligmassen for at opnå en mere pålidelig opgørelse og tage behørigt hensyn til relative prisforskelle. Eftersom huslejens størrelse afhænger af boligens karakteristika, forekommer det nødvendigt at tage denne faktor i betragtning. Derefter anvendes den gennemsnitlige leje per stratum på antallet af boliger i dette stratum. Hvis de disponible oplysninger hidrører fra stikprøveundersøgelser, vedrører opregningen både en del af udlejningsboligerne og alle ejerboliger. Den detaljerede procedure til bestemmelse af huslejen per stratum foretages almindeligvis for et basisår, og dette resultat ekstrapoleres herefter til løbende år.

Problemerne med denne metode, fordi der for visse strata af ejerboliger mangler oplysninger om faktisk leje, vil sandsynligvis i visse tilfælde kunne løses ved at anvende mere avancerede statistiske metoder, som f.eks. regressionsanalyser eller en udvidet version af »the Dutch points systems«. Naturligvis løser det ikke problemet, i det ekstreme tilfælde, hvor alle boliger er ejerboliger. Hvis man skal foretage en objektiv evaluering i et sådant tilfælde, kan brugeromkostningsmetoden anvendes. Kort beskrevet består metoden i at addere de relevante omkostninger, som f.eks. forbrug af rå- og hjælpestoffer og kapitalforbrug, hvortil kommer et tillæg for nettorestindkomsten herunder renter af prioritetsgæld. De nærmere retningslinjer for denne metode fastlægges af forvaltningskomitéen for BNI, når det bliver nødvendigt.

1. princip :

Til opgørelse af produktionen af bolig tjenester anvender medlemsstaterne stratifikationsmetoden baseret på faktiske huslejebetalinger enten ved direkte ekstrapolation eller ved hjælp af økonometrisk regression. For ejerboliger indebærer dette, at der anvendes oplysninger om faktisk leje for tilsvarende

⁽¹⁾ Indtil for nylig foretog man i én medlemsstat en objektiv værdiansættelse af den imputerede leje for ejerboliger, nemlig lejeværdien, som var en potentiel leje, som blev fastsat af skattemyndighederne.

udlejningsboliger. Såfremt oplysninger om faktisk husleje ikke foreligger eller er statistisk upålidelige for visse strata, kan der i enkeltstående, velbegrundede tilfælde anvendes objektive metoder, f.eks. brugeromkostningsmetoden.

1.2 Stratifikation af boligmassen

1.2.1 Faktorer, som har indflydelse på huslejens størrelse

Blandt variabler, som har indflydelse på den faktiske huslejes størrelse, er karakteristika vedrørende boligen og bygningen. For det første har boligens størrelse betydning, og det gælder både arealet og antallet af værelser. Jo større boligen er, desto højere vil den faktiske husleje være. Dog har lejen pr. m² tendens til at falde med boligens størrelse. En anden vigtig faktor er boligens faciliteter. Her kan nævnes variabler som badeværelse, altan/terrasse, specielle gulvbelægnings eller vægbeklædning, pejs, centralvarme, air-condition, specialglas i vinduerne og andre støj- eller varmeisolerende foranstaltninger, men også boligens indretning er relevant. Med hensyn til bygningen kan visse faciliteter have indflydelse, som f.eks. garage, elevator, svømmebassin, (tag)have eller også boligens placering i bygningen. Endvidere kan bygningens art (én-familiehus, rækkehus, lejlighed), arkitektur, alder eller antallet af boliger i en bygning også påvirke huslejen.

Andre faktorer som omgivelserne spiller ind. Det er et velkendt fænomen, at der er forskel på huslejen, om boligen er beliggende i en by eller på landet. Afstanden til et økonomisk centrum eller landskabet (lavland, bjergområde) har en ikke uvæsentlig betydning. Hertil kommer, at faktorer som udsigt, omkringliggende grønne arealer, transportfaciliteter, forretninger, skoler eller et kvarters ry eller sikkerhed kan have indflydelse på den faktiske husleje.

Hertil kommer en række andre variabler, som kan sammenfattes som socioøkonomiske faktorer. F.eks. influerer det offentliges restriktioner eller støtte på huslejerne i mange lande. Endvidere kan huslejen påvirkes af lejekontraktens alder og form (midlertidig, permanent), antallet af beboere pr. bolig (bofællesskab), ejerforhold (det offentlige, boligforening, privat, arbejdsgiver) eller ejerens husleje-politik.

Naturligvis kan mange andre variabler have indflydelse på huslejen, men hvis man skulle indsamle oplysninger om alle ovennævnte faktorer, ville spørgeskemaerne blive for omfattende. Derfor kan man overveje muligheden for at anvende en boligs kapitalværdi ved stratificeringen. Formålet med at anvende en boligs kapitalværdi er, at den afspejler boligens vigtigste karakteristika. Kapitalværdien kan derfor betragtes som en implicit stratifikationsfaktor. Anvendelsen af forholdstallet kapitalværdi/faktisk husleje må betragtes som en gennemførlig fremgangsmåde, især i de lande, hvor lejede boliger repræsenterer en mindre del af boligmassen. Hvis dette tal var stabilt, ville det ved hjælp af denne metode være muligt at bestemme lejeværdien af disse boliger, som kun optræder i forbindelse med ejerboliger. Hertil kommer, at kapitalværdien også kan kombineres med »fysiske« stratifikationskriterier. I dette tilfælde formodes kapitalværdien at afspejle de manglende »fysiske« stratifikationskriterier. Kapitalværdien, som skal anvendes ved huslejberegningen, skal baseres på et objektivt vurderingsgrundlag, som er fastsat for et ajourført referenceår.

I praksis varierer stratifikationen fra den ene medlemsstat til den anden både med hensyn til antallet af strata og præcise definitionskræiter. Selv om det umiddelbart kunne se ud til at volde problemer, bør det understreges at visse fundamentale kriterier som størrelse og (geografisk) placering anvendes i næsten alle lande. Endvidere må man generelt acceptere, at andre karakteristika's egnethed vil variere fra det ene land til det andet, og at medlemsstaterne selv har de bedste forudsætninger for at fastlægge væsentlige kriterier. Dette kræver til gengæld, at der foretages en grundig basisanalyse af de faktiske huslejer, der anvendes til beregning af værdien for et stratum.

2. princip :

Med henblik på stratifikationen anvender medlemsstaterne vigtige oplysninger om boligerne. F.eks. karakteristika om boligen og bygningen, oplysninger om omgivelserne eller socioøkonomiske faktorer. Endvidere er det muligt at anvende tidssvarende kapitalværdier, hvis de er baseret på et objektivt vurderingsgrundlag.

1.2.2 *Udvælgelse af stratifikationskriterier*

Stillet overfor de forskellige karakteristika, som influerer på en boligs husleje, må man først og fremmest fastslå, hvilke variabler, der har en signifikant indflydelse. En måde til at fastslå, hvilke variabler der er signifikante, er at foretage en analyse i tabelform af de foreliggende statistiske data. Denne metode anvendes formentlig i øjeblikket i de fleste medlemsstater. For at sikre et objektivt vurderingsgrundlag forekommer det hensigtsmæssigt at beregne variationerne i de faktiske huslejer inden for et stratum. Dette ville give incitament til mulige forbedringer i stratifikationen ved at vælge strata, som begrænser variationerne inden for et stratum til et minimum. Derfor anbefales det at beregne variationerne per stratum i hvert fald i de tilfælde, hvor stratifikationen influere på både den faktiske og imputerede husleje.

Anvendelse af avancerede statistiske metoder, som (multiple) regressionsanalyser, er en mere sofistikeret fremgangsmåde. En sådan teknik gør det muligt at vurdere, hvilken indflydelse de enkelte variabler har, således at variationen i huslejerne kan henføres til bestemte karakteristika. Sammenfatte kan det nævnes, at en variabels forklaringsværdi kan kvantificeres (ved hjælp af korrelationskoefficienten). Hertil kommer, at det er muligt at klassificere karakteristikaene efter deres betydning. Derved er det lettere at fastslå, hvor stratificeringen skal være mere detaljeret. Ved at kombinere de vigtigste variabler ved hjælp af multiple regressionsanalyser er det muligt at bestemme deres generelle forklaringsværdi. Anvendelsen af avancerede statistiske metoder til udvælgelse af vigtige variabler betragtes som en effektiv måde til stratificering af boligmassen. Yderligere forekommer sådanne metoder at være nyttige redskaber til estimering af den gennemsnitlige husleje i tilfælde, hvor der ikke findes tilsvarende observationer i den lejede boligmasse (tomme strata).

En yderligere fordel ved at vælge stratifikationskriterier ud fra avancerede statistiske metoder består i, at man derved undgår at fastsætte ensartede kriterier for alle lande. For at opnå sammenlignelige resultater er det tilstrækkeligt at opstille de vigtigste kriterier i hvert land i prioriteret rækkefølge og fastsætte det generelle niveau for forklaringsværdien. Det er klart, at en sådan regressionsanalyse i høj grad afhænger af de tilgængelige statistiske data. Såfremt omfanget af statistiske data er begrænset, kunne det imidlertid være et incitament til forbedringer i fremtiden.

Da oplysninger om de forskellige variabler, der influerer på huslejerne hovedsagelig afhænger af udviklingen af basisstatistikker, kan mulighederne for at anvende avancerede statistiske metoder på nuværende tidspunkt være begrænset. Derfor anbefales en standardmetode, dvs. medlemsstaterne anvender alle signifikante kriterier, som er opstillet på grundlag af analyser i tabelform. Som et minimum må man kræve, at størrelsen, beliggenheden og i det mindste en anden vigtig oplysning om en bolig skal anvendes ved stratificeringen af boligmassen. Ved stratificeringen skal der fremkomme mindst 30 celler. Opdelingen af boligmassen skal være relevant og repræsentativ for samtlige boliger. Der er mulighed for at anvende avancerede statistiske metoder til at bestemme de vigtige forklarende variabler til udvælgelse af strata.

I praksis vil en medlemsstat måske foretrække at anvende færre variabler eller andre variabler end dem, der er foreskrevet ved standardmetoden. Dette kan accepteres, hvis man forinden har foretaget en (multipel) regressionsanalyse, der viser, at variablerne har en tilstrækkelig forklaringsværdi. For at sikre sammenlignelige resultater anbefales en korrelationskoefficient på mindst 70 %. Denne tærskelværdi er acceptabel, hvis der er tale om et stort stikprøveudsnit, hvor billige huslejer og huslejer, der sættes til nul samt afvigende observationer er elimineret.

3. princip:

Medlemsstaterne anvender analyser i tabelform eller statistiske metoder til fastsættelse af signifikante stratifikationskriterier. Som minimum kræves størrelse, beliggenhed og mindst en anden vigtig oplysning om en bolig. Endvidere kræves mindst 30 celler og mindst tre størrelsesklasser og to former for beliggenhed. Såfremt færre eller andre variabler anvendes, skal det forinden påvises, at den multiple korrelationskoefficient udgør mindst 70 %.

1.2.3 *Faktisk og imputeret husleje*

Almindeligvis defineres huslejen som prisen for retten til at benytte en umøbleret bolig. Udgifter til varme, vand, elektricitet mv. medregnes derfor normalt ikke, selv om det undertiden kan være vanskeligt at skille dem ud i praksis. I overensstemmelse med værdiansættelsesreglerne i ENS medregnes faktureret merværdiafgift ikke i produktionen af boligjenester.

Med hensyn til faktiske husleje er offentlig støtte sandsynligvis af større betydning. F.eks. har en husholdning som forbruger ret til at modtage offentlige tilskud (f.eks. boligydelse), men som af administrative grunde betales direkte til ejeren. Afhængig af informationskilden kan den faktiske husleje variere. Hvis informationskilden er ejeren, kan det derfor være nødvendigt at korrigere den observerede faktiske husleje ved at lægge et eventuelt huslejetilskud til igen.

Anvender man den faktiske husleje til beregning af imputerede tal, kræver det afklaring af flere fundamentale spørgsmål, som har indvirkning på harmoniseringen af dataene. Det første spørgsmål drejer sig om, hvorvidt alle faktiske huslejer eller kun huslejer i forbindelse med nye kontrakter skal indgå i denne beregning. Afhængig af formålet kan der fremføres forskellige teoretiske argumenter til støtte for faktiske huslejer, der betales i forbindelse med nye kontrakter, kontrakter som er underskrevet i det år, boligen blev opført, eller »gennemsnitskontrakter«. Hvis man anvender den generelle regel, dvs. at man anvender huslejen for tilsvarende boliger, forekommer det ikke rimeligt at begrænse beregningsgrundlaget til husleje, i forbindelse med nye kontrakter. Da »gennemsnitshuslejer« anvendes i forbindelse med udlejningsboliger, bør det samme gælde for ejerboliger. Hertil kommer, at en anden løsning sandsynligvis vil give anledning til store problemer i mange lande ved anvendelse af stratifikationsmetoden. Konklusionen herpå er kort beskrevet, at man til beregning af imputeret husleje anvender den gennemsnitlige faktiske husleje for alle lejekontrakter.

Det andet spørgsmål drejer sig om, hvorvidt huslejer i den offentlige boligsektor kan anvendes til beregning af imputeret husleje. Hvis de foreliggende oplysninger om faktiske huslejer i den private boligsektor ikke er tilstrækkelige som beregningsgrundlag, kan huslejerne i den offentlige boligsektor undtagelsesvis anvendes, når der hertil lægges eventuelle subsidier, der kun betales til den offentlige boligsektor.

Et yderligere spørgsmål vedrører anvendelsen af husleje for møblerede boliger for at udvide grundlaget for beregning af imputerede huslejer. Normalt er grundlaget for beregning af den imputerede lejeværdi af ejerboliger lejen for umøblerede boliger. Derfor kan huslejer for møblerede boliger ikke anvendes direkte. For at sikre at det rigtige beregningsgrundlag anvendes, nedsættes huslejen med det beløb, som svarer til betalingen for benyttelse af møblerne.

4. princip:

Den faktiske husleje forstås som betaling for retten til at benytte en umøbleret bolig. Hvis oplysninger hidrører fra lejere, kan det derfor være nødvendigt at korrigere den observerede husleje ved hertil at lægge et eventuelt huslejetilskud, som af administrative grunde er betalt direkte til ejeren. Til beregning af imputerede huslejer anvendes faktiske huslejer i forbindelse med alle lejekontrakter for privatejede boliger. Hvis det af statistiske grunde er nødvendigt, kan huslejerne i den offentlige boligsektor undtagelsesvis anvendes, når der hertil lægges eventuelle subsidier, der kun betales til den offentlige boligsektor. På samme måde kan husleje for møblerede boliger indgå i grundlaget for beregningen af imputerede huslejer efter fradrag af forskellen mellem huslejen for henholdsvis møblerede og umøblerede boliger.

1.3. Datakilder til opgørelsen for basisåret og ekstrapolationsmetoder

1.3.1 Boligmassen

Et væsentligt element i beregningen i henhold til stratifikationsmetoden er oplysningerne om boligmassen. Disse oplysninger tjener samme referenceramme for ekstrapolationen. Kort beskrevet består boligmassen af alle bygninger eller dele heraf, som anvendes som boliger. Afsnittet om særlige problemer indeholder nærmere enkeltheder herom. De vigtigste datakilder i hele Fællesskabet til kortlægningen af boligmassen er bygningstællinger, administrative bygningsregistre eller folketællinger. I de fleste tilfælde opdateres tallet for basisåret for at nå frem til tallet i det løbende år.

Med hensyn til boligmassen i basisåret, forekommer bygningstællinger at være uproblematisk og dækkende, hvis de kombineres med en folketælling. Administrative bygningsregistre er i stor udstrækning knyttet til juridiske procedurer, som kan give anledning til usikkerhed om, hvorvidt f.eks. udvidelser, forbedringer, ombygninger og nedrivninger af bygninger er registreret behørigt.

Anvender man de oplysninger, som husholdningerne giver i en folketælling som grundlag for opgørelse af boligmassen, kan det volde problemer, eftersom resultaterne ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser sekundære boliger, som ikke er beboet på tællingsdagen.

5. princip :

Til opgørelse af boligmassen i basisåret anvender medlemsstaterne enten en bygningstælling eller en folketælling eller et administrativt bygningsregister som udgangspunkt. Da bygningstællinger almindeligvis giver den bedste dækning, kræver anvendelsen af administrative bygningsregistre og folketællinger omfattende og grundig kontrol, for at de er udtømmende.

1.3.2. Faktisk husleje

Det andet grundelement ved beregningen af produktionen af bolig tjenester i henhold til stratifikationsmetoden er den faktiske husleje, der betales i udlejningssektoren. Oplysninger om den faktiske husleje i basisåret hidrører enten fra en tælling (f.eks. folketælling) eller fra en stikprøveundersøgelse, som f.eks. familiebudgetundersøgelser. I det første tilfælde er den faktiske husleje sandsynligvis dækket fuldt ud og beregningerne har kun indflydelse på størrelsen af den imputerede husleje. I forbindelse med familiebudgetundersøgelserne påvirker beregningerne både den faktiske og imputerede husleje. Det er klart, at en tælling giver et bredt grundlag for pålidelige data, men familiebudgetundersøgelserne betragtes normalt også som relativt pålidelige, især hvad angår de mest nødvendige varer. Varierede bortfald er imidlertid et generelt problem i forbindelse med den type undersøgelser. Hvis boligen betragtes som et luksusprodukt frem for et nødvendigt gode, ville dette problem få en uønsket indvirkning på resultatet af huslejberegningen, som bør neutraliseres. Et andet problem i forbindelse med familiebudgetundersøgelser er, at de i hvert fald i nogle lande er af begrænset omfang, som kan begrænse muligheden for at stratificere huslejerne. Under alle omstændigheder bør alle eksisterende supplerende kilder udnyttes i størst muligt omfang. Dette kan f.eks. være tilfælde i lande, hvor en stor del af boligområdet er under offentlig kontrol, og hvor boliganvisningskontorerne skal fremlægge regnskaber. Endvidere bør man med henblik på løbende at forbedre resultaterne undersøge mulighederne for at finde alternative kilder, som f.eks. specialiserede huslejeundersøgelser.

6. princip :

Medlemsstaterne udnytter de mest generelle og mest pålidelige kilder til at udlede oplysninger om faktisk husleje pr. stratum, f.eks. en folketælling eller en familiebudgetundersøgelse. Alternative kilder vurderes med henblik på at forbedre pålideligheden og dækningen og især stratificeringen.

1.3.3 Ekstrapolation af basisårsresultater

Kun få medlemsstater råder over tilstrækkelige årlige data til hvert år at foretage nye beregninger af ejerboligernes produktion. I de fleste lande anvendes resultaterne for et givet år som referencedata og opdateres herefter til estimering af tallet for det løbende år ved hjælp af indikatorer. I praksis synes der at være forskelle, da nogle lande opdaterer hele produktionen i basisåret ved hjælp af en kombineret indikator, mens andre separat ekstrapolerer boligmassen og huslejen pr. stratum. Selv om man kunne forvente ens resultater i almindelighed, kan der på grund af strukturelle ændringer, f.eks. forholdet mellem udlejningsboliger og ejerboliger forekomme forskelle. Endvidere ville en separat beregning gøre det muligt at foretage sandsynlighedskontrol.

Med hensyn til de anvendte indikatorer udledes mængdeindekset for det meste af byggeindustriens produktion. Prinsindikatoren er baseret på huslejeindekset fra forbrugerprisindekset. Derved kan der opstå skævheder i de tilfælde, hvor formodningen om at de imputerede huslejer følger de generelle bevægelser ikke er berettiget, f.eks. på grund af offentlig huslejekontrol. Derfor forekommer det tilrådeligt, at man til ekstrapolation af de imputerede huslejer, ligesom i forbindelse med basisåret, anvender et prisindeks, som afspejler huslejeudviklingen i udlejningsboliger i den private sektor. Yderligere gøres der opmærksom på, at prisindeksene normalt ikke tager højde for prisstigninger som følge af kvalitetsforbedringer. Prisindeksene skal derfor suppleres med en kvalitetsindikator, som afspejler forbedringerne.

Endelig forekommer det hensigtsmæssigt at begrænse strukturelle ændringers indvirkning på resultaterne ved at begrænse ekstrapolationsperioden. Under hensyntagen til periodiciteten for de relevante basisstatistikker forekommer det hensigtsmæssigt at fastsætte referencedataene for boligmassen hver tiende år, dvs. det normale interval mellem folketællinger. Endvidere bør referencedata for prisen (husleje pr. stratum) fastsættes mindst hvert femte år, dvs. det sædvanlige interval mellem familiebudgetundersøgelserne.

7. Princip :

Hvis det ikke er muligt at foretage en komplet estimering af bolig tjenesterne hvert år, kan medlemsstaterne ekstrapolere tallet fra et givet basisår ved hjælp af passende kvantitets-, pris- og kvalitetsindikatorer. Ekstrapolationen af boligmassen og den gennemsnitlige husleje udføres separat for hvert stra-

tum. Ved ekstrapolationen skelnes der mellem beregninger vedrørende de faktiske huslejer og imputerede huslejer. Om nødvendigt kan der anvendes færre strata til ekstrapolationen end til basisårsberegningen. Til ekstrapolation af den imputerede husleje for ejerboliger i almindelighed anvendes et prisindeks, som afspejler huslejerne for den private sektor. Under alle omstændigheder må intervallerne for fastsættelse af referencedata for boligmassen ikke overstige ti år, og for priselementet bør denne periode ikke overstige fem år.

1.4 Særlige problemer

1.4.1 *Gratis og billige boliger*

Ved indsamlingen af data om faktiske huslejer observeres undertiden nulværdier eller meget lave værdier. I forbindelse med gratis boliger fører dette til den underlige situation, at bolig tjenesten rent faktisk ydes, men uden (synlig) betaling. Det forekommer i sådanne tilfælde hensigtsmæssigt at korrigere den observerede faktiske nulværdi. En analog løsning forekommer logisk for billige boliger.

Ud over det offentlige interventioner er der andre grunde til, at gratis eller billige boliger observeres. Et eksempel herpå er en ansat, som benytter en af arbejdsgiveren ejet bolig til nedsat husleje eller gratis. Dette kan omfatte alle former for ansatte, herunder husholdersker eller vagter. I dette tilfælde korrigeres den faktiske husleje, og forskellen mellem den faktiske husleje og huslejen for en tilsvarende bolig betragtes som løntillæg i form af ydelser (jf. ENS 1979, afsnit 408 j). En anden mulighed er, at boligerne udlejes gratis eller til en meget lav husleje til slægtninge eller venner. I dette tilfælde kan korrektionen foretages ved blot at omklassificere disse boliger fra udlejningsboliger til ejerboliger. Ligeledes forekommer det hensigtsmæssigt at foretage en korrektion i tilfælde af, at en lejer indbetaler et større beløb, dvs. hvis huslejen forudbetales for én periode, som er længere end en normal periode.

8. princip :

Den faktiske husleje i forbindelse med gratis og billige boliger korrigeres således, at den fulde bolig-tjeneste medregnes. Hverken billige huslejer eller huslejer, der sættes til nul, anvendes ukorrigeret til beregning af imputerede huslejer.

1.4.2 *Fritidsboliger*

Omfatter alle former for fritidsboliger som week-end-huse, der anvendes i korte perioder, mange gange i løbet af året eller egentlige ferieboliger, som ligger længere væk, og som anvendes i længere perioder, men kun få gange om året. Umiddelbart forekommer lejede fritidsboliger uproblematisk, da den faktiske husleje betragtes som målestok for produktionen. Hvis oplysningerne om faktiske huslejer er månedlige data, kan ekstrapolationen til hele året føre til overestimering, såfremt der ikke tages hensyn til yderligere oplysninger om den gennemsnitlige benyttelsesperiode.

Til beregning af en imputeret husleje for ejerbenyttede fritidsboliger vil den mest logiske fremgangsmåde være at stratificere disse boliger og anvende den relevante husleje pr. år for lignende faktisk udlejede boliger. Den årlige husleje afspejler implicit den gennemsnitlige benyttelsesperiode. Såfremt der er problemer i forbindelse hermed, kan der anvendes en alternativ metode, som går ud på at indsamle oplysninger om fritidsboliger i et stratum og at anvende den gennemsnitlige husleje pr. år for faktisk udlejede fritidsboliger på ejerbenyttede boliger. For det tredje er det acceptabelt, hvis man anvender den samlede årlige husleje for almindelige boliger i samme geografiske stratum, hvor fritidsboliger kun udgør en mindre del af boligmassen, eller hvor de ikke kan holdes adskilt fra andre boliger. Selv i forbindelse med egentlige feriehuse forekommer denne fremgangsmåde rimelig, når man tager hensyn til, at de altid står til rådighed for ejeren og også vil blive benyttet gratis af venner og slægtninge.

Der er to opfattelser af, hvordan fritidsboliger klassificeres efter aktivitet. Enten henføres de til bolig-sektoren eller til hoteller/restauranter. På den ene side ser det ud til, at aktiviteterne i forbindelse med fritidsboliger henføres til hoteller eller restauranter, hvis man henholder sig til NACE-nomenklaturen. På den anden side kunne det være hensigtsmæssigt at samle alle beregninger af imputerede tal under et. Hvis den tredje løsning ovenfor anvendes, vil en sondring mellem fritidsboliger og andre boliger være vanskelig. Da dette spørgsmål imidlertid ud fra et BNI-synspunkt ikke forekommer at have højeste prioritet, vil det eventuelt kunne afgøres af andre ekspertgrupper.

9. princip :

Fritidsboliger omfatter alle former for fritidshuse, som f.eks. week-end-huse eller egentlige feriehuse, som ligger længere væk. Til opgørelse af fritidsboligers produktion er det bedst at anvende de årlige gennemsnitshuslejer for lignende faciliteter. Den årlige husleje afspejler implicit den gennemsnitlige benyttelsesperiode. Selv om en stratificering kan forekomme ønskelig, kan fritidsboliger samles i et stratum. Hvis fritidsboliger udgør en meget lille del af boligmassen, kan den årlige husleje for almindelige boliger i samme geografiske stratum anvendes. I enkeltstående, velbegrundede tilfælde, hvor oplysningerne om faktiske huslejer for visse strata ikke foreligger eller er statistik upålidelige, kan andre objektive metoder, f.eks. brugeromkostningsmetoden, anvendes.

1.4.3 Timeshare

For at gøre det lettere at finde en samlet løsning for behandlingen af timeshare-boliger, forekommer det hensigtsmæssigt at beskrive denne nye boligform i hovedtræk. Ved timeshare sælger en ejendomsmægler retten til at opholde sig en bestemt periode hvert år i en bestemt bolig beliggende i et turistområde, ligesom ejendomsmægleren tager sig af administrationen af boligen. Denne ret er sikret ved et ejerbevis, som udstedes efter betalingen af et engangsbeløb. Dette bevis kan handles til markedspriisen. Endvidere erlægges periodiske betalinger til dækning af administrationsomkostningerne.

Det fremgår heraf, at betalingen af engangsbeløbet betragtes som en investering, eftersom de udstedte bevis i mange henseender kan sidestilles med en aktie. Dette underbygges af, at køberen i en af medlemsstaternes lovgivning erhverver en reel rettighed. Derfor forekommer det hensigtsmæssigt at medregne dette beløb til immaterielle aktiver i nationalregnskabet. Yderligere forekommer det logisk at betragte den gratis boligjeneste som en ydelse i naturalier, der betales af ejendomsmægleren.

Det grundlæggende problem består i, at der rent faktisk ydes en tjeneste i forbindelse med timeshare-boligen, som ikke er inkluderet i økonomiens produktion. Logisk set kræver dette en korrektion. Forslaget om at acceptere de periodiske betalinger som en approksimation indebærer implicit, at der ikke foretages korrektion for boligjenesten, da de periodiske betalinger dækker en anden form for tjenesteydelse, nemlig administrationsomkostninger. En anden teorisk mulighed kunne være at betragte engangsbetalingen som en forudbetaling af tjenesteydelserne og at fordele dem over de relevante perioder, boligen benyttes. Bortset fra statistiske problemer med at omsætte denne model til praksis, synes der at være noget selvmodsigende heri, da den implicitte fortolkning er køb af en tjenesteydelse og ikke erhvervelse af et aktiv.

En anden mulighed består i at aflede en approksimation af årlige faktiske huslejer for lignende faciliteter. Denne løsning underbygges af, at timeshare-boliger er beliggende i turistområder sammen med faktisk udlejede ferielejligheder. Såfremt der er problemer forbundet hermed, kan de to andre metoder, der foreslås for fritidsboliger, også accepteres i forbindelse med timeshare-boliger. Den imputerede husleje beregnes netto for at undgå dobbeltregning af de omkostninger, som er omfattet af de periodiske betalinger. I alle tilfælde kræver beregningen af en imputeret husleje for timeshareboliger samtidig en tilpasning til indkomst-og udgiftsmetoden.

Med hensyn til brancheklassificering kan timeshare-boliger enten betragtes som en sekundær bolig (boligsektoren) eller som en slags hotelfacilitet. Det ser ud til, at timeshare-boliger har karakteristika, som kan henføres til både boligsektoren og hotel og restaurationsvirksomhed. Da dette spørgsmål ud fra et BNI-synspunkt ikke har højeste prioritet, kan det eventuelt afgøres af andre ekspertgrupper.

10. princip :

Med hensyn til timeshare-boliger anvendes samme fremgangsmåde som for fritidsboliger.

1.4.4 Værelsesudlejning

I de fleste lande bor mange studerende i lejede værelser. Dette gælder også andre unge mennesker eller folk, som har et arbejde, der indebærer rejseaktiviteter. Hvis værelset er en del af en udlejningsbolig, dvs. at det er fremlejet, synes der ikke at være større problemer. Værelseslejen kan betragtes som et bidrag til den egentlige husleje, dvs. en overførsel mellem husholdninger. Hvis værelset derimod er en del af en ejerbolig, vil det være dobbeltregning at medregne både værelseslejen og den imputerede leje for hele boligen. Den korrekte løsning vil sandsynligvis bestå i at betragte værelses-

lejen som betaling af den procentdel af boligen, som lejereren benytter og at beregne en husleje for den resterende del. Dette er imidlertid ikke praktisk gennemførligt. I stedet for kunne man betragte huslejen som en overførsel, der indebærer, at man deler boligens udgifter. Dette ville kunne sidestilles med det første tilfælde, for så vidt som den faktiske værelsesleje betragtes som et bidrag til den imputerede leje for hele boligen. Som følge heraf vil det være nødvendigt at foretage en korrektion, hvis husholdningssektoren opdeles i grupper.

Et andet spørgsmål er, hvordan man skal betragte fremleje af flere værelser. I dette tilfælde kan man vælge kun at tage værelseslejere i betragtning, når ejeren eller den egentlige lejer fortsat benytter boligen. Ellers bør fremleje betragtes som en særskilt økonomisk aktivitet (boligtjeneste eller pension).

11. princip:

Leje af værelser i en bolig betragtes som et bidrag til den egentlige husleje, så længe ejeren eller den egentlige lejer fortsat benytter boligen.

1.4.5 Tomme boliger

En udlejet bolig betragtes altid som benyttet, selv om lejereren vælger at bo et andet sted. I overensstemmelse med afsnit 315 i ENS 1979 betragtes huslejen som produktion. I lighed med den generelle løsning, der er vedtaget for fritidshuse og timeshare-boliger, afspejler den årlige husleje implicit den gennemsnitlige benyttelsesperiode. Tomme boliger er derfor et problem, der kan begrænses til ikke-udlejede boliger, som ikke benyttes af ejeren, dvs. som er ledige med henblik på salg eller udlejning. I sådanne tilfælde er der ikke ydet nogen boligtjeneste, hvorfor huslejen sættes til nul.

De nødvendige oplysninger om, hvorvidt en ikke udlejet bolig er tom eller ej, kan baseres på ejerens eller naboernes udsagn. Såfremt sådanne oplysninger ikke foreligger, kan tilstedeværelsen af møbler betragtes som et tegn på, at boligen benyttes. Umøblerede boliger kan dermod betragtes som tomme, da man vanskeligt kan forestille sig, at der kan produceres boligtjenester. Tomme boliger omfatter også boliger, som tages i besiddelse igen efter manglende opfyldelse af betalingsforpligtelserne eller boliger, som er tomme for en kort periode, hvis boliganvisningskontoret ikke med det samme finder en ny lejer. Et grænsetilfælde er en tom bolig, som er fuldt møbleret, og som uden videre kan benyttes af ejeren. Her kan man indvende, at der ikke kan produceres boligtjenester, så længe en bolig ikke rent faktisk benyttes af ejeren. Da tilfældet imidlertid kan sidestilles med en udlejet, men tom bolig, forekommer det passende at registrere en husleje. Derfor betragtes møblerede ejerboliger almindeligvis som benyttet.

Endelig bør det bemærkes, at der stadig kan påløbe udgifter i forbindelse med en tom bolig, f. eks. løbende udgifter til vedligeholdelse, elektricitet, forsikring, skat mv. Disse udgifter betragtes som boligsektorens forbrug af rå- og hjælpestoffer. I lighed med et foretagende, som ikke producerer tjenester, kan dette føre til en negativ værditilvækst.

12. princip:

For en ikke-udlejet bolig, som er klar til salg eller udlejning sættes huslejen til nul. En møbleret ejerbolig betragtes generelt som en benyttet bolig.

1.4.6 Garager

En række lande har fremført, at behandlingen af garager ikke er helt entydig i ENS 1979 (eller i SNA 1968), og det forekommer derfor hensigtsmæssigt at fremkomme med et forslag til afklaring af spørgsmålet. Man vil erindre, at medlemsstaterne ved besvarelsen af et tidligere spørgeskema enstemmigt gik ind for at medregne garager i produktionen af boligtjenester, hvis garagerne normalt er knyttet til boligen. Dette bør også omfatte parkeringspladser, eftersom de må formodes at have samme funktion.

En af forudsætningerne i ENS for at klassificere varige goder som faste bruttoinvesteringer er deres anvendelse i produktionen. Varige goder, som ikke anvendes til produktionsformål, f.eks. varige forbrugsgoder, registreres som endelige forbrugsudgifter. Omvendt betyder dette, at elementer, som indgår i de faste bruttoinvesteringer almindeligvis senere fører til produktion. Da garager er en del af de faste bruttoinvesteringer, forekommer det hensigtsmæssigt ikke blot at medregne de udlejede garagers tjenester i økonomiens produktion men også at beregne en imputeret produktion for eerbenyttede garager. I begge tilfælde betragtes en garage som en bekvemmelighed ligesom boligens øvrige faciliteter.

I fodnoten til afsnit 315 j i ENS 1997 fremgår det imidlertid, at »værdien af den imputerede leje for ikke-beboelsesejendomme, der direkte anvendes af ejerenhederne, ikke er medtaget«. Derfor skal der kun beregnes en imputeret leje for ejerbenyttede garager, hvis de betragtes som beboelsesejendomme. I praksis forekommer der flere tilfælde. I det tilfælde er garagen en integreret del af beboelsesejendommen. I det tilfælde, hvor en fysisk adskillelse ikke er mulig, klassificeres hele bygningen som beboelsesejendom og en imputeret leje beregnes for de ejerbenyttede garager. I det andet tilfælde er der tale om en separat ejerbenyttet garage, og her kan man sondre mellem garager, der anvendes i forbindelse med boligen, og garager der anvendes til andre formål (parkering i nærheden af arbejdspladsen). I begge tilfælde vil garagen sandsynligvis blive klassificeret som en ikke-beboelsesejendom. I henhold til ovennævnte fodnote beregnes ingen imputeret leje for separate ejerbenyttede garager. Det bør i denne forbindelse understreges, at der almindeligvis er flere ejerboliger end udlejningsboliger med garage. For at registrere denne strukturforskel korrekt forekommer det mest hensigtsmæssigt at anvende tilstedeværelsen af en garage som et stratifikationskriterium.

13. princip :

Garager og parkeringspladser producerer tjenester, som medregnes i bolig tjenester, hvis de er integreret i boligen.

2. FORBURG AF RÅ- OG HJÆLPESTOFFER

Forbrug af rå- og hjælpestoffer i forbindelse med bolig tjenester er beskrevet mere detaljeret i ENS 1979 input-output metodebeskrivelsen. Ud fra et praktisk synspunkt synes problemerne at opstå i forbindelse med behandlingen af visse (fælles) udgifter samt reparationer og vedligeholdelse.

Med hensyn til visse udgifter fremgår det af ENS input-output metodebeskrivelsen⁽¹⁾ at udgifter til varme, vand, elektricitet, fælles arealer, sikkerhed, elevatorer mv. ikke medregnes i forbruget af rå- og hjælpestoffer (og dermed produktionen). I praksis er der imidlertid mange lande, som medregner de udgifter, da de betragtes som en del af huslejen, ligesom de meget ofte ikke kan skilles ud. Det anbefales, at den gældende ENS-regel anvendes for at sikre, at udlejningsboliger og ejerboliger behandles ens og for at undgå dobbeltregning for ejere af egen bolig. På den anden side vil det ikke få indflydelse på BNI, hvis bruttoopgørelsen af forbruget af rå- og hjælpestoffer samt produktionen er konsistent.

Hvad angår reparationer og vedligeholdelse er ENS 1979 præcis, for så vidt som større reparationer, der defineres som reparationer, der forbedrer eller forlænger dens levetid, samt bygninger, betragtes som investeringer. Med hensyn til løbende reparationer fremgår det af ENS input-output metodebeskrivelsen, at udgifterne hertil medregnes i forbruget af rå- og hjælpestoffer, når udgifterne betales af ejeren, uanset om boligen udlejes eller benyttes af ejeren selv. Hvis disse udgifter imidlertid betales af lejeren af en sådan bolig, registreres de direkte som husholdningernes endelige forbrugsudgifter. Dette indebærer implicit, at en ejerboligs forbrug af rå- og hjælpestoffer vil være lidt større end for en udlejningsbolig, eftersom der heri er medregnet de udgifter, der betragtes som lejernes reparationer i sidstnævnte tilfælde. Det ser ud til, at nogle få lande fraviger denne regel, idet de efter at have opgjort produktionen i markedspriser også medregner de af lejerne betalte reparationer i boligernes produktion og forbrug af rå- og hjælpestoffer og herefter kanaliserer reparationsudgifterne gennem produktionen og videre til det endelige forbrug. Dette kan accepteres, hvis det ikke får indflydelse på BNI.

Ud over spørgsmålet, der blev rejst i forbindelse med tomme boliger, understreges det, at man bør undgå dobbeltregning af forbrug af rå- og hjælpestoffer i forbindelse med boliger, der ejes af arbejdsgiveren.

14. princip :

Forbrug af rå- og hjælpestoffer i forbindelse med bolig tjenester opgøres i overensstemmelse med definitionen af produktionen. Almindeligvis bør de to elementer ikke omfatte udgifter til varme, vand, elektricitet mv. Hvis man af praktiske grunde ønsker en anden fremgangsmåde, kan dette accepteres, når blot det ikke får indflydelse på BNI og BNI.

(¹) Jf. De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, »Community Methodology for Input-Output Tables 1965« (foreligger kun på fransk og tysk).

3. TRANSAKTIONER MED UDLANDET

I henhold til reglerne i ENS 1979 (afsnit 211 og 214) betragtes ikke-hjemmehørende enheder som fiktiv hjemmehørende enheder i deres egenskab af ejere af jord og eksisterende bygninger på landets økonomiske område, men kun hvad angår deres transaktioner som ejere af jord og eksisterende bygninger. Dette betyder, at den tjeneste, der produceres i forbindelse med en bolig, der ejes af en ikke-hjemmehørende, medregnes i produktionen i det land, hvor boligen er beliggende. Teoretisk korrigeres dette imidlertid ved overgangen fra BNP til BNI i forbindelse med erhvervs- og formueindkomster (R 40). Det bekræftes i afsnit 430 b i ENS 1979, at dette element indeholder nettolejen, som hjemmehørende modtager som ejere af jord og bygninger i den øvrige verden og omvendt. Det repræsenterer den faktiske rente på den hjemmehørende enheds fordring over for sig selv i dennes egenskab af fiktiv hjemmehørende enhed i den øvrige verden.

Almindeligvis giver det ikke anledning til større problemer, hvis ejendommen, der ejes af en ikke-hjemmehørende, faktisk udlejes til en hjemmehørende, eftersom der kan observeres en pengestrøm, som vil blive registreret på betalingsbalancen. Situationen er imidlertid en lidt anden, når der er tale om ejere af egne boliger, eftersom der sandsynligvis ikke vil kunne observeres en tilsvarende pengestrøm. En mulig løsning kan bestå i at fastslå, at når en hjemmehørende ejer og benytter en bolig i udlandet, betragtes han i realiteten som hjemmehørende i det land, hvor boligen er beliggende. Denne løsning vil muligvis ikke være gunstig for lande, hvor en lang række boliger, som f.eks. fritidsboliger, benyttes af ikke-hjemmehørende. En anden mulig løsning består i at foretage en korrektion i posten transaktioner i nettoleje med den øvrige verden for så vidt angår ejerboliger. Dette kræver, at der opstilles en krydstabel over boliger, der ejes og benyttes af udenlandske hjemmehørende, hvilket samtidig viser, at en persons nationalitet alene ikke er tilstrækkelig til at skelne en hjemmehørende fra en ikke-hjemmehørende. Endvidere forekommer det hensigtsmæssigt at indgå en aftale om en krydstabel mellem de pågældende medlemsstater. Et generelt problem er imidlertid, at den statistiske dækning på dette område er mangelfuld. Selv om fritidsboliger, der ejes af udenlandske hjemmehørende har størst betydning i denne forbindelse, var alle medlemsstater enige om, at sådanne oplysninger ikke foreligger på nuværende tidspunkt.

Timeshare-boliger er i denne forbindelse et særligt problem. Da en sådan bolig kan være benyttet af hjemmehørende i forskellige lande i løbet af samme regnskabsperiode, forekommer det næsten umuligt at foretage en direkte henførelse til oprindelseslandet. Sammenlignelige resultater kan altid opnås ved en mere praktisk gennemførlig fremgangsmåde. Først henføres værditilvæksten (den imputerede værdi), som timeshare-boligerne producerer til ejerenhedens oprindelsesland. Senere kan ejerenheden eventuelt anmodes om at foretage en fordeling af timeshare-ejerne efter oprindelsesland, der kan anvendes som en fordelingsnøgle.

15. princip :

I henhold til ENS 1979 bidrager alle boliger beliggende inden for en medlemsstats økonomiske område til dens BNP. Nettolejen, som ikke-hjemmehørende modtager som ejere af jord og bygninger i det pågældende land, registreres som formueindkomst til den øvrige verden og skal derfor fratreges BNP fra overgangen til BNI (og omvendt). Ved »nettoleje« skal forstås nettoestindkomsten fra faktiske og imputerede huslejer. Hvis man skal medregne ejerboliger, der ejes af ikke-hjemmehørende, forudsætter det udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Eurostat forestår koordineringen af disse oplysninger, specielt med hensyn til udarbejdelse af en krydstabel over disse boliger fordelt efter udenlandske hjemmehørende.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 1995

om ændring af beslutning 94/448/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i New Zealand

(Tekst af betydning for EØS)

(95/310/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 22.
juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion
og afsætning af fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse,
særlig artikel 11, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Listen over de virksomheder og fabriksfartøjer, der er
godkendt af New Zealand til import af fiskerivarer og
akvakulturprodukter til EF blev fastsat ved Kommissio-
nens beslutning 94/448/EF⁽²⁾, senest ændret ved beslut-
ning 95/179/EF⁽³⁾; denne liste kan ændres, når den
kompetente myndighed i New Zealand har fremsendt en
ny liste;den kompetente myndighed i New Zealand har frem-
sendt en ny liste, hvor der er tilføjet 7 virksomheder og
tolv fabriksfartøjer og slettet en virksomhed og ændret
informationen på to virksomheder og to fabriksfartøjer;det er nødvendigt at ændre listen over godkendte virk-
somheder og fabriksfartøjer i overensstemmelse hermed;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med den procedure, der blev indført ved
Kommissionens beslutning 90/13/EØF⁽⁴⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*Bilag B til beslutning 94/448/EF affattes som angivet i
bilaget til nærværende beslutning.*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15.⁽²⁾ EFT nr. L 184 af 20. 7. 1994, s. 16.⁽³⁾ EFT nr. L 117 af 24. 5. 1995, s. 40.⁽⁴⁾ EFT nr. L 8 af 11. 1. 1990, s. 70.

BILAG

»BILAG B

LISTE OVER GODKENDTE VIRKSOMHEDER OG FABRIKSFARTØJER

I. Virksomheder

Autorisations-nummer	Virksomheder	Adresse
PH 1	Talleys Fisheries Limited	PORT MOTUEKA
PH 3	Waitaki Biosciences International Ltd	CHRISTCHURCH
PH 5	Healtheries of New Zealand Ltd	AUCKLAND
PH 12	Sealord Products Ltd	NELSON
PH 16	Prepared Foods Ltd	PALMERSTON NORTH
PH 17	Freshpack Fisheries Limited	CHRISTCHURCH 2
PH 26	McFarlane Laboratories New Zealand Limited	AUCKLAND
PH 35	Aroma NZ Limited	CHRISTCHURCH
PH 37	Independent Fisheries Limited	CHRISTCHURCH
PH 48	Coromandel Fish Exporters 1976 Ltd	COROMANDEL
PH 51	Globe Export Fisheries Limited	PORT CHALMERS
PH 57	Harbour Inn Seafoods O Kahungunu Ltd	NAPIER
PH 59	Moana Pacific Fisheries Limited	AUCKLAND
PH 60	O.P. Columbia	WHITIANGA
PH 62	Harbour Inn Wholesale and Export Ltd	PETONE
PH 63	Mount Maunganui Seafoods Ltd	MOUNT MAUNGANUI
PH 72	NZ Eel Processing Co. Limited	TE KAUWHATA
PH 73	Talaforde Sea Products	NELSON
PH 74	Moana Pacific Fisheries Limited	MASTERTON
PH 75	Port Nicholson Fisheries Ltd	WELLINGTON
PH 76	Sanford Ltd	TAURANGA
PH 77	Nelson Fisheries	PICTON
PH 78	Burkhart Fisheries Ltd	WARD
PH 81	Mossburn Enterprises Limited	INVERCARGILL
PH 85	Coral Fisheries Ltd	WHANGAREI
PH 87	Rainbow Fisheries Ltd	DUNEDIN
PH 89	Kornew Fisheries (New Zealand) Ltd	BLENHEIM
PH 91	Otakou Fisheries Ltd	DUNEDIN
PH 94	Bruce Wayne Sanderson	NORTHLAND
PH 98	Gisborne Fisheries (1955) Limited	GISBORNE
PH 102	Talleys Fisheries Limited	GREYMOUTH
PH 103	Talleys Fisheries Limited	WESTPORT
PH 105	Global Fish Processing Co. Ltd	WHANGAREI
PH 107	Talleys Fisheries	TAKAKA
PH 111	United Fisheries Limited	CHRISTCHURCH
PH 112	Southern Ocean Seafoods Ltd	CHATHAM ISLANDS
PH 115	United Fisheries (Tim) Ltd	TIMARU
PH 116	Moana Pacific Fisheries Ltd	AHURIRI
PH 118	Bapobs Ltd	BLUFF
PH 119	Westbay Seafoods Ltd	TAKUTAI
PH 120	Deep Cove Fisheries	TIMARU
PH 123	Pacifica Fishing Ltd	KAIKOURA
PH 124	United Fisheries (CHCH) Ltd	CHRISTCHURCH

Autorisations-nummer	Virksomheder	Adresse
PH 126	Leigh Fisheries Limited	LEIGH
PH 129	Anton's Seafoods Limited	AUCKLAND
PH 130	Regal Salmon Limited	PICTON
PH 138	Sea Products (1982) Limited	DRURY
PH 139	Riverton Fisherman's Coop Limited	RIVERTON
PH 141	Pacific Marine Farms (1991) Limited	COROMANDEL
PH 142	Urwin and Company Limited	BLUFF
PH 143	Westfleet Fisherman's Cooperative Limited	GREYMOUTH
PH 144	Kia Ora Seafoods Limited	AUCKLAND 1
PH 145	Bluff Fisherman's Coop Ltd	BLUFF
PH 146	Johnson & de Rijk	BLUFF
PH 147	Johnson Oysters Limited	BLUFF
PH 148	Sanford South Island Ltd	BLUFF
PH 150	Cook Strait Seafoods	WELLINGTON
PH 151	Wanganui Seafoods	WANGANUI
PH 153	Shallpack Seafoods Limited	TAURANGA
PH 155	Sealord Products Ltd	DUNEDIN
PH 157	Southern Ocean Seafoods Limited	NELSON
PH 159	Talleys Fisheries Limited	BLLENHEIM
PH 162	Far North Fisheries	AWANUI
PH 163	Regal Salmon Ltd	INVERCARGILL
PH 164	Sanford South Island Limited	NELSON
PH 165	Otakou Fisheries Ltd	DUNEDIN
PH 166	Mac Cure Seafoods Ltd	NELSON
PH 168	Stewart Island Fisherman's Coop Ltd	STEWART ISLAND
PH 175	Pacifica Fishing (Christchurch) Ltd	CHRISTCHURCH
PH 176	Westhaven Shellfish Co. Ltd	GOLDEN BAY
PH 177	Sanford South Island Limited	HAVELOCK
PH 181	Southern Processors Ltd	NELSON
PH 182	E N Vanderdrift 1987 Ltd	STRATFORD
PH 183	Gould Aquafarms	LEESTON
PH 184	Seafresh Fisheries NZ Limited	LOWER HUTT
PH 186	Asta Merchants Ltd	AUCKLAND
PH 187	Marlborough Seafoods Ltd	BLLENHEIM
PH 188	Moana Pacific Fisheries Ltd	GISBORNE
PH 189	Sea-First Processors Ltd	WHANGAREI
PH 190	Southern Seafoods	STEWART ISLAND
PH 192	Wellington Trawling Company Limited	WELLINGTON
PH 193	Southern Ocean Seafoods Ltd	CHATHAM ISLANDS
PH 194	Simunovich Fisheries Limited	AUCKLAND
PH 195	The Isaac Salmon Farm Ltd	CHRISTCHURCH
PH 197	Hauraki Seafoods Ltd	RD 1 THAMES
PH 199	Pacifica Seafoods (Nelson) Ltd	RAI VALLEY
PH 201	Pacifica Fishing Limited	DUNEDIN
PH 204	Constantia Foods Limited	TAURANGA
PH 219	Deep Cove Fisheries Ltd	TIMARU
PH 222	Sanford Limited	AUCKLAND
PH 223	Westpac Mussels Distributors Ltd	AUCKLAND
PH 227	The New Zealand Fish Co. Limited	NELSON
PH 245	Tiffany Foods	CHRISTCHURCH

Autorisations-nummer	Virksomheder	Adresse
PH 248	Glenalbany Holdings	KAIAPOI
PH 255	Levin Eel Trading Co. Ltd	LEVIN
PH 263	Fiordland Lobster Company Ltd	TE ANAU
PH 273	Mount Fishmarkets Ltd	MT MANGANUI
PH 287	Coastal Seafoods Ltd	AUCKLAND
PH 290	Moana Pacific Fisheries Ltd	AUCKLAND
PH 295	Salmon Processors Limited	CHRISTCHURCH
PH 296	Regal Salmon Limited	WARKWORTH
PH 299	Regent Fisheries	AUCKLAND
PH 303	Fresha Processors Limited	NAPIER
PH 313	Paua Supplies Ltd	DUNEDIN
PH 318	Moana Pacific Fisheries Ltd	GISBORNE
PH 344	Bluff Fisherman's Coop Ltd	CHRISTCHURCH
PH 347	New Zealand Seafoods Limited	AUCKLAND
PH 350	No 1 Live Lobster Company Limited	AUCKLAND
PH 362	New Zealand Red Rock Lobster Company Limited	CHRISTCHURCH
PH 368	Star Fish Supply Ltd	NAPIER
PH 371	Te Aroha Seafoods Ltd	BLENHEIM
PH 382	Fresha Fisheries Limited	NEW PLYMOUTH
PH 389	Lobster New Zealand Ltd	CHRISTCHURCH
PH 393	Mapua Seafoods Nelson New Zealand Ltd	NELSON
PH 397	Murikihu Fisheries Ltd	BLUFF
PH 400	The New Zealand Fish Company	STOKE
PH 402	Sealord Products Ltd	DUNEDIN
PH 403	Deep South Fisheries Limited	BLUFF
PH 422	Nikau Enterprises Limited	TAURANGA
PH 587	United Fisheries Ltd	CHRISTCHURCH
FPH 3	Sanford South Island Limited	TIMARU
FPH 5	Sanford (South Island) Limited	OAMARU
FPH 11	Hikurangi Fisheries Limited	HIKURANGI
FPH 36	Thomas Richard & Co. Ltd	AUCKLAND
FPH 52	Sanford Limited	AUCKLAND
FPH 53	Hikurangi Fisheries Limited	KAEO
FPH 152	Noma Oysters Limited	WHANGAREI
FPH 197	Port Albert Fisheries	WELLSFORD
S 9	Southland Cool Stores Limited	BLUFF
S 10	Otago Dairy Producers Cool Storage Limited	DUNEDIN
S 11	Polarcold Stores (SI) Limited	TIMARU
S 17	Polar Cold Stores Limited	DUNEDIN
S 25	Richmond Omahu Limited	HASTINGS
S 28	Cool Stores (NZ) Limited	AUCKLAND
S 31	AFFCO	MOUNT MAUNGANUI
S 34	Polarcold (Coolpak) Limited	CHRISTCHURCH
S 35	Cold Storage Coop (Nelson) Limited	NELSON
S 36	Cold Storage (Bay of Plenty) Limited	TE PUKE
S 39	Christchurch Cool Stores Limited	CHRISTCHURCH
S 40	South Port New Zealand Limited	BLUFF
S 41	Manawatu Cold Storage	FEILDING

Autorisations-nummer	Virksomheder	Adresse
S 42	Wellington Cold Storage Co.	TAWA
S 47	Polarcold Stores (SI) Limited	CHRISTCHURCH
S 51	Gisborne Cold Storage Limited	GISBORNE
S 54	Sanford South Island Limited	NELSON
S 56	Dandy Foods Distributors Limited	AUCKLAND
S 57	Air New Zealand Coolstores	AUCKLAND AIRPORT
S 59	Richmond Cool Stores (1963) Limited	HASTINGS
S 60	Sanford Limited, Tauranga Branch	MOUNT MOUNGANUI
S 61	Cool Pak Coolstores Limited	TIMARU
S 62	Industrial Park Coolstores Limited	AUCKLAND
S 64	GV International Freight Limited	CHRISTCHURCH INTERNATIONAL AIRPORT
S 66	Owens Coolair Services Limited	MANGERE
S 68	Freezerflow	AUCKLAND
S 70	Kelcold Limited	HASTINGS
S 71	Cold Storage Cooperative (Nelson) Limited	RICHMOND
S 72	Motueka Cold Storage Limited	MOTUEKA
S 75	Amaltal Corporation Limited	PORT NELSON
S 84	Polarcold Stores Limited	DUNEDIN
S 88	Hawkes Bay Export Cold Stores Limited	NAPIER
S 89	Industrial Park Cool Stores Limited	AUCKLAND
S 97	Wattie Frozen Foods Limited	GISBORNE
S 103	The Airline Company	AUCKLAND INTERNATIONAL AIRPORT
S 105	Hornby Cold Stores Limited	CHRISTCHURCH
S 107	Ashburton Cold Storage Limited	ASHBURTON
S 112	Intercool and Cold Storage	HAMILTON
S 113	Awapuni Cool Pack	GISBORNE
S 114	Hilton Cold Storage Limited	WASHDYKE
S 115	Arctic Public Cold Storage	CHRISTCHURCH
S 116	Anchor Products Hautapu	CAMBRIDGE
S 120	Tradeair Limited	AUCKLAND
S 122	Ross Meo Limited	WELLINGTON
S 125	Caroline Road Coldstore	HAVELOCK NORTH
S 127	Freightways International	AUCKLAND
S 129	Arco Holdings Limited	MOUNT MAUNGANUI
S 130	Ffowes Williams Limited	AUCKLAND
S 134	Ansett NZ Limited	CHRISTCHURCH
S 137	Ansett International Airfreight	AUCKLAND
S 138	Owens Coolair	CHRISTCHURCH
S 140	Chiquita Brands New Zealand Limited	AUCKLAND
S 141	Burnip Elliott	CHRISTCHURCH
S 143	CFS New Zealand Limited	AUCKLAND
S 145	Whakatu Coldstores Limited	WHAKATU
S 153	Wanganui Coolstore and Packhouse	WANGANUI
S 155	Weddel Tomoana — Division of Weddel New Zealand Ltd	WHAKATU
S 156	NZ Express International	CHRISTCHURCH
S 158	Provincial Cold Stores	MARLBOROUGH
S 159	LEP International Limited	CHRISTCHURCH
S 162	Produce Coolstore Limited	CHRISTCHURCH

Autorisations-nummer	Virksomheder	Adresse
S 163	Cold Storage Coop (Nelson) Limited	NELSON
S 164	Burlington Air Express (NZ) Limited	AUCKLAND
S 165	Banner International Limited	AUCKLAND
S 166	Sanford (South Island) Limited	NELSON
S 167	Polarcold Stores Limited	DUNEDIN
S 168	Independent Fisheries Limited Coldstore	LYTTELTON
S 173	Schenker & Co. (New Zealand) Limited	AUCKLAND
S 177	A/R New Zealand Cargo	CHRISTCHURCH INTERNATIONAL AIRPORT
S 178	Burlington Air Express (NZ) Limited	CHRISTCHURCH
S 179	Banner International Limited	CHRISTCHURCH INTERNATIONAL AIRPORT
S 180	P & O Cold Storage (NZ) Limited	CHRISTCHURCH
S 181	Westgate Coldstorage	NEW PLYMOUTH
S 182	Polarcold Stores Limited	KAIAPOI
S 183	South Otago Meat Transporters Limited	GORE
S 184	Alliance Group Limited — Ocean Beach Plant	BLUFF
S 188	Pacifica Coolstores	CHRISTCHURCH
S 190	GV International Freight Auckland Limited	AUCKLAND INTERNATIONAL AIRPORT
W 4	T J Gould	CHRISTCHURCH
W 9	Live Lobster Southland Limited	BLUFF
W 10	Pacifica Fishing Ltd	PORT CHALMERS

II. Fabriksfartøjer

Autorisations-nummer	Reders navn	Autorisations-nummer	Reders navn
PH 46	Amaltal Explorer	L 62286	Cordella
PH 160	Taharaki	L 62232	Daniel Solander
PH 169	Banshu Maru #8	L 8058	Darvin
PH 180	Pakura	L 8090	Donfico No 701
PH 203	Azuchi Maru	L 90038	Dong Won 517
PH 216	Tomi Maru No 58	L 62289	Dong Won No 513
PH 222	San Waitaki	L 8007	Dong Wong No 522
PH 224	Chiyo Maru No 2	L 7969	Dong Won No 521
PH 225	San Rangitoto	L 15950	Drysdale
PH 234	Will Watch	L 15671	Eikyu Maru No 8
PH 239	Chiyo Maru	L 62867	Eishin Maru No 82
PH 250	Tomi Maru No 86	L 15837	Enemelay
PH 251	Tomi Maru No 87	L 15858	Geliograf
PH 269	Echizen Maru	L 8055	Giljanes
PH 292	Koyo Maru No 2	L 90000	Gissar
PH 304	M V Norom	L 90004	Gnevnyl
PH 308	M V Tampen	L 16121	Grigoriy Terentyev
PH 309	Ottar Birting	L 86136	Gromovo
PH 315	FV Labrador	L 62511	Hoshin Maru No 58
PH 319	F/V Mary Ann	L 70619	Hunter No 1
PH 329	Longva No 3	L 62751	Ivan Korobkin
PH 337	F V Lord Auckland	L 70828	Ivan Golubets
PH 340	Kirkholmen	L 15887	Izumrudnyy
PH 345	Longva 2	L 15975	Karagach
PH 355	GRV Tangarao	L 7995	Kariqa
PH 370	Eikyu Maru No 6	L 15849	Khrustalnyy
PH 373	Dalmor II	L 86189	Komtek 2
PH 381	FV James Cook	L 16122	Kontayka
PH 384	Amaltal Columbia	L 62738	Koryo Maru No 52
PH 390	San Aotea	L 70709	Krylova
PH 392	San Arawa	L 62567	Kyofuku Maru
PH 407	FV Aquila	L 15978	Langoustine Explorer
PH 410	Newfoundland Lynx	L 62638	Melilla
PH 411	Aoraki	L 62858	Meridian I
PH 428	Dorada	L 16030	MFV Petersen
L 62813	Kai Xin	L 15871	Mutual Enterprise
L 70806	20 Syezd	L 62857	MYS Chaikovskogo
L 70809	26 Syezd	L 70709	MYS Krylova
L 15618	Advancer	L 70851	MYS Senyavina
L 15781	Agatovyy	L 15936	MYS Yudina
L 15874	Albatross II	L 32621	NR Francis
L 62713	Aleksey Slobodchikov	L 70837	Nikon Karpenko
L 16041	Alexandrovsk	L 70807	Novoangarsk
L 7847	Amaltal Voyager	L 70808	Novoarkangelsk
L 15886	Amga	L 62663	Novoeniseysk
L 62748	Arzamas	L 44596	Novokazalinsk
L 7996	Atu	L 8080	Novokotovsk
L 62224	Barit	L 62664	Novonikolsk
L 8103	Bars	L 16064	Novoorsk
L 15894	Belovo	L 70875	Novopskov
L 15811	Bilyarra	L 44597	Novosokolniki
L 62756	Bratya Stoyanovy	L 62373	Ocean Ranger
L 15738	Christmas Creek		

Autorisations-nummer	Reders navn	Autorisations-nummer	Reders navn
L 8057	Ochakov	L 86042	Tomi Maru No 83
L 62281	Ohau	L 62701	Turkul
L 62749	Oktant	L 44453	Venture K
L 62623	Oyang No 77	L 15862	Volnomer
L 56182	Oyang No 86	L 15936	Yudina
L 56181	Oyang No 85	L 70745	Yuzhnomorsk
L 70857	Peredovik	L 15669	Zhemchuzhny
L 8091	Pioner Nikoaeva	L 16063	Kapitan Lomayev
L 7959	Pirit	L 62878	Effim Gorbenko
L 70874	Planerist	L 70884	Kursa
L 62660	Poct	L 70888	Novobobruysk
L 90024	Polevod	L 70889	Novobataysk
L 90025	Prostor	L 32818	Semiozernoc
L 62662	Prosvititel	L 90065	Rubinovy
L 15737	Red Bluff	L 62245	Akmolinsk
L 44336	Sagaml Maru No 1	L 62914	Pyotr Rubin
L 7990	San Te Maru No 18	L 90066	Sur Este
L 15944	San Tangaroa	L 44638	Abruka
L 7972	San Te Maru No 17	L 15784	Kremen
L 70836	Sapun Gora	L 62469	Ryoun Maru 15
L 70870	Sarfaq	L 62467	Ryoun Maru 23
L 70849	Sokolinoe	L 7985	Shunyo Maru 8
L 62272	Solander II	L 62475	Shoun Maru 51
L 44335	Soshu Maru	L 90061	Seiju Maru 51
L 70773	Suan Korzunov	L 62468	Kaneshige Maru 25
L 90011	Sur Este 707	L 70687	Nofa 97
L 70863	Sureste 709	W 44615	Ibaraki Maru No 11
L 70854	Takaroa 1	W 86002	Paluma
L 70765	Tavrida	W 44570	Shioml Maru No 55
L 70852	Tigil	W 44566	Young Heung No 55*

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 1995

om ændring af beslutning 95/173/EF om særlige betingelser for import af fiskerivarer og akvakulturprodukter med oprindelse i Peru

(Tekst af betydning for EØS)

(95/311/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets direktiv 91/493/EØF af 22.
juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion
og afsætning af fiskerivarer⁽¹⁾, senest ændret ved akten
vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, om
sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning
af fiskerivarer, særlig artikel 11, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Listen over de virksomheder og fabriksfartøjer, der er
godkendt af Peru til import af fiskerivarer og akvakultur-
produkter til EF, blev fastsat ved Kommissionens beslut-
ning 95/173/EF⁽²⁾, denne liste kan ændres, når den
kompetente myndighed i Peru har fremsendt en ny liste;den kompetente myndighed i Peru har fremsendt en ny
liste, hvor der er tilføjet ti virksomheder og et fabriksfar-
tøj;det er nødvendigt at ændre listen over godkendte virk-
somheder i overensstemmelse hermed;de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er fastsat i
overensstemmelse med den procedure, der blev indført
ved Kommissionens beslutning 90/13/EØF⁽³⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

*Artikel 1*Bilag B til beslutning 95/173/EF affattes som angivet i
bilaget til nærværende beslutning.*Artikel 2*

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 1995.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 15.⁽²⁾ EFT nr. L 116 af 23. 5. 1995, s. 41.⁽³⁾ EFT nr. L 8 af 11. 1. 1990, s. 70.

BILAG

•BILAG B

LISTE OVER GODKENDETE VIRKSOMHEDER

I. Virksomheder

Autorisationsnummer	Virksomhed	Adresse	Godkendt indtil
PR-0449-001-3	PRODUCTOS MARINOS REFRI- GERADOS SA	TUMBES	30. 6. 1996
PC-1816-002-3	PERUANA DE CONGELADOS SA	CALLAO	30. 6. 1996
RI-4018-003-3	REFRIGERADOS YNY SA	TUMBES	30. 6. 1996
CX-3531-004-3	COMERCIAL EXPORTADORA SA COEX	TUMBES	30. 6. 1996
FR-2560-005-3	FRIGORÍFICO RANSA SA FRIORANSA	CALLAO	30. 6. 1996
RT-3340-006-3	REFRIGERADOS TUMBES SA	TUMBES	30. 6. 1996
PO-3609-007-3	PRISCO SA	PISCO	30. 6. 1996
PA-1795-008-3	PISCIFACTORIA DE LOS ANDES SA	JUNIN	30. 6. 1996
PM-3012-009-3	PESQUERA MALLA SA	PISCO	30. 6. 1996
AP-1951-001-1	AGROPESCA SA	PAITA	30. 6. 1996
DM-1522-002-1	DEL MAR SA	PAITA	30. 6. 1996
UI-3910-003-1	UNICSA	PAITA	30. 6. 1996
IS-0759-004-1	INDUSTRIAS SAN MIGUEL SA	PAITA	30. 6. 1996
IB-3599-005-1	IBC CORP. DE NEGOCIOS SA	PAITA	30. 6. 1996
MX-0938-006-1	MAREX SA	PAITA	30. 6. 1996
AE-1162-007-1	ARIES EXPORT SRL	PAITA	30. 6. 1996
DX-0134-008-1	DEXIM SRL	PAITA	30. 6. 1996
AG-1236-009-1	ARCOPI SA	PAITA	30. 6. 1996
MP-0889-010-1	MAR & PESCA EIRL	PAITA	30. 6. 1996
PC-0048-011-1	PESCONSA SA	PAITA	30. 6. 1996
TL-38-2220-012-1	TUNA LATÍN SA	PAITA	30. 6. 1996
DH-3087-013-1	DELPHOS SA	PAITA	30. 6. 1996
CP-4028-014-1	CONSORCIO PACÍFICO SUR SRL	PAITA	30. 6. 1996
PP-3614-015-1	PROPES EIRL	PAITA	30. 6. 1996
CV-0716-016-1	CONSORCIO VICTORIA SA	PAITA	30. 6. 1996
TF-1493-017-1	TAYTA FISHING SRL	PAITA	30. 6. 1996
PM-3496-003-2	PRODUCTOS MARINOS DEL PACÍFICO SUR SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
PA-2447-001-2	PESQUERA ANDREA SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
IC-0307-001-2	CONSORCIO PESQUERO CAROLINA SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
FG-1888-005-2	FRIGOMAR SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
AL-2135-006-2	ALIMENTOS AMERICANOS SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
PP-1928-004-2	PRODUCTOS PESQUEROS PERUANOS SA (PRODUPESA)	CHIMBOTE	30. 6. 1996
UF-0506-007-2	UNIÓN FISHING SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
CE-3160-008-2	ENVASADORA CHIMBOTE EXPORT	CHIMBOTE	30. 6. 1996
CP-1002-010-2	CÍA PESQUERA ESTRELLA DEL PERÚ SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
CP-1767-009-2	CORPORACIÓN DE PESCA SA	CHICLAYO	30. 6. 1996
IA-0619-010-3	ITALIA ABRUZZO SRL	CHINCHA	30. 6. 1996
PS-1718-019-1	PACIFIC SEAFOODS SA	PAITA	30. 6. 1996
OR-1676-018-1	OCEAN REEF SEAFOOD SA	PIURA	30. 6. 1996
PR-0781-011-2	EMPRESA PESQUERA EL ROCÍO SA	TRUJILLO	30. 6. 1996
MS-0922-020-1	MAI SHI SRL	PAITA	30. 6. 1996
SN-3324-021-1	EMPRESA DE SERVICIOS Y REPRESENTACIONES PESQUERAS "NAUTILUS" SRL (SERPESNA)	PAITA	30. 6. 1996
MN-1592-011-3	PROCESADORA DE PRODUCTOS MARINOS DEL NORTE SA (PROMA- NORSA)	ZORRITOS	30. 6. 1996
ME-0392-012-3	MARIEXPORT SA	PUCUSANA	30. 6. 1996

Autorisationsnummer	Virksomhed	Adresse	Godkendt indtil
45A-IR-PA	INVERSIONES Y REPRESENTACIONES PAITA SRL	PAITA	30. 6. 1996
46A-PM-PA	PROMEX SRL EN ESTACIÓN NAVAL	PAITA	30. 6. 1996
47A-PN-PA	PESCA ANDINA SA EN FRÍO PAITA SA	PAITA	30. 6. 1996
PO48 BF-PSKI	PESQUERA MARÍA DEL MAR SCRL	CHIMBOTE	30. 6. 1996
PO49 LIM-ROMR	RÍO MAR PRODUCTOS SA	LIMA	30. 6. 1996
PO51 PAI-PSSN	PESQUERA SANTA NATALIA SA	PAITA	30. 6. 1996
PO52 HUR-AGMR	ANGEL MAR SA	HUARMEY	30. 6. 1996
PO53 CHI-EVMN	ENVASADORA MONTEMAR SA	CHIMBOTE	30. 6. 1996
PO54 COI-GRRP	GERENCIA Y REPRESENTACIONES PESQUERAS SA	COISHCO	30. 6. 1996
PO55 TUM-CLTC	CULTIVOS TECNIFICADOS DEL MAR SA	TUMBES	30. 6. 1996

II. Fabriksfartøjer

Nummer	Navn	Reders navn og adresse	Godkendelse bevilget indtil
AI-1236-023-1	B.A.F. ISABEL	ARCOPA SA, PAITA	30. 6. 1996
AM-1236-022-1	B.A.F. ANA MARÍA	ARCOPA SA, PAITA	30. 6. 1996
TL-38-2220-012-1	ZENKO MARU	TUNA LATÍN SA, PAITA	30. 6. 1996
PO48 BF-PSKI	K-INCA	PESQUERA MARÍA DEL MAR SCRL, CHIMBOTE	30. 6. 1996